DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1892.

LWÓW.
Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.
Zarządca W. J. WEBER.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1892.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1892*).

A.

B.

C.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicy. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby ustaw grubsze pismo.

D.

F.

G.

H.

J.

K.

L.

Ł.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

U.

W.

Z.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Stycznia 1892. **Część I.**

Nr. 1.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Grudnia 1891, l. 56157, wydane za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Peczeniżyna w powiecie kołomyjskim na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na mocy ustawy krajowej z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. ust. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasteczka Peczeniżyna na dalszy pobór w latach 1892 włącznie do 1897 opłaty gminnej od piwa w wysokości 1 zł. 20 ct. w. a. od każdego hektolitra, pod warunkami określonymi w ustawie krajowej z dnia 20. Maja 1886, Dz. ust. kr. Nr. 59.

We Lwowie, dnia 19. Grudnia 1891.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 2.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. Grudnia 1891, l. 57600, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Czudec na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Na mocy ustawy krajowej z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasteczka Czudec na dalszy pobór opłaty gminnej po 23 centy od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych na przeciąg lat sześciu, od 1. Stycznia 1892 począwszy, pod warunkami unormowanymi ustawą z dnia 30. Listopada 1884, Dz. ust. kr. Nr. 66.

We Lwowie, dnia 22. Grudnia 1891.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 3.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Grudnia 1891, l. 96902, względem zmiany okręgów rewizyjnych w powiatach Myślenickim i Wielickim.

Okręg rewizyjny Nr. 1 Radziszów w powiecie Myślenickim zwija się z dniem 31. Grudnia 1891 i przydziela się miejscowości Radziszów i Jurczyce do okręgu rewizyjnego Nr. 1 Skawina w powiecie Wielickim, zaś miejscowość Wolę Radziszowską do okręgu rewizyjnego Krzyszkowice w powiecie Myślenickim, który to okręg oznacza się jako okręg Nr. 1.

Lwów dnia 27. Grudnia 1891.

Nr. 4.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. Stycznia 1892, l. 1198, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Mikulińce w powiecie tarnopolskim na pobór sto procentowego (100) dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1892 do włącznie 1896.

Na mocy ustawy krajowej z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasteczka Mikulińce w powiecie tarnopolskim na pobór sto procentowego (100) dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1892 do włącznie 1896, jednakże dopiero od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 5.

Rozporządzenie

Wydziału Krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. Stycznia 1892, l. 681, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Kuty na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina na r. 1892.

Na mocy ustawy krajowej z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. ust. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Kuty w powiecie Kosowskim na dalszy pobór dozwolonego jej ustawą z dnia 12. Stycznia 1886 r., Nr. 10. Dz. u. i rozp. kr. 100% dodatku gminnego od wina na r. 1892.

Lwów, dnia 7. Stycznia 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. Stycznia 1892, l. 1197, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stanisławowa na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina, tudzież opłaty gminnej od czynszu najmu.

Na mocy postanowień §§. 86. i 87. ustawy z 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Stanisławowa na dalszy pobór przyznanego jej ustawami z 13. Lutego 1882, Nr. 31. Dz. u. kr. z r. 1882 i z 29. Grudnia 1885, Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1886, stu procentowego (100%) dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach 1892 do 1896 włącznie, tudzież na dalszy pobór na podstawie ustawy z 12. Lutego 1882, Nr. 29. Dz. u. kr. opłaty gminnej od czynszów najmu po 3 ct. od każdego sprawdzonego 1 złr. czynszu najmu na dalszych 10 lat, począwszy od 1. Stycznia 1892. Powyższy jednak 100% dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina może być pobierany dopiero od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, zaś 3% dodatek gminny od czynszów najmu tylko pod warunkami poszczególnionymi w powołanej wyżej ustawie z 12. Lutego 1882, Nr. 29. Dz. u. kr.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

d l a

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 20. Lutego 1892. **Część II.**

Nr. 7.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 5. Grudnia 1891, l. 25355, tyczące się cennika lekarstw na rok 1892. (Dz. u. p. Nr. 170).

Od dnia 1. Stycznia 1892 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1892 do farmakopei austryackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptécznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. Stycznia 1892, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewn. z d. 12. Grudnia 1889, (Dz. u. p. N. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowień §§. 5. 12. i 13, które opiewają:

§. 5. Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie, lub aptekarzowi nie zupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydaniu lekarstwa.

§. 12. Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewn. z d. 17. Marca 1891, (Dz. u. p. N. 45), ani też postanowienia §. 13. niniejszego

rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi dwa centy, przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko jeden cent.

Należytość wynoszącą mniej niż cent, wolno przy taksowaniu liczyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13. Za aqua communis aż do ilości jednego litra jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, tyczące się cennika lekarstw na rok 1890. (Dz. u. p. Nr. 191).

Od dnia 1. Stycznia 1890 obowiązuje „Cennik lekarstw na rok 1890 do VII. wydania farmakopei austryackiej“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. Listopada 1885 (Dz. u. p. Nr. 167), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, traci moc swoją, a miejsce jego zająć mają następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, obowiązującego od dnia 1. Stycznia 1890 i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“ ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107) i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydawanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do aptecznych — uwido-

cznione są w cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei wpadającem w oczy (tłustem) pismem, a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wtedy tylko sprzedawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjęte są w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile płyny te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie sygnatura naczynia opatrzona ma być wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzania“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20% wszystkiej mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazówek recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są największe ilości środków lekarskich, w tablicy III. VIIgo wydania farmakopei austryackiej z roku 1889 przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek największych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

§. 5.*)

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasiągnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, ma to uczynić aptekarz.**)

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozporz. minist. z dnia 5. Grudnia 1891, (Dz. ust. p. Nr. 170).

**) Rozporządzeniem z 19. Stycznia 1890, L. 1169 przypomniało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, że przy zastosowaniu tego postanowienia, wydanego w zamiarze zapobieżenia zamianie leków i innym niewłaściwościom, każdy aptekarz obowiązany jest do zupełnego zachowania tajemnicy i do najbardziej względnego zachowania się w obec publiczności.

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę „na repetatur“ i aptekarzowi nie wolno wydawać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopiowania wymagają, np. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń itp., w którym to jednak razie powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony i aptekarz winien go swoim podpisem potwierdzić.

§, 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „cito“ lub „statim“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem „secundum meam proscriptionem“ lub innym podobnym, oznaczającym jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać.

Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp., jakoteż dla ubogich, tudzież gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej, lekarz dopisze w recepcie: „fiat expeditio simplex.“

§. 11.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tej cenie bez względu na ilość, za lekarstwa zaś wymienione z podwójną lub potrójną ce-

ną, liczyć się ma przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak wskutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę.

§. 12.*)

Przy taksowaniu wolno należytość wynoszącą mniej niż cent policzyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13.*)

Za „Aqua communis“ w jakiejkolwiek ilości policzyć można jeden cent, wyjąwszy, gdy jest użyta na odwary i nalewy.

§. 14.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, napisać należy w recepcie przy taksowaniu, jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Za jeden gram liczy się 20 kropli tłuszczów, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli wszystkich olejków eterycznych, eteru octowego, eteru zwyczajnego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czy to publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem kwotę taksy cyframi wyraźnie z wyszczególnieniem, ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, flaszki, pudełka itp.).

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 5. Grudnia 1891, (Dz. ust. p. Nr. 170).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze.

§. 16.

Wolno wydać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej; ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa, dawane po cenie zniżonej, powinny być tejże niewątpliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a waga też nie może być mniejsza.

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 17.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których nie ma w farmakopei, winny Władze administracyjne postępować w przypadkach ich decyzyi poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1890.

§. 18.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek ustanawia się dla aptek po 10 centów za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§. 19.

Ceny przedmiotów do bandażowania, do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie, do cennika lekarstw dołączonym; nie podlegają one także zniżeniu procentowemu.

§. 20.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182) kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa w jednej z najbliższych aptek i wykazać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia, ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona. Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 21.

Do lekarstw dla zwierząt ustanowiony jest osobny cennik.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynie do tychże pozwala się pobierać należytości podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 22.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 100 złr., lub aresztem w zakresie aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. Września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 23.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889, l. 10134, tyczące się VII. wydania farmakopei austryackiej, obowiązującej we wszystkich Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. (Dz. u. p. Nr. 107.)

Z powodu wyjścia nowego wydania farmakopei austryackiej pod tytułem „Pharmacopea austriaca. Editio septima. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1889“, rozporządza się co następuje:

We wszystkich aptekach publicznych i domowych wydawać należy lekarstwa, począwszy od dnia 1. Stycznia 1890, według przepisów tej nowej farmakopei.

Przeto winny wszystkie apteki poczynić potrzebne przygotowania i zaopatrzyć się w egzemplarz tego nowego wydania farmakopei.

Również w każdej aptece domowej lekarza lub chirurga znajdować się powinien egzemplarz farmakopei.

Wszyscy urzędnicy zdrowia, praktykujący lekarze, chirurdzy i weterynarze, jakoteż aptekarze, winni obznajomić się dokładnie z jej osnową i odpowiednio postępować.

Władze administracyjne winny jeszcze osobno podać w sposób stosowny polecenie niniejsze do wiadomości osób stanu lekarskiego i aptekarzy.

Normae et regulae generales w języku łacińskim, umieszczone na czele tekstu farmakopei, zawierają następujące przepisy, które ogłaszają się niniejszem gwoli powszechnego zastosowania.

Przepisy i prawidła ogólne.

§. 1.

Apteki obowiązane są mieć w zapasie i wydawać leki do farmakopei przyjęte w takiej jakości, żeby całkowicie odpowiadały przepisom farmakopei.

Ze względu, że w aptekach na prowincyi odbyt jest bardziej ograniczony, upoważnia się Władze administracyjne krajowe do sporządzenia i ogłoszenia wykazu tych przedmiotów farmakopei, które także apteki na prowincyi powinny mieć zawsze w zapasie.

§. 2.

O ile co do wyrabiania pewnych przetworów farmakopea podaje przepisy, przetwory te należy przerabiać i wydawać ściśle według tych przepisów.

§. 3.

Leki do farmakopei nie przyjęte, przez lekarzy jednak niekiedy zapisywane i dla tego w aptekach trzymane w zapasie, powinny również być najlepszej jakości, niefałszowane i wolne od wszelkich nieczystości. Leki te nie oficyalne przechowywać należy i wydawać z taką samą starannością jak zawarte w farmakopei a podobne do nich ze skutków, które sprawiają.

Leki tego rodzaju i wyroby lecznicze nowo w obrót wprowadzane do celów lekarskich, których skuteczność jest jeszcze niepewna i doświadczeniem

klinicznem nie wypróbowana, wydawać wolno tylko na podstawie recepty lekarza do praktykowania uprawnionego.*)

§. 4

W tablicy IV., do farmakopei dołączonej, wymienione są leki, które wolno wydawać tylko na receptę upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Leki te, oznaczone dotychczas †, uwidocznione są w tekście farmakopei drukiem w oczy wpadającym.

§. 5.

Leki, wymienione w tablicy III. farmakopei, wydawać wolno tylko za receptą lekarską, a tylko wtedy w ilości przewyższającej dawkę największą w tablicy podaną, gdy lekarz obok zapisanej ilości wagi położy wykrzyknik (!).

§. 6.

Gdy lekarz, zapisując środek, który w aptekach trzymany jest tak w stanie surowym jak i oczyszczony albo rektyfikowany, okoliczność tę pomija, wydawać należy zawsze środek oczyszczony lub rektyfikowany.

Podobnież, jeżeli się rozróżnia rozmaite stopnie koncentracyi lub tęgości a w recepcie stopień koncentracyi nie jest bliżej określony, wydać zawsze należy lek w postaci łagodniej działającej i rozcieńczonej.

§. 7.

Leki, wymienione w tablicy I., zachować należy w szafie dającej się zamknąć, te zaś, które wymienione są w tablicy II., oddzielnie od innych leków.

---

*) Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. Lipca 1889, do l. 10.134, odnoszą się te postanowienia także do wszystkich nowych leków przeciwgorączkowych (antipyretica) jakoto: Antifebrin, Antipyrin, Kairin, Phenacetin, Pyridin, Resorcin, Thallin etc. jak również do leków nasennych (hypnotica) jak: Paraldehyd, Sulfonal etc. i c. k. Ministerstwo spaw wewnętrznych zastrzegło sobie dalsze postępowania co do zmiany przepisów ograniczających handel temi środkami leczniczemi.

Ponieważ wymienione środki tylko w celach leczniczych są używane, przeto zwrócono uwagę w powyższym rozporządzeniu, że w myśl §. 3 i 5. rozp. minist. z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152, wzbronioną jest drobna sprzedaż tychże środków stronom w sklepach, a jedynie handel hurtowny temi lekami między producentami, fabrykantami, handlarzami i aptekarzami jest dozwolony.

§. 8.

Przyrząd odczynnikowy powinien być zawsze kompletny i utrzymywany w dobrym stanie.

§. 9.

Do oznaczenia stopnia ciepłoty używać należy termometru z podziałką 100 częściową systemu Celsiusza.

§. 10.

Ciężar gatunkowy, w farmakopei przepisany, oznaczyć należy przy ciepłocie 15° C.

§. 11.

Każda apteka powinna mieć zawsze w zapasie następujące przedmioty, potrzebne do niesienia pomocy chirurgicznej i pielęgnowania ran według metody antyseptycznej:

Katgut,
opaski kalikotowe,
jedwab karbolizowany,
gazę karbolową (mul),
gazę jodoformową,
gazę białą (hydrophiles),
watę Brunsa,
papier gutaperchowy,
batyst Billrotha,
sączki karbolizowane.

§. 12.

Ponieważ wiele przetworów do nowego wydania farmakopei wciągniętych, różnią się znacznie od podawanych w poprzednich wydaniach, wkłada się na lekarzy, chirurgów i weterynarzy praktykujących obowiązek, żeby ze szczególną bacznością przepisywali te leki, co do których zaszła zmiana pod względem tęgości lub składu.

Zmiany najważniejsze wymienione są w przedmowie do farmakopei.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1891, (Dz. u. p. Nr. 45), podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

Z odwołaniem się do postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się siódmego wydania farmakopei austryackiej, jakoteż do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczącego się cennika lekarstw na tejże farmakopei opartego, wydają się zamieszczone poniżej postanowienia, według których lekarze i aptekarze postępować mają przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

§. 1.

Lekarze, którzy na koszt państwa lub funduszu publicznego przez Rząd administrowanego zapisują lekarstwa lub obwiązki, tudzież aptekarze, którzy je wydają. winni obznajomić się dokładnie z cenami w obowiązującym cenniku lekarstw podanemi a tyczącemi się tak leków jak i robót aptekarskich i naczyń, i — o ile co do pewnych zakładów nie istnieją lub nie będą wydane szczególne przepisy wyjątkowe — trzymać się postanowień następujących.

§. 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze zwyczajnie do leków i obwiązek zawartych w obowiązującej pod porę farmakopei i w wydanym na ów czas cenniku lekarstw. Zapisanie leków i obwiązek nieaptecznych, tylko wyjątkowo dozwolone, należy w krótkości uzasadnić w recepcie lub w rachunku aptekarskim, który podpisać ma także i lekarz.

§. 3.

Leki, dla których farmakopea nie podaje przepisu przyrządzania, zapisywać należy za każdym razem według zasad farmacyi.

§. 4.

Lecząc pewną chorobę zapisywać wolno tylko leki i obwiązki, które okazują się potrzebnemi, to zaś, co się zapisuje, powinno być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze tak pod względem środków jak i postaci lekarstwa. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa lub więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy.

§. 5.

Sole w wodzie rozpuszczalne jak *calium bromatum, calium chloricum, calium jodatum, natrium hydrocarbonicum* itd, o ile pod względem lekarskim nie zachodzi żadna obawa, zapisywać należy tylko za pierwszym razem rozpuszczone; w razie ponowienia lekarstwa, zapisywać należy w odpowiedniej ilości samą tylko sól (w jej właściwej postaci), która ma być zastosowana rozpuszczona w wodzie; sól tę rozpuścić ma w wodzie sam chory lub osoba, która go pielęgnuje, a naczynie z pierwszej ordynacyi pozostałe służyć ma za miarę ilości wody potrzebnej do zrobienia rozczynu.

§. 6.

Środki, które już w małych dawkach skutecznie działają, jeżeli zapisanie ich rozczynu jest niemożebne lub nie odpowiedziałoby celowi, a natomiast zapisanie ich w postaci proszku okazuje się najwłaściwszem, zapisywać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki, gdy zaś zapisuje się proszki ze środków działających dopiero w większych dawkach, unikać należy ile możności dzielenia na osobne dawki.

§. 7.

Dodatek cukru, gdy proszki są podzielone, nie powinien wynosić więcej nad 0·5 na każdą dawkę.

Cukru samego nie wolno z apteki zapisywać.

§. 8.

Dla ukrycia lub polepszenia smaku lekarstwa, wolno zapisywać do proszków opłatki bezbarwne, do lekarstw zaś płynnych na ilość aż do 200·0 gramów płynu, najwięcej 20·0 gramów syrupu lub *mel depuratum.*

Dodawanie cukru we właściwej postaci lub *extractum liquiritiae* nie jest dozwolone. Również nie wolno dodawać do leków mocno gorzkich jak np. do chininy środków osładzających w dawkach a nie pozwalających spodziewać się istotnego polepszenia smaku.

§. 9.

Jak proste rozczyny, tak samo napoje, nalewy i napary z tych środków, które w cenniku lekarstw nie są większemi czcionkami wydrukowane, tudzież kataplazmy i gorczyczniki powinny być robione ile możności nie w aptece, lecz w domu chorego przez jego krewnych lub osoby otaczające, według polecenia lekarza.

Rozczyny najpospolitszych środków odwietrzających, które w szpitalach używane są w większych ilościach, z wyjątkiem tych, które wymienione są w tablicy I. farmakopei, powinny być tamże sporządzane przez posługaczy pod dozorem lekarza.

§. 10.

Plastry należy kazać rozsmarować w aptece tylko wtedy, gdy tego ani sam chory ani otaczające go osoby zrobić nie mogą. W szpitalach używać należy do tego posługaczy.

§. 11.

Na okłady używać należy zwyczajnie tylko wody.

Do zrobienia kataplazmów zapisywać należy tylko mąkę z makuchów lnianych *farina placentae lini.*

§. 12.

Używanie pijawek ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby.

§. 13.

Jeżeli te same lekarstwa i do tych samych godzin ordynacyjnych są potrzebne w jednej sali szpitalnej, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi a ilość sztuk głoskami.

§. 14.

Gdy lekarstwo trzeba ponowić, pisze się zwyczajnie nową receptę; jeżeli lekarz ordynujący uzna za potrzebne zarządzić ponownie bez żadnej zmiany takiego lekarstwa, którego recepta, w myśl §. 7. rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), została w aptece odkopiowana, można zarządzić wydanie ponowne dołożeniem daty i podpisu.

§. 15.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane w myśl istniejących przepisów ogólnych — rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. grudnia 1889,

§§. 4 i 5 — wyraźnie i czytelnie i recepta powinna być podpisana, iżby nie mogła powstać żadna wątpliwość ani co do środka, ani co do ilości, ani też co do osoby lekarza ordynującego.

§. 16.

Również przy taksowaniu sporządzonego lekarstwa trzymać się należy ściśle postanowień §§. 14 i 15 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889.

§. 17.

Co do cen naczyń (flaszek, słojków, pudełek) wolno (§. 10 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889) liczyć tylko najniższe z podanych w cenniku lekarstw.

Do lekarstw, które można wydawać w torebkach papierowych, takich torebek używać należy.

§. 18.

Nie wolno liczyć należytości za flaszki i słojki, jeżeli naczynie z poprzedniej ordynacyi pozostałe, odniesiono do apteki należycie oczyszczone. Lekarze winni czuwać nad tem, żeby naczynia były powtórnie używane i w tym celu dopisywać mają na recepcie *ad vitrum, adlatum*.

§. 19.

Lekarze w ordynacyach swoich odstępujący od przepisów powyższych, jeżeli tego odstąpienia gruntownie nie usprawiedliwią, zniewalani będą do zwrotu naddatków, których przyczyną była ich recepta.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy z polecenia lub z wiedzą właściwej Władzy są zastępcami mianowanych lub zamówionych lekarzy.

Wykroczenia służby aptekarskiej przeciwko przepisom o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw karane będą w myśl §. 22go rozporządzenia c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u p. Nr. 191.)

§. 20.

Według postanowień powyższych, które mają na celu oszczędzania ile możności funduszów państwa, na publiczną opiekę nad chorymi przeznaczonych lub funduszów, któremi Rząd zawiaduje, postępować mają lekarze i aptekarze także przy zapisywaniu i wydawaniu leków w służbie opieki publicznej nad chorymi ubogimi, tudzież gdy sprawują obowiązki w szpitalach i zakładach humanitarnych, będących pod zarządem krajów lub gmin, jakoteż przy zapisywaniu i wydawaniu lekarstw dla członków kas chorych, według ustawy z dnia 30. Marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 33) urządzonych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile wydziały krajowe, gminy lub inne uprawnione administracye owych zakładów tego zażądają.

Taaffe w. r.

Zasady do obliczania cen ustanowionych w cenniku leków.

1. Przy oznaczaniu ceny według cenników, podanych przez materyalistów, następujące ilości służyć mają za podstawę do obliczenia:

2000 gr.
1000 „
500 „
100 „
50 „
10 „
1 „

jednakże tylko następujące ilości uważać należy w cenniku leków jako ustanowione ciężary:

1000 gr.
100 „
10 „
1 „
0.10 „
0.01 „

2. Dla towarów leczniczych (dla materyałów surowych, przeznaczonych do sporządzania leków) należy oznaczyć cenę normalną, co się uskutecznia w ten sposób. że na podstawie cen, jakie materyaliści podają dla pojedyńczych artykułów w swych cennikach, obliczyć należy cenę średnią, która będzie normalną. Do tego użyć należy cenników przynajmniej czterech firm (wiedeńskich).

3. Jeżeli jeden i ten sam artykuł pojawia się w handlu w kilku gatunkach, to w celu oznaczenia jego ceny należy wybrać ten gatunek, który odpowiada wymaganiom farmakopei; jeżeli zaś w farmakopei oznaczono dwa lub więcej gatunków tego samego artykułu jako nadające się do użytku lekarskiego, to, jeżeli ceny pojedyńczych gatunków są różne, należy oznaczyć cenę gatunku obok dokładnego opisania takowego.

4. Do tak uzyskanej normalnej ceny materyałów, należy dodać odsetki, a mianowicie przy artykułach o jednej cenie jednostkowej w cenniku 50%, przy artykułach zaś, dla których w cenniku podano dwie albo według okoliczności nawet trzy ceny jednostkowe, doliczyć należy, stosując do stopy wyższej, 25%, w razie zaś uwzględnienia stopy najwyższej tylko 15%.

Oznaczenie ilości, aż do której dozwolono doliczać 50%, zastrzeżonem jest komisyi, której powierzono obliczenie cen jednostkowych: jednakże służyć tu ma w ogóle za zasadę ta ilość, w jakiej zwykle na jednej recepcie dotyczący lek przepisanym bywa.

Dodatek 15% przyznać należy w każdym razie wtenczas, jeżeli cała ilość przyjęta za zasadę dla ustanowienia ceny, umieszczoną jest w cenniku jako jednostka.

5. Za wszystkie surowe artykuły i chemiczne przetwory, które znajdują się w handlu i nie dadzą się bezpośrednio użyć jako leki, należy oprócz dodatku odsetkowego doliczyć także kwotę, która przypada w myśl postanowienia pod 7 za czynności w laboratoryum, a mianowicie: za przyprowadzenie artykułów do stanu w jakim go ekspedyować można jako lek, a zatem za rozdrobnienie, oczyszczenie, mundowanie, osuszenie lub przekrystalizowanie itp.

Przy artykułach, które farmakopea każe badać pod względem dobroci, należy obliczyć nadto w myśl punktu 7. i 14. koszta badania i takowe zaliczyć.

6. Przy tych artykułach, które z powodu swych własności wymagają opakowania w naczynia szklanne albo gliniane, przysłuża prawo doliczania do powyższych kosztów (za odsetki, badanie i robotę) także następujących należytości, zwłaszcza, jeżeli przy cenie artykułu u materyalisty nie wliczono już zarazem wyraźnie należytości za opakowanie:

za naczynie szklanne albo tygiel		aż włącznie do	100 gr.	5 ct.
„ „ „ „ „	nad 100	„ „ „	500 „	10 „
„ „ „ „ „	„ 500	„ „ „	1000 „	15 „
„ „ „ „ „	„ 1000	„ „ „	2000 „	20 „

7. Za roboty podjęte w laboratoryum, już to w celu zbadania i przysposobienia materyałów surowych, albo w celu sporządzenia farmaceutycznych przetworów, należy się farmaceucie za godzinę 40 ct., służącemu (laborantowi) zaś 16 ct.

8. W celu ustanowienia ceny, należy przy każdym środku leczniczym po sumiennem rozważeniu oznaczyć tę ilość każdego artykułu leczniczego, która po przedsięwziętym rozbiorze i po wykonaniu roboty z uwzględnieniem utraty przy wydawaniu, ma być przyjętą jako pozostałość, a tem samem jako punkt wyjścia do obliczenia.

9. Dla ustanowienia ceny tych artykułów leczniczych, których sposób przyrządzania zawarty jest w farmakopei, należy przestrzegać powyżej wyszczególnionych wskazówek, przyczem szczególniej na to baczyć należy, aby przy przetworach stosownie do ich rozmaitych ilości, w cenniku różnemi cenami oznaczonych, doliczono przy obliczaniu mniejszych dawek 50%, przy obliczaniu większych dawek tylko 25%, względnie zaś 15% do normalnej ceny surowego artykułu. W celu zmniejszenia ceny drugiej, względnie trzeciej (wyższej) jednostki ciężaru, należy tam, gdzie przepis farmakopei tylko małą ilość przetworu farmaceutycznego obejmuje, brać dwu- lub trzykrotną taką ilość jako podstawę do obliczenia, przyczem jednak, jak to samo z siebie wynika, obniżyć trzeba stosowne dodatki za robotę asystenta i laboranta, za opał i zużytkowanie przyrządów, obliczając te dodatki dla większej ilości, według spotrzebowania, nie zaś podwójnie lub potrójnie. Zastosować to należy przedewszystkiem przy tych artykułach, które same stanowią część składową innych przetworów farmaceutycznych i dlatego też wyrabiane bywają w większej ilości.

10. Za węgle potrzebne do przyrządzenia artykułów leczniczych, wymienionych w punkcie 9., potrącić należy należytość według ceny kupna, zwiększoną o 10% z powodu utraty.

11. Jeżeli do przyrządzenia tych artykułów leczniczych (punkt 9.) te same naczynia mogą być kilkakrotnie użyte, to należy jako odszkodowanie za zużycie odpowiednią kwotę policzyć; jeżeli zaś tylko raz dadzą się użyć, rachować należy za nie cenę kupna, jednakże bez doliczania odsetek.

12. Jeżeli przy obliczeniu cen pozostaje ułamek centa, to należy go policzyć za cały cent przy ilości aż do jednego gramu włącznie, przy większych zaś ilościach aniżeli jeden gram, ułamek ten odpada, jeżeli wynosi mniej jak 0 5, policzyć go zaś należy za cały cent, gdy wynosi więcej niż 0.5.

13. Za naczynia potrzebne do ekspedyowania leków (flaszki, słoiki, pudełka tekturowe i zasuwane) ułożyć należy osobny o ile możności zupełny cennik, uwzględniający jakość i wielkość tych naczyń, przyczem za podstawę służyć mają cenniki dotyczących firm, przedłożone komisyi, do których cen jako wynagrodzenie z powodu stłuczenia lub innych strat 25% doliczyć należy.

14. Ze względu, że odczynniki przepisane farmakopeą służą do badań farmaceutycznych, obliczyć za nie należy cenę według cennika leków.

15. Za leki dla zwierząt ułożyć należy osobny cennik, przyczem do uzyskanej za surowy materyał normalnej ceny kupna doliczyć należy 25% jeżeli się rozchodzi o mniejszą, 15% zaś jeżeli się rozchodzi o wiekszą ilość.

Jeżeli z pomiędzy artykułów leczniczych niektóre w cennikach materyalistów podane są stosownie do jakości z różnemi cenami a podlejszy i tańszy gatunek przydatnym jest dla celów leczenia zwierząt, to należy go także w cenniku oznaczyć z dodatkiem: „secunda, cruda, communis“.

Zresztą zastosować należy przy lekach dla zwierząt punkta 1 do 3 i 5 do 12.

16 Ceny obowiązujących artykułów opatrunkowych umieścić należy w cenniku leków w osobnym spisie.

Uważać je należy jako artykuły handlowe i wyznaczać za nie przeciętną cenę według cenników dotyczących firm krajowych i zagranicznych z doliczeniem 20%, tudzież podać przy każdym artykule dokładnie jego jakość, miarę i odsetkową zawartość.

Cennik lekarstw farmakopeą objętych na rok 1892.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Acetum	100	3	—	—
„ aromaticum	„	10	—	—
„ Scillae	10	3	100	20
Acidum aceticum concentr.	„	4	—	—
„ „ dilutum	100	12	—	—
Acidum arsenicosum pulv. . . .	1	1	—	—
Acidum benzoicum	„	6	10	46
„ boricum	10	3	100	21
„ „ pulv.	„	4	„	30
Acidum carbolicum *)	„	3	„	21
„ „ **liquef.***)	„	3	} 1000	21 180
„ **chromicum**	1	3	—	—
Acidum citricum	10	10	—	—
„ „ pulv.	„	12	—	—
„ hydrochloricum concentr.	„	2	100	16
„ „ dilutum	„	2	—	—
„ lacticum	1	4	10	31
„ nitrico-nitrosum	10	5	—	—
„ nitricum concentr.	„	3	100	22
„ „ dilutum	„	2	—	—
„ phosphoricum	„	6	—	—
„ pyrogallicum	1	5	10	40
„ salicylicum	„	3	„	18
„ sulfuricum concentr.	10	3	100	23
„ „ dilutum	„	1	—	—
„ tannicum	1	2	10	10
„ tartaricum	10	5	100	35
„ „ pulv.	„	6	„	45
Aether	„	3	„	17
„ aceticus	„	7	„	60
Aloë pulv.	„	3	—	—
Alumen	„	1	100	5
„ pulv.	„	2	„	11
„ ustum pulv.	„	4	—	—
Aluminium aceticum solut.	100	20	1000	168
„ sulfuricum	10	3	100	23
Ammonia	„	2	„	11
Ammoniacum pulv.	„	6	—	—
Ammonium aceticum solut.	„	5	—	—
„ bromatum	„	19	—	—
„ carbonicum	„	2	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Ammonium chloratum	10	3	—	—
Amygdalae amarae	„	3	—	—
„ dulces	„	3	100	19
„ „ decortic.	„	4	—	—
Amylium nitrosum	1	3	—	—
Amylum Marantae pulv.	100	30	—	—
„ Tritici pulv.	„	15	—	—
Antidotum Arsenici albi	dawka	132	—	—
Antifebrinum	1	2	10	11
Antipyrinum	„	12	„	95
Apomorphin. hydrochlor.	0·01	2	0·1	15
Aqua Amygdal. amar. conc.	10	6	—	—
Aqua Amygdal. amar. diluta	„	1	100	8
„ aromatica spirituosa	100	14	—	—
„ Aurantii florum	10	4	—	—
„ Calcis	100	3	1000	20
„ carbolisata	„	3	„	25
„ carminativa	„	12	—	—
„ Chamomillae	„	10	—	—
„ Chlori	10	3	100	25
„ Cinnamomi simplex	100	10	—	—
„ „ spirituosa	„	21	—	—
„ destillata	„	3	1000	12
„ Foeniculi	„	8	—	—
„ Goulardi	„	5	1000	12
Aqua Laurocerasi	10	4	100	30
Aqua Melissae	100	12	—	—
„ Menthae piperitae	„	14	—	—
„ plumbica	„	6	1000	18
„ Rosae	„	10	—	—
„ Rubi Idaei	„	9	—	—
„ Salviae	„	11	—	—
Araroba depurata	1	4	10	30
Argentum nitric. crystall.	„	12	„	91
„ „ **fusum**	„	14	„	108
Argentum nitric. cum Kalio nitric.	„	7	—	—
Asa foetida pulv.	10	9	—	—
Atropinum sulfuric.	0·01	2	0·1	14
Axungia Porci	100	20	—	—
„ „ benzoata	10	5	—	—
Balsamum Copaivae	„	9	—	—
„ Peruvianum	„	17	—	—
„ Tolutanum	„	12	—	—
Benzoë pulv.	„	10	—	—
Bismuth. subnitric.	1	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Bolus alba pulv.	100	17	—	—
Bulbus Scillae sicc. pulv.	1	2	—	—
Calcium carbonic. nativ. pulv. . . .	100	10	—	—
„ „ praecipitatum . . .	„	12	—	—
„ „ purum	10	15	—	—
„ hypochlorosum	100	7	1000	60
„ oxydatum pulv.	„	8	—	—
„ oxysulfurat. solutum	„	20	—	—
„ phosphoricum	10	34	—	—
„ sulfuricum ustum	100	2	1000	15
Camphora	10	6	100	39
Cantharides pulv.	„	14	—	—
Carbo Ligni depurat.	100	14	—	—
Carrageen sciss.	10	2	100	15
Caryophylli pulv.	„	8	—	—
Castoreum pulv.	0·1	3	—	—
Catechu pulv.	10	7	—	—
Caules Dulcamarae sciss.	100	4	—	—
Cera alba	10	5	—	—
„ flava	„	4	100	28
Ceratum Cetacei	„	8	„	60
„ fuscum	„	5	„	40
Cetaceum	„	5	—	—
Chininum bisulfuric.	1	6	10	46
„ ferro-citricum	„	5	—	—
„ hydrochloricum	„	8	10	56
„ sulfuricum	„	6	„	46
„ tannicum	„	7	—	—
Chloralum hydratum	„	2	10	11
Chloroformium *)	10	6	100	41
Cocainum hydrochloricum . . .	0·1	12	1	90
Coffeinum	„	2	„	11
Collodium	10	5	100	38
„ elasticum	„	6	—	—
Collyrium adstringens luteum	10	3	100	25
Cortex Cascarillae rudit. tus.	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	5	—	—
„ Chinae rudit. tus.	„	8	100	65
„ pulv.	„	11	—	—
„ Cinnamomi rudit. tus.	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	5	—	—
„ Condurango rudit. tus.	„	4	—	—
„ Frangulae sciss.	„	2	100	11
„ Fructus Aurantii sciss.	„	6	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 3.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Cortex Fructus Citri sciss.	10	5	—	—
„ Granati rudit tus.	„	4	100	30
„ „ pulv.	„	6	—	—
„ Quebracho rudit. tus.	„	3	—	—
„ Quercus sciss.	100	10	—	—
„ „ pulv.	10	4	—	—
„ Rhamni Purshiani rud. tus.	„	3	—	—
„ Salicis sciss.	100	11	—	—
Crocus	1	15	—	—
„ pulv.	„	17	—	—
Cuprum sulfuricum *)	10	3	—	—
Decoct. Sarsaparillae compos. fortius	100	48	1000	109
„ „ „ mitius	„	30	„	84
Elaeosacchara	Patrz cennik robót aptek. (p. 2 i 33)			
Electuarium aromaticum	10	4	—	—
„ lenitivum	„	6	100	52
Elemi	„	3	—	—
Emplastrum adhaesivum	100 □Cm.	6	1000 □Cm. / 1 M. = 3500 □Cm.	50 / 140
„ Anglicanum	„	25	—	—
„ Cantharidum	10	11	100	95
„ „ perpetuum	„	16	—	—
„ Cerussae	„	5	100	45
„ Conii	„	5	„	44
„ Diachylon compositum	„	5	„	37
„ „ simplex	„	3	„	26
„ Hydrargyri	„	8	„	64
„ „ extensum	100 □Cm.	11	—	—
„ Meliloti	10	4	100	31
„ Minii	„	5	„	40
„ oxycroceum	„	14	„	120
„ saponatum	„	5	„	41
„ „ extensum	100 □Cm.	8	1000 □Cm.	70
Emulsiones	Patrz cennik robót aptek. (p. 12.)			
Euphorbium pulv.	10	6	—	—
Extractum Aconiti radicis	1	6	—	—
„ **Aloës**	10	11	—	—
„ **Belladonn. fol.**	1	6	—	—
„ Calami aromatici	10	56	—	—
„ Calumbae	1	12	—	—
„ **Cannabis Indic.**	„	8	—	—
„ Centaurii minoris	10	28	—	—
„ Chinae	1	10	—	—
„ **Colocynthidis**	„	14	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884 Dz. u. p. 131 ust. 2.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Extractum Conii herbae	1	6	—	—
Extractum Cubebae	„	17	—	—
Extractum Filicis maris	„	15	10	123
Extractum Gentianae	10	18	—	—
„ Graminis	„	15	—	—
Extractum Granati	„	50	—	—
„ **Hydrastidis fluidum**	„	12	—	—
„ **Hyoscyami foliorum**	1	6	—	—
Extractum Liquiritiae	10	18	—	—
„ Malatis Ferri	„	10	—	—
Extractum Opii	1	13	—	—
Extractum Quassiae	„	13	—	—
„ Quebracho fluidum	10	9	—	—
„ Ratanhiae	1	7	—	—
„ Rhamni Purshiani fluid.	10	10	100	85
„ Rhei	1	7	—	—
Extractum Scillae	„	5	—	—
„ **Secalis cornuti**	„	7	—	—
„ **Strychni**	„	12	—	—
Extractum Taraxaci	10	16	—	—
„ Trifolii fibrini	„	18	—	—
Ferrum carbonic. saccharat.	„	12	—	—
„ citricum ammoniat.	1	4	—	—
„ hydrooxydatum dialysat. liquid.	10	4	100	35
„ lacticum	1	2	10	16
„ et Natrium pyrophosphoric.	„	2	„	16
„ pulveratum	10	4	—	—
„ reductum	1	3	—	—
„ sesquichlorat. crystall.	10	5	—	—
„ „ solutum	„	4	100	30
„ sulfuricum	„	2	„	17
„ „ siccum pulv.	„	4	—	—
Flores Arnicae sciss.	„	2	—	—
„ Chamomillae Romanae	„	4	100	24
„ „ vulgaris	„	3	„	21
„ „ „ rudit. tus.	„	4	„	30
„ „ „ pulv.	„	5	—	—
„ Cinae	„	2	—	—
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ Koso sciss.	„	8	—	—
„ „ pulv.	10	12	—	—
„ Lavandulae	„	6	—	—
„ Malvae	„	5	100	34
„ Rhoeados sciss.	„	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Flores Rosae sciss.	10	5	—	—
„ Sambuci	„	3	100	20
„ Tiliae sciss.	„	2	„	13
„ Verbasci	„	7	„	50
Folia Althaeae sciss.	100	10	—	—
„ Auranthii „	10	2	—	—
Folia Belladonnae sciss.	„	3	—	—
„ „ **pulv.**	1	1	—	—
Folia Coca sciss.	10	8	—	—
„ „ pulv.	„	14	—	—
Folia Digitalis sciss.	„	2	—	—
„ „ **pulv.**	1	1	—	—
„ **Hyoscyami sciss.**	10	3	100	17
„ „ **rudit tus.**	„	3	„	24
Folia Malvae sciss.	100	14	—	—
„ Melissae „	10	3	100	20
„ Menthae-crispae sciss.	„	3	—	—
„ „ piperitae sciss.	„	4	100	25
„ „ „ pulv.	„	6	—	—
„ Rosmarini sciss	„	1	—	—
„ Salviae „	„	2	100	14
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ Sennae Alexandr. sciss.	„	7	100	50
„ „ „ pulv.	„	10	—	—
„ Sennae de Tinnevelly sciss.	„	3	100	23
„ „ „ pulv.	„	5	—	—
„ „ „ sine resina	„	8	—	—
Folia Stramonii sciss.	10	2	—	—
Folia Taraxaci sciss.	100	10	—	—
„ Theae	10	16	—	—
„ Trifolii fibrini sciss.	100	12	—	—
„ „ „ pulv.	10	4	—	—
„ Uvae ursi	100	10	—	—
Fructus Anisi stellati rudit. tus.	10	6	—	—
„ „ „ pulv.	„	9	—	—
„ Anisi vulgaris	100	16	—	—
„ „ „ pulv.	10	5	—	—
„ Cardamomi rudit. tus.	1	4	—	—
„ Carvi	100	15	—	—
„ „ pulv.	10	5	—	—
„ Cassiae Fistulae sciss.	100	11	—	—
Fructus Colocynthid. pulv.	1	3	—	—
Fructus Coriandri	100	7	—	—
„ Cubebae pulv.	10	17	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Fructus Foeniculi	100	12	—	—
„ „ pulv.	10	4	—	—
„ Juniperi rudit. tus.	100	10	—	—
„ Lauri „ „	„	15	—	—
Fructus Papaver. rud. tus. . . .	10	3	—	—
„ Tamarindi	„	2	100	12
„ Vanillae	1	10	—	—
Fungus igniarius	10	4	—	—
Galbanum pulv.	„	12	—	—
Gallae rud. tus.	„	4	—	—
Gelatina animalis	„	7	—	—
„ Liquiritiae pellucida	„	8	—	—
Glandulae Lupuli	1	3	—	—
Globuli martiales	1 sztuka	20	—	—
Glycerinum	10	3	100	20
Guarana pulv.	1	4	—	—
Gummi Acaciae	10	8	—	—
„ „ pulv.	„	10	—	—
Herba Absinthii sciss.	100	12	—	—
„ „ pulv.	10	5	—	—
Herba Cannab. Ind. sciss.	„	3	—	—
Herba Capilli Veneris sciss.	„	2	—	—
„ Centaurii minoris sciss. . . .	100	25	—	—
„ Chenopodii sciss.	10	3	—	—
Herba Conii sciss.	„	2	—	—
„ „ **rudit. tus.**	„	3	100	21
„ „ **pulv.**	„	4	—	—
Herba Galeopsidis sciss.	„	2	—	—
„ Herniariae „	„	2	—	—
Herba Lobeliae sciss.	„	4	—	—
Herba Meliloti sciss.	100	12	—	—
„ „ pulv.	10	3	—	—
„ Millefolii sciss.	100	12	—	—
„ Origani „	„	13	—	—
Herba Sabinae sciss.	10	3	—	—
„ „ **pulv.**	„	6	—	—
Herba Serpylli sciss.	„	1	—	—
„ Spilanthis „	„	5	—	—
„ Violae tricoloris sciss. . . .	100	14	—	—
Hirudo	1 sztuka 10 ct.			
Hydrargyrum	10	9	—	—
Hydrargyrum bichloratum ammoniat. . . .	1	3	—	—
„ **bichlor. corros. pulv.** . .	„	2	10	15

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Hydrargyrum bijodatum rubrum . .	1	4	—	—
„ **chlorat. mite praecip. parat.** .	„	4	—	—
„ **chlorat. mite sublim. parat.** .	„	2	—	—
„ **jodatum flavum** . . .	„	5	—	—
„ **oxydatum flavum** . . .	„	4	—	—
„ **tannicum oxydulat.** . . .	„	11	—	—
Hydromel Infantum	10	5	100	30
Ichthyocolla	„	33	—	—
Infusum Sennae cum Manna	„	4	100	26
Jodoformium cryst. et pulv. . . .	1	6	10	44
Jodum	„	5	—	—
Kalium acetic. solutum	10	6	—	—
„ bromatum	„	6	100	47
„ „ pulv.	„	7	„	60
„ carbonicum crudum	100	11	—	—
„ „ purum	10	4	—	—
„ „ solut.	„	2	—	—
„ chloricum	„	3	100	22
„ „ pulv.	„	4	„	30
„ hydrooxydatum	„	10	—	—
„ hydrotartaricum pulv. . . .	„	6	100	50
„ hypermanganicum	1	1	—	—
„ jodatum	10	31	100	230
„ „ pulv.	„	40	—	—
„ Natrio-tartaricum	„	4	100	30
„ „ „ pulv. . . .	„	5	„	41
„ nitricum	„	2	—	—
„ „ pulv.	„	3	—	—
„ sulfuratum	„	10	—	—
„ „ pro balneo	100	16	1000	132
Kamala	1	3	—	—
Kreosotum	„	2	—	—
Lactucarium	„	9	—	—
Lanolinum	10	8	100	62
Lichen Islandicus sciss.	100	10	—	—
Lignum Guajaci „	10	1	—	—
„ Haematoxyli sciss.	„	1	—	—
„ Juniperi „	„	1	—	—
„ Quassiae „	„	2	—	—
„ „ pulv.	„	5	—	—
„ Santali rubrum sciss.	„	1	—	—
Linimentum ammoniatum	„	3	100	21
„ saponato-camphoratum . .	„	3	„	24
Liquor acidus Halleri	„	4	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Liquor Ammoniae anisat.	10	4	—	—
Lithium carbonicum	1	5	—	—
Lycopodium	10	6	100	48
Macis	„	11	—	—
Magnesium carbonicum pulv.	„	5	100	36
„ citricum	„	20	—	—
„ „ effervescens . . .	„	10	—	—
„ oxydatum	„	15	—	—
„ sulfuricum	100	10	—	—
„ „ siccum pulv. . .	10	3	—	—
Maltum	100	12	—	—
Manna cannulata	10	10	—	—
„ communis electa	„	3	100	22
Massa Pilularum Ruffi	„	24	—	—
Mastiche pulv. . . . . . , .	„	13	—	—
Mel depuratum	100	24	—	—
„ rosatum	10	4	—	—
Mentholum	1	5	10	34
Mixtura gummosa	Patrz cennik robót aptek. (p. 2.)			
„ oleoso-balsamica	10	8	100	60
Morphinum hydrochloric.	0·1	3	1	21
Mucilago Cydoniae	10	3	—	—
„ Gummi Acaciae	„	6	100	38
Myrrha pulv.	„	8	—	—
Naphtalinum	„	6	—	—
β-Naphtolum	„	12	—	—
Natrium boracicum pulv.	„	3	100	26
„ bromatum	„	7	—	—
„ carbonicum	100	12	—	—
„ „ siccum pulv.	10	4	—	—
„ hydrocarbonic. pulv.	„	2	100	14
„ jodatum	„	41	—	—
„ phosphoricum	„	4	—	—
„ „ siccum pulv. . .	„	7	—	—
„ salicylicum	1	3	10	22
„ silicicum	100	16	—	—
„ sulfuricum cryst.	„	11	—	—
„ „ siccum pulv.	10	4	—	—
Oleum Amygdalarum	„	7	100	55
„ Anisi	1	4	—	—
„ Aurantii corticis	„	5	—	—
„ „ florum	0·1	7	—	—
„ Bergamottae	1	6	—	—
„ Cacao	10	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Oleum cadinum	10	2	100	13
„ camphoratum	„	7	„	50
„ Carvi	1	4	—	—
„ Caryophyllorum	„	2	10	12
„ Cinnamomi	1	4	—	—
„ Citri	„	5	—	—
Oleum Crotonis	„	3	—	—
Oleum Foeniculi	„	3	—	—
„ Hyoscyami folior. coctum . . .	10	4	100	26
„ Jecoris Aselli	100	13	—	—
„ Juniperi	1	2	10	10
„ Lauri	10	4	100	25
„ Lavandulae	1	3	—	—
„ Lini	100	12	—	—
„ Macidis	1	5	—	—
„ Menthae piperitae	„	14	—	—
„ Myristicae expressum	„	2	—	—
„ Olivae	10	3	100	26
„ Pini Pumilionis	1	3	10	25
„ Ricini	100	22	—	—
„ Rosae	0·1	12	—	—
„ Rosmarini	1	1	—	—
„ Santali	„	6	10	40
Oleum Sinapis aetherum	„	12	—	—
Oleum Terebinthinae	100	13	—	—
„ „ rectificatum . . .	10	2	100	14
„ Valerianae	1	10	—	—
Olibanum pulv.	10	5	—	—
Opium pulv.	1	5	—	—
Oxymel Scillae	10	5	—	—
„ simplex	„	4	—	—
Paleae haemostaticae	1	2	—	—
Pasta gummosa	10	10	—	—
„ Liquiritiae flava	„	7	—	—
Pastilli e Natrio hydrocarbonico . . .	10 sztuk	14	—	—
Pepsinum	1	4	—	—
Physostigminum salicylic. . . .	0·01	6	—	—
Pilocarpinum hydrochlor.	„	2	—	—
Pilulae laxantes	10	21	—	—
Pix liquida	100	10	—	—
Placenta seminum Lini pulverat. . . .	„	6	1000	52
Plumbum aceticum	10	3	—	—
Plumbum aceticum basic. solut. . . .	„	2	100	15
„ carbonicum pulv.	„	4	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Plumbum hyperoxydat. rubr. pulv.	10	3	—	—
„ oxydatum pulv.	„	3	100	25
Potio Magnesii citrici effervesc.	1dawka	56	—	—
Pulpa Cassiae Fistulae	10	10	—	—
„ Prunorum	„	4	—	—
„ Tamarind. depurata	„	6	—	—
Pulvis aërophorus	10dawek	30	—	—
„ „ Seidlitzensis	„	85	—	—
„ dentifricius albus	10	6	—	—
„ „ niger	„	9	—	—
„ gummosus	„	6	—	—
„ Ipecacuanhae opiatus	1	2	—	—
„ Liquiritiae compositus	10	8	—	—
Radix Althaeae sciss.	100	16	—	—
„ „ pulv.	10	5	—	—
„ Angelicae sciss.	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	6	—	—
„ Arnicae sciss.	„	2	—	—
„ Bardanae sciss.	„	2	100	13
Radix Belladonnae pulv.	1	1	—	—
Radix Calami aromatici sciss.	10	2	100	12
„ „ „ pulv.	„	5	—	—
„ Calumbae sciss.	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	6	—	—
„ Filicis maris pulv.	„	6	—	—
„ Gentianae sciss.	„	2	100	11
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ Graminis sciss.	100	8	—	—
Radix Hydrastidis rud. tus.	10	8	—	—
„ Ipecacuanh. rud. tus.	1	4	—	—
„ „ pulv.	„	5	—	—
Radix Iridis pulv.	10	6	—	—
Radix Jalapae pulv.	„	10	—	—
Radix Liquiritiae sciss.	100	9	—	—
„ „ mundata pulv.	10	5	—	—
„ Ononidis sciss.	100	11	—	—
„ Pyrethri „	10	3	—	—
„ Ratanhiae „	„	4	—	—
„ „ pulv.	„	9	—	—
„ Rhei	„	15	—	—
„ „ rudit. tus.	„	16	—	—
„ „ pulv.	1	3	10	18
„ Salep rudit. tus.	10	9	—	—
„ „ pulv.	„	12	—	—
„ Sarsaparillae sciss.	„	6	100	50

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Radix Sassafras sciss.	10	2	—	—
„ Senegae „	„	7	—	—
„ Taraxaci „	„	1	—	—
„ Valerianae „	„	2	—	—
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ Zedoariae „	„	4	—	—
„ Zingiberis „	„	5	—	—
Resina Guajaci	„	10	—	—
Resina Jalapae	1	12	—	—
Roob Juniperi	10	8	—	—
„ Sambuci	„	4	—	—
Rotulae Menthae piperitae	„	5	—	—
Saccharum pulv.	„	2	—	—
„ Lactis pulv	„	5	—	—
Santoninum	0·1	1	1	6
Sapo kalinus	100	10	—	—
„ medicinalis pulv.	10	7	—	—
„ Venetus pulv.	„	4	—	—
Secale cornutum rudit. tus.	„	5	—	—
„ „ **pulv.**	1	1	—	—
Semen Cydoniae	10	7	—	—
„ Lini	100	7	—	—
„ „ pulv.	„	18	—	—
„ Myristicae pulv.	10	14	—	—
„ Quercus tostum pulverat. . . .	100	16	—	—
Semen Sabadillae pulv. . . .	10	5	—	—
Semen Sinapis pulverat.	100	18	—	—
Semen Strychni pulv.	1	1	—	—
Serum Lactis	Patrz cennik robót aptek. (p. 18.)			
Solutio arsenicalis Fowleri . . .	1	1	—	—
Species Althaeae	100	15	—	—
„ amaricantes	„	24	—	—
„ aromaticae	„	30	—	—
„ „ pro cataplas.	„	40	—	—
„ emollientes	„	18	—	—
„ „ pro cataplas.	„	25	—	—
„ laxantes St. Germain . . .	10	8	100	57
„ Lignorum	100	20	—	—
„ pectorales	„	17	—	—
Spiritus Aetheris	10	3	100	24
„ Anisi	10	2	100	15
„ aromaticus	„	4	„	30
„ camphoratus	„	2	„	12
„ Carvi	„	2	„	14

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Spiritus Ferri sesquichlor. aether. . . .	10	6	—	—
„ Juniperi	„	3	100	18
„ Lavandulae	„	4	„	26
„ Menthae piper.	„	3	„	22
„ Rosmarini	„	3	„	18
„ saponatus	„	2	„	15
„ Saponis kalini	„	4	„	28
„ Sinapis	—	4	„	34
„ Vini concentratus	100	10	—	—
„ „ dilutus	„	8	—	—
„ „ Cognac	10	9	100	65
Stibium Kalio-tartar. pulv. . . .	1	2	—	—
„ **sulfuratum aurant.** . . .	„	5	—	—
Stibium sulfuratum nigrum pulv. . .	10	3	—	—
Strychninum nitricum	0·01	1	—	—
Styrax liquidus	10	8	100	57
Succus Liquirit. depur. pulv. . . .	„	8	—	—
Sulfur depuratum	„	3	—	—
„ praecipitatum	„	8	—	—
Syrupus Althaeae	„	3	100	18
„ amygdalinus	„	4	—	—
„ Aurantii corticis	„	3	—	—
„ Capilli Veneris	„	4	—	—
„ Cinnamomi	„	5	—	—
„ Citri	„	6	—	—
„ Ferri jodati	„	8	—	—
Syrupus Ipecacuanhae	„	5	—	—
Syrupus Menthae	„	4	—	—
„ Mororum	„	3	—	—
Syrupus Papaveris	„	3	—	—
Syrupus Rhei	„	3	—	—
„ Ribium	„	3	—	—
„ Rubi Idaei	„	3	100	22
„ Senegae	„	5	—	—
„ Sennae cum Manna	„	3	—	—
„ simplex	„	2	100	16
Talcum pulv.	100	10	—	—
Terebinthina	„	8	—	—
„ Veneta	10	3	—	—
Thymolum	1	8	—	—
Tinctura Absinthii compos.	10	3	100	20
Tinctura Aconiti radicis	„	6	—	—
Tinctura amara	„	4	100	31
„ Arnicae	„	3	„	18

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Tinctura Aurantii corticis	10	4	"	25
Tinctura Belladonnae fol.	"	5	—	—
Tinctura Benzoës	"	4	100	30
,, Calami aromatici	"	3	"	17
Tinctura Cantharidum	"	6	—	—
,, Cascarillae	"	5	—	—
,, Castorei	1	8	10	56
,, Catechu	10	4	—	—
,, Chamomillae	"	3	100	21
,, Chinae composita	"	4	"	26
,, Cinnamomi	"	3	"	20
Tinctura Colchici seminis	"	5	—	—
,, **Digitalis**	"	5	—	—
Tinctura Gallarum	"	4	100	30
,, Guajaci	"	4	—	—
Tinctura Ipecacuanhae	"	8	—	—
,, **Jodi**	"	10	100	73
,, **Lobeliae**	"	5	—	—
Tinctura Malatis Ferri	"	8	100	66
,, Myrrhae	"	4	"	30
Tinctura Opii crocata	1	2	10	14
,, ,, **simplex**	"	1	"	6
Tinctura Ratanhiae	10	4	—	—
,, Rhei aquosa	"	4	100	30
,, ,, vinosa Darelli	"	11	"	90
,, Spilanthis composita	"	6	—	—
Tinctura Strophanthi	1	2	10	10
,, **Strychni**	10	5	—	—
Tinctura Valerianae	"	3	—	—
,, Vanillae	1	3	—	—
Trochisci Ipecacuanhae	10 sztuk	6	—	—
,, Santonini	"	8	—	—
Unguentum aromaticum	10	5	100	38
,, Cerussae	"	5	"	38
,, Diachylon	"	7	"	60
,, emolliens	"	10	"	76
,, Glycerini	"	6	"	50
,, Hydrargyri	"	10	"	83
,, Juniperi	"	6	"	50
,, Plumbi acetici	"	5	"	40
,, rosatum	"	7	"	58
,, Sabadillae	"	6	"	50
,, simplex	"	4	"	32
,, sulfuratum	"	5	"	40

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct
Unguentum Zinci oxydati	10	12	100	100
Vaselinum	„	4	„	26
Veratrinum	0·1	2	—	—
Vinum Chinae	10	7	100	60
Vinum Colchici seminis	„	10	—	—
Vinum Malagense	„	4	100	25
Vinum Stibii Kalio-tartar. . . .	„	10	—	—
Zincum chloratum	„	10	100	70
Zincum oxydatum	„	20	—	—
Zincum sulfuricum *)	„	2	100	16
„ „ **pulv.** *) . .	„	3	„	24

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. sierpnia 1888 Dz. u. p. Nr. 131 ust, 2.

Cennik robót receptowych.

		ct.
	Odparowanie.	
1	Za odparowani w łaźni wodnej za każde do odparowania przypadające 100 gramów	5
	Rozpuszczenie i zarobienie.	
2	Za rozpuszczenie jednego wyciągu albo więcej wyciągów (z wyjątkiem wyciągów mających gęstość miodu), oleocukru, wliczając tegoż mieszanie, dalej za rozpuszczanie liposoku arabskiego, kwasu borowego, kwasu garbnikowego, manny, jodu i t. p. w cieczy zimnej albo gorącej, wliczając w miarę potrzeby cedzenie i przesączanie—wreszcie za roztarcie elektwarzy, powideł, miękkich mydeł, jak niemniej za rozcieranie proszków z cieczą, w tejże wcale nie albo tylko w części rozpuszczalnych	10
	Uwaga. Jeżeli w mieszance oprócz rozpuszczenia wyciągu należy jeszcze jakiś artykuł rozetrzeć albo zarobić, to za tę czynność razem tylko 10 ct. policzyć można.	
3	Za rozpuszczenie jednej soli lub kilku, cukru skrystalizowanego, kwasu karbolowego i t. p. rozpuszczalnych środków w cieczy zimnej albo gorącej wraz z potrzebnem cedzeniem	5
	Uwagi. *a)* W razie rozpuszczenia soli wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. *b)* Za rozpuszczenie lub zarobienie soli, wyciągów i proszków w celu sporządzenia ciasta pigułkowego, powidełek, maści, czopków i t. p. nie wolno nic zarachować ani za rozpuszczenie lub zarobienie, ani też za zużytkowane ku temu i nie objęte przepisem lekarskim ciecze. *c)* Jeżeli w tej samej mieszance należy oprócz wymienionego w ustępie 2. rozpuszczenia lub zarobienia rozpuścić jeszcze sole albo cukier, wolno tylko wymienioną pod 2 kwotę 10 centów policzyć.	
4	Za rozpuszczenie fosforu w olejach tłustych albo eterycznych, w eterze lub wyskoku	15
	Bacilli vide Nr. 45. i 47.	
	Woskomazi (ceratum) vide Nr. 20.	

		ct.
	Komprymowanie.	
5	Za komprymowanie suchych śrdków lekarskich (tablettes) wraz z wszelką do tego potrzebną robotą od każdego kawałka	5
	Odwary i napary.	
6	Za sporządzenie odwaru wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	18
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2
	Jeżeli ku końcu warzenia mają być jeszcze inne leki dodane, przez co jednak czas warzenia nie przedłuża się, to za to nie wolno nic porachować.	
	Jeżeli zaś sporządzony odwar należy nalać na inne leki, wtenczas policzyć wolno półtoraką cenę odwaru.	
7	Za sporządzenie naparu wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	15
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2
	Wytrawienia (digestio) i namoczenia (maceratio)	
8	Za wytrawienie wszelkiego rodzaju aż do 24 godzin, obliczyć należy włącznie z ważeniem płynu i cedzeniem tak jak za odwary i napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	5
9	Za maceracyę aż do 24 godzin wraz z odważeniem i przecedzeniem płynu, liczyć należy połowę należytości za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	2
	Wydanie leków niepłynnych.	
10	Za wydanie leku niepłynnego, jak np ziółka (species), pojedyńczego proszku i t. d., jeżeli się nie używa przy tem naczynia, policzyć wolno za papier i sygnaturę do 200 gramów włącznie	3
	ponad 200 aż do 500 gramów włącznie . . .	5
	za większe ilości w ogóle	7
11	Za wydanie plastru nie rozsmarowanego albo woskomazi (ceratum) wraz z papierem woskowym, tudzież za opakowanie i sygnaturę policzyć wolno aż do 200 gram. włącznie	5
	ponad 200 gr. aż do 500 gramów włącznie . .	7
	za większe ilości w ogóle	10

		ct.
12	Za wydanie rozsmarowanego plastru aż do 500 □ cm. wraz z papierem woskowym, opakowaniem i sygnaturą	5
	za większe ilości w ogóle	8
	Mleczanki (emulsio).	
13	Za sporządzenie jakiegokolwiek gatunku mleczanki wraz z ważeniem potrzebnej ku temu wody i cedzenie bez względu na ilość	12
	Przesączanie (filtratio).	
14	Za każde szczegółowo przepisane albo niezbędnie potrzebne przesączenie:	
	w ilości aż do 100 gr. włącznie	3
	„ „ ponad „ „ aż do 500 gr. włącznie .	5
	„ „ 500 „ za każdą następną ilość aż do 500 gr.	2
	Galarety (gelatina).	
15	Za sporządzenie galarety:	
	w ilości aż do 200 gr. włącznie	25
	„ „ ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	10
	Gałki (globuli) vide Nr. 45 i 46.	
	Napary vide Nr. 7.	
	Elektwarzy (electuaria).	
16	Za sporządzenie elektwarza:	
	w ilości do 200 gr. włącznie	15
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość do 100 gr.	5
	Mazidła (linimentum) vide 40, 41 i 42.	
	Maceracye vide Nr. 9.	
	Serwatki.	
17	Za sporządzenie serwatki nieklarowanej wraz z mlekiem aż do 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą ilość aż znowu do 200 gr. .	10

		ct.
18	Za sporządzenie serwatki wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i białkiem aż do 200 gr włącznie	30
	ponad 200 gr. za każdą nadwyżkę aż znowu do 200 gr.	15
	Pastylki vide Nr. 23 i 31.	
	Plastry i woskomazi (cerata).	
19	Za sporządzenie plastra za pomocą mieszania i wałkowania aż do 200 gr. włącznie	10
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr. .	3
20	Za sporządzenie plastra lub woskomazi przez topienie lub gotowanie wraz z domieszaniem innych leków i za wałkowanie:	
	aż do ilości 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	5
21	Za rozsmarowanie plastra lub woskomazi (ceratum) na przestrzeni aż do 100 □ cm. włącznie wraz z potrzebnem rozmiękczeniem lub stopieniem . . .	15
	za każde następne 100 □ cm.	5
22	Za zużytą skórę albo materyę policzyć wolno:	
	za płótno albo shirting za każde 100 □ cm . .	3
	za materyę jedwabną albo skórę za każde 100□ cm.	10
	Pigułki, Kęski (Boli) lub Kołaczyki (Trochisci).	
23	Za sporządzenie ciasta na zrobienie pigułek, kęsków lub kołaczyków w ilości aż do 10 gr. włącznie . .	10
	ponad 10 gr. za każde dalsze 10 gr	5
	Uwaga. Za sporządzenie ciasta na zrobienie kęsków (Boli) w celach weterynarnych, należy rachować wedle ustępu 16.	
24	Za przetopienie wosku i t. p. z balsamami lub olejami dla przyrządzenia masy, wolno bez względu na ilość porachować osobno	5
25	Za uformowanie 30 albo mniej pigułek, bez względu na ich wielkość, wraz z potrzebnem do uformowania ważeniem i posypaniem pigułek proszkiem widłakowym (Lycopodium)	8
	Uwaga. *a)* Jeżeli lekarz nie wymienił szczegółowe posypki (Conspergens), to wziąć ku temu należy pył widłakowy (Lycopodium). *b)* Za inny proszek jak widłakowy przepisany przez lekarza do posypywania pigułek, należy zarachowywać cenę przepisanego proszku wedle taksy w ilości trzeciej części wagi całej masy pigułkowej.	

		ct.
26	Za uformowanie i obwleczenie 30 lub mniej pigułek collodionem, balsamem tolutańskim albo jakim innym, poniżej przytoczonym środkiem	12
27	Za uformowanie i posrebrzenie 30 lub mniej pigułek .	20
28	Za uformowanie i pozłocenie 30 lub mniej pigułek .	30
	Uwaga. Podobnie jak przy ilościach poniżej 30 pigułek, oblicza się należytość jak za 30 pigułek, tak też w tym stosunku obliczać należy za większe ilości, zatem kosztuje uformowanie i posypanie proszkiem widłakowym więcej niż 30 aż do 60 pigułek włącznie 16 ct. i t. d.	
29	Za uformowanie i obwleczenie pigułek gelatyną (wyłączając należytość za sporządzenie gelatyny) za każdą sztukę	1
30	Za uformowanie i keratinizowanie pigułek włącznie masy keratinowej, od sztuki . . . . . . ,	4
31	Za uformowanie kęsków albo kołaczyków (trochisci) wraz z potrzebnem do tego ważeniem i posypką za każdą aż do 10 sztuk włącznie po	2
	ponad 10 sztuk za każdą następną	1
	Proszki i ziółka (species).	
32	Za mięszanie miałkich proszków wraz z potrzebnem rozcieraniem użytych składników bez względu, czy proszki zostaną wydane podzielone lub nie:	
	aż do 100 gr. włącznie	10
	powyżej 100 gramów	15
33	Za mięszanie miałkich proszków z cieczami albo gęstymi wyciągami wraz z przyrządzeniem domięszać się mającego oleocukru, bez względu na to, czy wydane zostaną podzielone lub nie, mogą powyższe ceny o połowę wyżej zostać obliczone.	
34	Za rozdzielenie albo kilkakrotne wydanie miałkich proszków policzyć wolno włącznie należytości za ważenie, gdy ono jest potrzebnem, za torebki ze zwykłego papieru, owijkę (convolut) i sygnaturę, za każdą dawkę aż do 5 włącznie po	2
	wyżej 5 dawek za każdą następną	1

		ct.
35	Jeżeli przepisano torebki z papieru woskowego, parafinowego lub pergaminowego, lub też, jeżeli użycie takowych jest nieodzownem, to wolno w takim razie za każde 2 sztuki policzyć więcej o	1
36	Jeżeli przepisano wydanie podzielonych proszków w torebkach opłatkowych (in capsulis amylaceis), to za podzielenie i torebki wolno policzyć	
	aż do 5 dawek włącznie, za każdą dawkę po . .	3
	wyżej 5 dawek za każdą następną po . . .	2
37	Za wydanie proszków lub innych odpowiednich leków w torebkach z nakrywkami (in capsulis operculatis) wraz z torebkami, za każdą dawkę po . . .	3
	Uwaga. Przez oznaczenie „pulv." w cenniku lekków, rozumieć zawsze należy proszek najmielszy (pulvis subtilissimus). Jeżeli przepisano ciała krystalizowane same dla siebie (z wyjątkiem krystalizowanych proszków) z dodatkiem „fiat pulvis", to należy oznaczyć cenę za sproszkowanie wedle poprzedzających cennik leków „Zasad do obliczania cen ustanowionych w cenniku leków", przyczem mogą służyć za wskazówkę zawarte w taksie cen kali bromatum i jodatum.	
38	Za zmięszanie grubych proszków bez względu na to, czy mają być wydane podzielone lub nie,	
	aż do 200 gr. włącznie	5
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość aż do 200 gr. po	3
39	Za podzielenie grubych proszków albo ziółek (species) na więcej dawek wraz z potrzebnem ważeniem, z torebką, owijką i sygnaturą, za każdą aż do 100 gr . .	2
	przy większych ilościach	3
	Uwaga. Za samo zmięszanie ziółek nic się nie należy.	
	Maści i mazidła (linimenta).	
40	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie kilku maści lub tłuszczów, lub też przez zmięszanie maści i tłuszczów z cieczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	10
	za większe ilości	15
	Uwagi: *a)* Za zmięszanie olejków eterycznych lub tłuszczów płynnych z innemi cieczami wolno tylko zarachować należytość za ważenie. Wyjątek stanowią te wypadki, w których chodzi o sporządzenie mleczanki. W tym wypadku należy zarachować cenę podaną w ustępie 1:. *b)* Za sporządzenie mięszaniny z Linimentum saponato-camphoratum z Chloroformem lub z innemi cieczami, wolno policzyć oprócz należytości za ważenie jeszcze kwotę 5 centów za stopienie. Za mięszanie Opodeldoku z wyciągami, policza się wedle pozycyi 42.	

		ct.
41	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie proszków, wyciągów, soli, kwasu karbolowego i t. p. z maściami i tłuszczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	15
	za większe ilości	20
42	Za sporządzenie maści i mazidła przez przetopienie wraz z domięszaniem innych środków i za roztarcie (agitatio) w ilości aż do 200 gr. włącznie . . .	20
	za większe ilości	25
43	Za podzielenie maści na więcej dawek wraz z ważeniem, papierem woskowym, owijką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
	Saturacya.	
44	Za sporządzenie saturacyi wraz z potrzebnemi do tego rozczynami za każdą ilość	15
	Ziółka (species) vide Nr. 10 i 39.	
	Czopki, gałki (globuli) i pręciki (bacilli).	
45	Za urobienie lub stopienie masy w celu sporządzenia czopków, gałek lub pręcików z masła kakaowego, masy gelatynowej i innych istot, aż do 15 gr. włącznie .	10
	ponad 15 gr. za każde następne 15 gr. po . .	5
46	Za uformowanie czopków i gałek wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, za każdą sztukę po .	5
47	Za uformowanie pręcików wraz z ważeniem tyhże, posypaniem i owinięciem, aż do 10 sztuk włącznie, za każdą sztukę po	10
	ponad 10 sztuk za każdą następną sztukę . . .	6
	Pieczętowanie.	
48	Za opieczętowanie naczynia przy wydawaniu leku, w razie jeżeli tego zażądano	3
	Ważenie lub liczenie kropel.	
49	Za każde ważenie lub liczenie kropel, potrzebne do sporządzenia lub wydania leku, wyjąwszy te przypadki, w których ważenie lub liczenie kropel objęte już jest w dotyczącej cenie, jakoteż za odliczenie jakiejkolwiek ilości pigułek, kołaczyków (trochisci) zawartych w cenniku lekarstw, wolno policzyć	1
	Uwaga. Za odliczenie pijawek nie wolno nic porachować.	
50	Nadzwyczajne, przez lekarzy zarządzane cyynności wolno osobno zarachować.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe zielone i półbiałe flaszki z wązkiemi lub szerokiemi szyjkami wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 50 gr. włącznie	7
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	8
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	10
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	12
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	5
Grube białe, żółte, niebieskie lub czarne flaszki z wązką lub szeroką szyjką, wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 50 gr. włącznie	10
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	12
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	15
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	18
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	8
Grube białe lub kolorowe flaszki z wązką lub szeroką szyjką z zatyczką szklanną, przykrywką korkową lub zaśrubowaniem metalowem wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 20 gramów włącznie . .	18
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	25
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	30
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	35
Za kropleńce patentowane wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 15 gramów włącznie . . .	25
„ „ „ nad 15 „ do 50 gramów włącznie	30
Zwykłe słoiki na lekarstwa wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	6
„ „ „ nad 20 „ do 100 gr. włącznie .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ .	11
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ .	18
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	8

	ct.
Słoje porcelanowe wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	8
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	12
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	16
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	25
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 gramów więcej	8
Jeżeli do słoju porcelanowego dodana zostanie nakrywka, to za taką nakrywkę z drzewa lub kruszczu wraz z sygnaturą należy się przy słojach porcelanowych pojemności do 20 gramów, za sztukę	4
nad 20 gramów do 50 gramów włącznie za sztukę . . .	6
„ 50 „ „ 200 „ „ „ . . .	8
„ 200 „ i wyżej	12
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 50 „ do 100 gr. włącznie .	6
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	8
„ „ „ „ 200 „ „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 gramów więcej	1
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	12
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemność aż znowu do 100 gramów więcej	2
Pudełka tekturowe z papierem i falcem złoconym	
mogą być policzone dwukrotnie tak wysoko, jak się zarachowują pudełka z papierem satynowym.	
Pudełka zasuwane do proszków wraz z sygnaturą:	
Aż do ilości do 6 proszków, jeżeli cały ciężar proszków nie przekracza 6 gramów, za sztukę	6
nad 6 proszków za każde następne 6 proszków więcej o . .	2

	ct.
Aż do ilości do 6 proszków przy całkowitym ciężarze nad 6 gramów za sztukę	8
nad 6 proszków za każde 6 proszków więcej o	3
Tę wyższą cenę należy liczyć także przy wydawaniu torebek opłatkowych i czopków.	
Przy pudełkach zasuwanych z papieru złoconego i z falcem złoconym wolno policzyć podwójną cenę pudełek zasuwanych zwyczajnych.	
Uwaga. Flaszki, słoje i pudełka oblicza się według ciężaru bezwzględnego wydanych w nich substancyj, bez względu na ciężar gatunkowy tychże. Skoro tylko zaś przekroczony jest ciężar jednej ceny ustanowionej, oblicza się najbliższa wyższa cena. Przy użyciu flaszek i słojów do umieszczania suchych lekarstw oblicza się ich wielkość według pojemności wody. Jeżeli na umieszczenie lekarstwa przyniesiono do apteki próżne pudełka lub zasuwki, jakoteż czyste próżne flaszki lub słoje, należy policzyć tylko połowę ich ceny. Przy powtórzeniu lekarstwa lub w ogóle przy wydaniu lekarstwa w takich przypadkach, w których nie wolno zaliczyć naczyń, wolno za obwiązanie, t. j. za korek, szpagat i sygnaturę policzyć kwotę	3

Cennik środków opatrunkowych.

	ct.
Katgut karbolizowany jeden flakon z dwoma kłębkami . . .	80
Opaski kalikotowe nieblichowane po 10 metrów długie	
przy szerokości 6 ctm. sztuka	30
" " 8 " "	35
" " 10 " "	45
Opaski organtynowe nieklejone, miękie:	
6 metrów długie 8 ctm. szerokie, sztuka	12
6 " " 10 " " "	15
10 " " 8 " " "	20
10 " " 10 " " "	25
Jedwab karbolizowany 1 wałek w kartonie	50
Gaza karbolowa 10%: 1 pakiet o 1 metrze	30
1 " 5 metrach	110
Gaza jodoformowa:	
10% 1 pakiet 1 metr długa i 75 ctm. szeroka . . .	45
30% 1 " 1 " " " " " . . .	70
50% 1 " 1 " " " " " . . .	90
Gaza biała (hydrophiles) 1 metr	20
Wata Brunsa krajowa: 1 pakiet zawierający 10 gramów . .	8
1 " " 25 " . .	12
1 " " 50 " . .	18
1 " " 100 " . .	32
1 " " 250 " . .	68
Wata Brunsa zagraniczna:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	10
1 " " 25 "	15
1 " " 50 "	20
1 " " 125 "	45
1 " " 250 "	80
10% Brunsa wata karbolowa krajowa:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	12
1 " " 25 "	17
1 " " 50 "	28
1 " " 100 "	45
1 " " 250 "	105
10% Brunsa wata karbolowa zagraniczna:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	15
1 " " 25 "	20
1 " " 50 "	35
1 " " 100 "	60
1 " " 250 "	135
Płótno gutaperchowe 1 metr długie a 90 ctm. szerokie . .	100
W mniejszych ilościach za każde 100 □ ctm.	2
Jeżeli płótno gutap. wydaje się według wagi rachuje się za 1 gram	2
Bilrotha batyst 1 metr	120
Sączki karbolizowane 1 flakon z 4 numerami (1—4) po ¼ metra	100

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Acetum	1000	20	—	—
„ pyrolignos. crudum	„	31	—	—
Acidum aceticum concentr.	100	24	—	—
Acidum arsenicosum pulv.	10	6	—	—
Acidum boricum	„	2	100	16
„ carbolicum crud. 100%	100	7	1000	60
Acidum carbolic. liquefact.	„	20	„	167
Acidum hydrochloricum concentr. crud. . .	„	5	—	—
„ nitrico-nitrosum	10	2	—	—
„ nitricum concentr. crud.	100	6	—	—
„ salicylicum	10	17	—	—
„ sulfuricum Anglic.	100	4	—	—
„ tannicum	10	7	—	—
Aether	100	14	—	—
Aloë	„	10	—	—
„ **gross. pulv.**	„	14	—	—
Alumen	„	4	—	—
„ pulv.	„	8	—	—
„ ustum pulv.	„	18	—	—
Ammonia	„	8	—	—
Ammoniacum	„	22	—	—
Ammonium carbonicum	„	10	—	—
„ chloratum sublim.	„	10	—	—
Amylum pulv.	„	9	—	—
Aqua Calcis	1000	20	—	—
„ carbolisata 3%	„	25	—	—
„ Chlori	100	18	—	—
„ destillata	1000	12	—	—
„ Goulardi	„	10	—	—
Aqua Laurocerasi	10	3	100	25
Argentum nitric. fus. venale	1	10	—	—
Asa foetida	100	30	—	—
„ „ pulv.	„	40	—	—
Atropinum sulfuric.	0·1	12	—	—
Axungia Porci	100	15	—	—
Bolus alba pulv.	„	8	—	—
Bulbus Scillae	„	4	—	—
„ „ pulv.	10	6	—	—
Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	7	—	—
„ hypochlorosum	„	5	1000	42
„ oxydatum pulv.	„	6	—	—
„ sulfuricum ustum	1000	15	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct	gramy	ct.
Camphora	100	37	—	—
Cantharides pulv.	10	10	—	—
Carbo Ligni depurat.	100	10	—	—
Cera flava	„	26	—	—
Chininum sulfuricum	10	41	—	—
Chloralum hydratum	„	9	—	—
Chloroformium	100	37	—	—
Cocainum hydrochloricum	1	90	—	—
Collodium	10	3	—	—
Cortex Chinae gross. pulv.	100	55	—	—
„ Cinnamomi gross. pulv.	„	20	—	—
„ Frangulae sciss	„	10	—	—
„ Granati gross. pulv.	„	27	—	—
„ Quercus „ „	„	8	—	—
„ Salicis „ „	„	9	—	—
Cuprum sulfuricum	„	20	—	—
Emplastrum Cantharidum	„	82	—	—
„ Diachylon compositum	„	34	—	—
„ Hydrargyri	„	60	—	—
Euphorbium pulv.	10	4	—	—
Extractum Belladonnae fol.	1	5	—	—
„ **Filicis maris aeth.**	10	120	—	—
„ **Granati**	„	45	—	—
„ **Hyoscyami folior.**	1	5	—	—
„ **Secalis cornuti**	„	6	—	—
Ferrum sesquichloratum solutum	10	3	100	26
„ sulfuricum venale	100	2	1000	16
Flores Arnicae sciss.	„	8	—	—
„ Chamomillae vulgaris	„	20	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	24	1000	200
„ Cinae pulv.	„	23	—	—
„ Sambuci	„	19	—	—
Folia Althaeae sciss.	„	8	—	—
Folia Belladonnae scis.	10	2	—	—
„ **Digitalis**	„	1	—	—
„ **Hyoscyami**	„	2	100	12
Folia Malvae sciss.	100	10	—	—
„ „ Menthae piperit. sciss.	„	24	—	—
„ „ Salviae sciss.	„	13	—	—
„ „ Sennae de Tinnevelly	„	22	—	—
Fructus Anisi vulgaris	„	12	—	—
„ „ „ pulv.	„	25	1000	210
„ Carvi	„	11	—	—
„ „ pulv.	„	24	1000	200

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Fructus Colocynthidis pulv.	10	24	—	—
Fructus Foeniculi	100	10	—	—
" " pulv.	"	18	1000	150
" Juniperi gross. pulv.	"	7	"	58
" Lauri " "	"	10	—	—
Gallae gross pulv.	"	26	—	—
Glycerinum	"	18	—	—
Gummi Acaciae elect. (II[da])	"	46	—	—
Herba Absinthii sciss.	"	8	—	—
Herba Conii sciss.	10	1	—	—
Herba Meliloti sciss.	100	10	—	—
Hydrargyrum bichlor. corros. pulv.	10	12	—	—
" **chlorat. mite subl. par.**	"	16	—	—
" **oxydatum flavum**	"	26	—	—
Jodoformium cryst. et pulv.	"	41	—	—
Jodum	"	38	—	—
Kalium carbonic. crudum	100	9	—	—
" chloricum	"	20	—	—
" hydrooxydatum	10	8	—	—
" hydrotartaricum pulv.	100	40	—	—
" hypermanganic.	10	6	—	—
" jodatum	"	23	100	198
" nitricum pulv.	100	15	—	—
" sulfuratum pro balneo	"	14	1000	130
" sulfuricum pulv.	"	14	—	—
Kamala	10	23	—	—
Kreosotum	"	15	—	—
Lanolinum	100	55	—	—
Lycopodium	"	42	—	—
Magnesium carbonic. pulv.	"	33	—	—
" sulfuricum	"	5	1000	44
Mel depuratum	"	20	—	—
Morphinum hydrochloric.	1	21	—	—
Myrrha pulv.	100	62	—	—
Natrium boracic. pulv.	"	19	—	—
" carbonic. cryst. venale	"	3	1000	25
" salicylicum	10	20	—	—
" sulfuric. cryst. venale	100	3	1000	24
Oleum Amygdalar. dulc.	"	50	—	—
" cadinum	"	11	—	—
Oleum Crotonis	1	2	—	—
Oleum Hyoscyami folior. coct.	100	24	—	—
" Jecoris Aselli	"	10	—	—
" Juniperi	10	8	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Oleum Lauri	100	20	—	—
,, Lini	„	9	—	—
,, Olivae II^da^	„	15	—	—
Oleum Sinapis aether.	1	10	—	—
Oleum Terebinthinae	100	9	1000	76
Opium pulv.	1	4	—	—
Physostigminum salicylic. . . .	0·01	5	—	—
Pix liquida	100	7	—	—
Placenta semin. Lini pulverat. . . .	„	5	1000	40
Plumbum aceticum	„	16	—	—
Plumbum aceticum basic. solut . . .	„	13	—	—
„ carbonicum pulv.	„	20	—	—
„ oxydatum pulv.	„	16	—	—
Radix Althaeae elect. (II^da^) sciss. . . .	„	10	1000	80
,, Althaeae elect. (II^da^) gross. pulv. .	„	16	1000	138
,, Angelicae gross. pulv. . . .	„	20	—	—
,, Arnicae sciss.	„	14	—	—
,, Calami aromat. sciss. . . .	„	10	—	—
,, ,, ,, gross pulv. . .	„	15	1000	135
,, Filicis maris gross. pulv. . . .	„	20	—	—
,, Gentianae sciss.	„	9	—	—
,, ,, gross. pulv.	„	12	1000	108
Radix Ipecacuanh. rud. tus. . . .	10	28	—	—
,, **Jalapae gross. pulv.** . . .	100	46	—	—
Radix Liquiritiae sciss.	„	6	—	—
,, ,, decort gross. pulv. . .	„	21	—	—
,, Valerianae sciss.	„	13	—	—
,, ,, gross. pulv.	„	20	—	—
,, Zingiberis ,, ,, ...	„	21	—	—
Saccharum pulv.	„	13	—	—
Sapo kalinus	„	7	1000	62
Secale cornutum pulv.	„	47	—	—
Semen Lini	„	6	1000	50
Semen Sabadillae pulv.	„	23	—	—
Semen Sinapis	„	6	—	—
,, ,, pulveratum	„	10	—	—
Semen Strychni pulv.	10	4	—	—
Solutio arsenicalis Fowleri . . .	„	5	—	—
Species aromaticae	100	26	—	—
Spiritus camphoratus	„	12	1000	103
,, saponatus	„	14	„	125
,, Vini concentr.	„	7	—	—
Stibium Kalio-tartar. pulv. . . .	10	10	—	—
„ **sulf. aur. pulv. venale** . .	„	5	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Stibium sulfurat. nigrum pulv.	100	18	—	—
Strychninum nitricum	0·1	4	—	—
Styrax liquidus venalis	100	20	—	—
Sulfur sublimat. lotum venale	„	5	—	—
Talcum pulv.	„	6	—	—
Terebinthina communis	„	6	—	—
Tinctura Aconiti	10	5	—	—
Tinctura Arnicae	100	16	1000	140
Tinctura Balladonnae fol.	10	4	—	—
„ **Cantharidum**	„	5	—	—
„ **Digitalis**	„	4	—	—
„ **Ipecacuanhae**	„	7	—	—
„ **Jodi**	100	68	—	—
„ **Opii simplex**	10	6	—	—
„ **Strychni**	„	4	—	—
Unguentum Cerussae	100	31	—	—
„ Diachylon	„	52	—	—
„ Hydrargyri	„	80	—	—
„ Plumbi acetici	„	38	—	—
„ simplex	„	30	—	—
„ sulfuratum	„	25	—	—
Vaselinum	„	23	—	—
Veratrinum	0·1	2	—	—
Zincum chloratum	10	7	100	54
Zincum oxydatum purum venale	100	30	—	—
Zincum sulfuricum	„	10	—	—

Dodatek.

Tablica I.

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków w szafie dającej się zamknąć.

Acidum arsenicosum.
Atropinum sulfuricum.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Physostigminum salicylicum.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Strychninum nitricum.
Veratrinum.

Tablica II.

zawiera te leki, które zachowywać należy oddzielnie od innych leków.

Acidum aceticum concentratum.
Acidum carbolicum crystallisatum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloricum concentratum
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum concentratum.
Ammonia.
Amylium nitrosum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum fusum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.

Jodum.
Kalium hydrooxydatum
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum
Pulvis Ipecacuanhae.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Stibium Kalio-tartaricum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici seminis.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanthi.
Tinctura Strychni.
Vinum Colchici seminis
Vinum Stibii Kalio-Tartarici.
Zincum chloratum.

Tablica III.

podaje największe dawki leków dla dorosłej osoby, której lekarz przy zapisywaniu do wewnętrznego użycia nie śmie przekroczyć, jeżeli nie dołączy wykrzyknika (!).

	Największa	
	dawka pojedyncza	dawka dzienna
	w gramach	
Acidum arsenicosum	0·005	0·02
Acidum carbolicum	0·10	0·50
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua Amygdalarum amararum concentrata	1·50	5·00
Aqua Laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulfuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0·20
Chloralum hydratum	3·00	6.00
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Coffeinum	0·20	0·60
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum Aconiti radicis	0·03	0·12
Extractum Belladonnae foliorum	0·05	0·20
Extractum Canabis Indicae	0·10	0·30
Extractum Colocynthidis	0·05	0·20
Extractum Conii herbae	0·20	0·60
Extractum Hyoscyami foliorum	0·10	0·50
Extractum Opii	0·10	0·40
Extractum Scillae	0·20	1·00
Extractum Secalis cornuti	0·50	1·50
Extractum Strychni	0·05	0·15
Folia Belladonnae	0·20	0·60
Folia Digitalis	0·20	0·60
Folia Hyoscyami	0·30	1·00
Folia Stramonii	0·30	1·00
Fructus Colocynthidis	0·30	1·00
Herba Conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·03	0·10
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·03	0·10
Hydrargyrum jodatum flavum	0·05	0·20
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·10	0·50
Lactucarium	0·30	1·00
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12
Oleum Crotonis	0·05	0·10

	Największa	
	dawka pojedyncza	dawka dzienna
	w gramach	
Opium	0·15	0·50
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix Aconiti	0·10	0·50
Radix Belladonnae	0·07	0·30
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1·00	5·00
Semen Strychni , ...	0.12	0·50
Solutio arsenicalis Fowleri	0·5	2·00
Stibium Kalio-tartaricum	0·2	0·50
Strychninum nitricum	0·007	0·02
Tinctura Aconiti radicis	0·50	1·50
Tinctura Belladonnae foliorum	1·00	4·00
Tinctura Cantharidum	0·50	1·00
Tinctura Colchici seminis	1·50	5·00
Tinctura Digitalis . . . , . .	1·50	5·00
Tinctura Jodi	0·30	1·00
Tinctura Lobeliae	1·00	5·00
Tinctura Opii crocata / Tinctura Opii simplex	1·50	5·00
Tinctura Strophanthi	1·00	3·00
Tinctura Strychni	1·00	3·00
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum Colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticum . . .	0·80	—

Tablica IV.

zawiera te leki, które wydawać bez przepisu lekarza aptekarzom jest zabronione.

Acidum arsenicosum.
Acidum carbolicum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Aloë
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata.
Aqua Laurocerasi
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Atropinum sulfuricum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Cuprum sulfuricum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Aloës.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Filicis maris.
Extractum Granati.
Extractum Hydrastidis.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis
Fructus Papaveris.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.

Herba Sabinae.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aetherum.
Opium.
Physostigminum salicylicum.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Hydrastidis.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae,
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Stibium Kalio-tartaricum.
Stibium sulfuratum auranticum.
Strychninum nitricum.
Syrupus Ipecacuanhae.
Syrupus Papaveris.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii simplex.

Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Veratrinum
Vinum Colchici.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincnm chloratum.
Zincum sulfuricum.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Lutego 1892. **Część III.**

Nr. 8.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z d. 4. Lutego 1892, do l. 9261.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42 przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej część I. plan podróży i czynności c. i k. komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1892 w Galicyi.

Badeni w. r.

C. i k. Komenda I.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Kraków powiat	Kraków	10. Bochnia
		Bochnia	Bochnia	29. Wieliczka
			Wieliczka	
			Dobczyce	
		Wieliczka	Skawina	
	1	Kraków miasto	Kraków	
			Chrzanów	20. Chrzanów
13.	1	Chrzanów	Krzeszowice	30. Krzeszowice
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	16. Biecz
			Biecz	20. Gorlice
		Gorlice	Gorlice	29. Grybów
		Grybów	Grybów	
		Limanowa	Limanowa	
20.	1	Nowy Targ	Nowy Targ	
			Wadowice	13. Kalwarya
		Wadowice	Kalwarya	19. Myślenice
			Myślenice	27. Jordanów
			Jordanów	
	1	Myślenice	Maków	
		Biała	Biała	2. Biała
56.	1	Żywiec	Żywiec	17. Żywiec
			Brzesko	29. luty Brzesko
		Brzesko	Wojnicz	11. Wojnicz
		Dąbrowa	Dąbrowa	17. Dąbrowa 30. Tarnów
	1	Tarnów	Tarnów	
			Pilzno	1. Pilzno
		Pilzno	Brzostek	10. Brzostek
57.	1	Jasło	Jasło	15. Jasło

korpusu w Krakowie.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.		
	11, 12, 14. 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28.		
8. Dobczyce	30, 31.	1, 2. 4, 5, 6, 7.	
14. Skawina		9, 11, 12, 13.	
22. Kraków		19, 20, 21.	
		23, 25, 26, 27, 28, 29, 30.	
	21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.		
6. Kraków	31.	1, 2, 4. 5.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	17, 18, 19.		
	21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.		
6. Limanowa	30, 31.	1, 2, 4, 5.	
21. Nowy Targ		7, 8. 9, 11, 12, 13, 14. 19, 20.	
1. maja N. Sącz		22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30.	
	3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18.		
	21, 22, 23, 24, 26.		
1. Maków	28, 29, 30, 31.		
6. Wadowice		2, 4, 5.	
	3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16.		
3. Wadowice	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7. 8, 9, 10.		
	12, 14, 15, 16.		
	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.		
	31.	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14.	
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.		
	11, 12, 14.		
3. Tarnów	16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.	

C. i k. Komenda X.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży
				marcu
			Stryj	9. Skole
		Stryj	Skole	16. Mikołajów
			Mikołajów	20. Zydaczów
	1	Żydaczów	Zydaczów	
		Kałusz	Kałusz	1. Kałusz
			Rożniatów	13. Rożniatów
			Dolina	17. Dolina
				23. Bolechów
9.	1	Dolina	Bolechów	30. Stryj
			Przemyśl	13. Krzywcza
		Przemyśl	Krzywcza	17. Dynów
			Dynów	22. Brzozów
		Brzozów	Brzozów	
			Bircza	
10.	1	Dobromil	Dobromil	
				1. Kolbuszowa
		Kolbuszowa	Kolbuszowa	17. Tarnobrzeg
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	31. Mielec
		Mielec	Mielec	
			Dębica	
	1	Ropczyce	Ropczyce	
40.	1	Rzeszów	Rzeszów	
			Ustrzyki dolne	1. Ustrzyki dol.
		Lisko	Lisko	10. Lisko
		Krosno	Krosno	20. Krosno
			Rymanów	
45.	1	Sanok	Sanok[1]	
		Drohobycz	Drohobycz	1. Drohobycz
		Sambor	Sambor	20. Sambor
		Staremiasto	Staremiasto	
77.	1	Turka	Turka	

korpusu w Przemyślu.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu	
kwietniu	marcu	kwietniu
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8.	
	10, 11, 12, 14, 15.	
	17, 18, 19.	
1. Stryj	21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
	14, 15, 16.	
	18, 19, 21, 22.	
	24, 26, 28, 29.	
	1, 2. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.	
	14, 15, 16.	
	18, 19, 21.	
12. Bircza	23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	4, 7, 8.
10. Dobromil		4, 5, 7, 8, 9.
15. Przemyśl		11, 12, 13, 14.
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16.	
	18, 19, 21, 22, 23, 24. 26, 28, 29, 30.	
13. Dębica		1, 2, 4, 5, 6. 7. 8, 9, 11, 12.
22. Ropczyce		14, 19, 20, 21.
1. maja Rzeszów		23, 25, 26, 27, 28, 29, 30.
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24.	
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.	
	11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.	
	21, 22, 23, 24, 26, 28. 29, 30, 31.	1, 2.
3. Rymanów		4, 5, 7, 8.
9. Sanok		11, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 25, 26.
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.	
	21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.
3. Staremiasto		4, 5, 7, 8, 9, 11, 12.
13. Turka 28. Sambor		14, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
				29. lutego Rudki
	1	Rudki	Rudki	11. Gródek
			Gródek	6. Janów
		Gródek	Janów	11. Mościska
			Mościska	
		Mościska	Sąd. Wisznia	20. Sąd. Wisznia
			Jaworów	27. Jaworów
		Jaworów	Krakowiec	
89.	1	Rawa	Rawa	
		Nisko	Nisko	1. Nisko
			Łańcut	13. Łańcut
	1	Łańcut	Leżajsk	30. Leżajsk
		Jarosław	Jarosław	17. Cieszanów
			Cieszanów	23. Lubaczów
90.	1	Cieszanów	Lubaczów	

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.		
	1, 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.		
	21, 22, 23, 24, 26.		
	28, 29, 30, 31.	1, 2.	
3. Krakowiec		4, 5, 7, 8.	
9. Rawa 1. maja Gródek		11, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30.	
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.		
7. Jarosław	31.	1, 2, 4, 5, 6.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16.		
	18, 19, 21, 22.		
3. Jarosław	24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.	

C. i k. Komenda XI.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Skałat	Skałat	1. Skałat
		Zbaraż	Zbaraż	13. Zbaraż
	1	Trembowla	Trembowla	23. Trembowla
15.	1	Tarnopol	Tarnopol Mikulińce	15. Mikulińce 23. Tarnopol
		Kołomyja	Kołomyja	
	1	Kossów	Kossów	20. Kossów
24.	1	Sniatyn	Sniatyn	1. Sniatyn 13. Wiżnitz
		Sokal	Sokal	29. lutego Sokal
	1	Zółkiew	Zółkiew	15. Zółkiew 27. Lwów
		Lwów miasto	Lwów	
30.	1	Lwów powiat	Lwów	
		Buczacz	Buczacz	29. lutego i 1. marca Buczacz
		Podhajce	Podhajce	17. Podhajce
	1	Brzeżany	Brzeżany	31. Brzeżany
		Rohatyn	Rohatyn	29. lutego Rohatyn
		Bóbrka	Bóbrka	13. Bóbrka
55.	1	Przemyślany	Przemyślany	25. Przemyślany
		Horodenka	Horodenka	29. lutego Horodenka
	1	Tłumacz	Tłumacz	13. Tłumacz 27. Stanisławów
		Stanisławów	Stanisławów	
		Bohorodczany	Bohorodczany	15. Bohorodczany
58.	1	Nadwórna	Nadwórna	24. Nadwórna

korpusu we Lwowie.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22.		
1. Tarnopol	24, 26, 28, 29, 30, 31.		
	1, 2, 3. 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14.		
	16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.		
2. Kołomyja	21, 22. 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1.	
	2, 3, 4, 5, 7. 8, 9, 10, 11, 12.		
	1. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11. 12, 14.		
	16, 17, 18, 19, 21. 22, 23, 24. 26.		
	1, 2. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26. 28, 29, 30. 31.	1, 2, 4, 5.	
	2. 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15. 16.		
	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30.		
		1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12.	
	1, 2, 3, 4. 5, 7. 8, 9. 10, 11, 12.		
	14. 15, 16, 17, 18. 19, 21, 22, 23, 24.		
8. Brzeżany	26, 28. 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5, 7.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26.		
	1, 2, 3, 4. 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14.		
	16, 17, 18, 19. 21, 22, 23.		
6. Stanisławów	26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Złoczów	Złoczów	
		Kamionka strum.	Kamionka strum.	20. Kamionka str.
80.	1	Brody	Brody	
			Zaleszczyki	29. lutego Zaleszczyki
		Zaleszczyki	Tłuste	6. Tłuste
	1	Czortków	Czortków	11. Czortków
		Husiatyn	Husiatyn	29. lutego Husiatyn
			Borszczów	13. Borszczów
95.	1	Borszczów	Mielnica	23. Mielnica

Lwów, dnia 4. Lutego 1892.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 3, 4, 5. 7, 8. 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.		
	21, 22, 23. 24, 26. 28. 29. 30, 31.	1, 2. 4, 5.	
6. Brody 29. Złoczów		7. 8, 9, 11. 12, 13. 14, 20, 21, 22, 23. 25. 26, 27, 28.	
	1. 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14. 15, 16. 17. 18, 19, 21, 22.		
	1, 2. 3, 4, 5, 7. 8, 9. 10. 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19, 21. 22.		
1. Kotzmań	24. 26. 28, 29, 30, 31.		

Nr. 9.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 5. Lutego 1892 L. 4224, względem zmiany siedziby rewizora bydła w 7-ym okręgu rewizyjnym powiatu sokalskiego.

Siedzibę rewizora bydla w 7-mym okręgu rewizyjnym w powiecie sokalskim przenosi się z Leszkowa do Szmitkowa.

Lwów dnia 5. lutego 1892.

Badeni w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. Lutego 1892, L. 7340, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie m. Kałusza na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w r. 1892.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888. Nr 36 Dz. ust. i rozp. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c k. Namiestnictwa we Lwowie gminie m. Kałusz na pobór w r. 1892, 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina z tem zastrzeżeniem, iż gminie Kałusz nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów dnia 9. Lutego 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 5. Kwietnia 1892. **Część IV.**

Nr. 11.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 26. Lutego 1892, L. 9983, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie m. Leżajsk na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć.

Wydział krajowy zezwala na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Leżajska na pobór 75% (siedmdziesiąt pięć) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w latach 1892 do r. 1896 włącznie z tem zastrzeżeniem, iż gminie m. Leżajsk nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego przyzwolenia.

Lwów dnia 26. Lutego 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych z dnia 3. Marca 1892, L. 3244, o zniesieniu c. k. Zarządów lasów i dóbr skarbowych w Szeszorach, Leszczynach i Tyńcu.

Na podstawie reskryptu wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 30. Października 1891, L. 13811/1886, znosi się z końcem Lutego 1892 c. k. Zarządy lasów i dóbr skarbowych w Szeszorach, Leszczynach i Tyńcu i przydziela się posiadłości skarbowe, należące do byłego okręgu gospodarczego Szeszory do c. k. Zarządu lasów i dóbr skarbowych w Utoropach, — posiadłości c. k. Skarbu, należące do zwiniętego okręgu gospodarczego Leszczyny do c. k. Zarządu lasów i dóbr skarbowych w Dobromilu, — wreszcie posiadłości funduszu religijnego położone w byłym okręgu gospodarczym Tynieckim, do c. k. Zarządu lasów i dóbr skarbowych w Niepołomicach.

Lwów dnia 3. Marca 1892.

Glanz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Kwietnia 1892. Część V.

Nr. 13.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Kwietnia 1892 l. 22439, o przemianie miar, podanych w artykule 1. ustawy krajowej z d. 2. Maja 1873, (Dz. ust. kr. Nr. 250), i w artykule 16. ustawy krajowej z dnia 1. Stycznia 1889, (Dz. ust. kr. Nr. 16), na miarę metryczną.

W myśl ustawy z dnia 2. Września 1875 (Dz. ust. kr. Nr. 68), i na podstawie upoważnienia udzielonego c. k. Namiestnictwu przez wysokie c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z wys. c. k. Ministerstwem wyznań i oświaty, oznacza się oddalenie, podane w artykule 1. ustawy krajowej o szkołach ludowych z dnia 2. Maja 1873 (Dz. ust. kr. Nr. 250) „pół mili“, według metrycznej miary na „cztery kilometry“, zaś miarę podaną w artykule 16. ustawy krajowej z dnia 1. Stycznia 1889 o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych (Dz. ust. kr. Nr. 16) „jeden morg“, według miary metrycznej na „57·55 arów.“

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 5. Kwietnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 1. Kwietnia 1892 l. 12.396, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1892.

Jezdne pocztowe od konia i miriametra ustanawia się na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1892 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdy			
	ekstra pocztą		pocztą zwyczajną	
	złr.	ct.	złr.	ct.
Sanok, Tarnów, Wadowice	1	4		87
Kraków, Lwów, Rzeszów	1	3		86
Brzeżany, Czortków, Przemyśl, Sambor, Nowy Sącz, Tarnopol, Żółkiew	1	1		84
Stryj, Złoczów		98		82
Kołomyja, Stanisławów		96		80

Należytość za wóz kryty wynosi połowę za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miriametra.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 1. Kwietnia 1892.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Seferowicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Maja 1892. **Część VI.**

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 23. Kwietnia 1892 l. 23900, o zmianie w rozkładzie i rozgraniczeniu okręgów leśnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

JE. Pan Minister rolnictwa zwalniając leśno-technicznych urzędników zarządu dóbr państwowych od pełnienia obowiązków techników leśnych administracyi rządowej, uchylił reskryptem z 8. Stycznia 1892 l. 190 dotychczasowy podział kraju na 47 okręgów leśnych i zarządził ustanowienie ośmiu okręgów leśnych w Galicyi, w których obowiązki techników inspekcyi leśnej pełnić będą wyłącznie technicy leśni, stale dla administracyi politycznej ustanowieni.

W skutek powyższego rozporządzenia, c. k. Namiestnictwo ustanawia na mocy upoważnienia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa z 16. Marca 1892 l. 4225, ośm okręgów leśnych z siedzibą c. k. techników inspekcyi leśnej we Lwowie, Krakowie, Nowym Sączu, Rzeszowie, Przemyślu, Stryju, Stanisławowie i Złoczowie.

Spis dołączony do niniejszego rozporządzenia wykazuje powiaty polityczne, na które rozciągają się poszczególne okręgi leśne.

C. k. Namiestnik:

Badeni w. r.

Rozkład okręgów leśnych w Galicyi.

Nr. okręgu leśnego	Siedziba technika inspekcyi leśnej	Powiaty polityczne wcielone do okręgu leśnego
I.	Lwów	Bóbrka, Gródek, Lwów, Żółkiew.
II.	Kraków	Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Kraków, Myślenice, Wadowice, Wieliczka, Żywiec.
III.	Nowy Sącz	Gorlice, Grybów, Jasło, Krosno, Limanowa, Nowy Sącz, Nowy Targ, Sanok.
IV.	Rzeszów	Brzozów, Dąbrowa, Kolbuszowa, Łańcut, Mielec, Nisko, Pilzno, Ropczyce, Rzeszów, Tarnobrzeg, Tarnów.
V.	Przemyśl	Cieszanów, Dobromil, Jarosław, Jaworów, Lisko, Mościska, Przemyśl, Rawa, Sokal.
VI.	Stryj	Dolina, Drohobycz, Kałusz, Rudki, Sambor, Staremiasto, Stryj, Turka, Żydaczów.
VII.	Stanisławów	Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kołomyja, Kosów, Nadwórna, Podhajce, Śniatyn, Stanisławów, Tłumacz, Zaleszczyki.
VIII.	Złoczów	Brody, Brzeżany, Kamionka strum., Przemyślany, Rohatyn, Skałat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż, Złoczów.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 17. Czerwca 1892. **Część VII.**

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Maja 1892 l. 21066, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Tyczyn na pobór opłaty od słodzonych napojów spirytusowych.

Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Nr. 36 Dz. u. kr., gminie m. Tyczyna na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w tej gminie wyrabianych lub do niej sprowadzonych i zużywanych, po dziesięć centów od jednego litra w latach 1892 do roku 1897 włącznie, a to pod tymi samymi warunkami, pod jakimi prawo to gminie na mocy ustawy z dnia 3. stycznia 1886 Nr. 12. Dz. u. kr. do końca roku 1891 przysługiwało.

Gminie Tyczyn nie wolno jednak żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonej opłaty za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 10. Maja 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału kraj.
Wereszczyński w. r.

Nr. 17.

U s t a w a

z dnia 12. Maja 1892 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w przedmiocie nadania gminie miasteczka Andrychowa prawa poboru opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

§. 1.

Gminie miasteczka Andrychowa nadaje się prawo pobierania przez przeciąg lat dziesięciu, od dnia wejścia tej ustawy w życie, opłaty gminnej od każdego psa, w obrębie gminy tegoż miasteczka utrzymywanego, a to w wysokości po 2 zł. w. a. rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze, oraz wskazanie wypadków, w których uwolnienie od opłaty dozwolonem będzie, określi uchwała Rady gminnej.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie zaraz po jej ogłoszeniu.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 12. Maja 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 18.

Ustawa

z dnia 20. Maja 1892 o poręczeniu przez kraj pożyczki, przez gminę król. stoł. miasta Krakowa na budowle zaciągnąć się mającej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę, którą gmina król. stołecznego miasta Krakowa w czeskiej kasie oszczędności zaciągnąć zamierza, do wysokości 1,500.000 zł. w. a.

Kraj poręcza jako ręczyciel i płacący tak spłatę regularną umówionych rat umarzających, jak też spłatę kapitału pożyczki, względnie reszty tego kapitału, w razie zastrzeżonego półrocznego wypowiedzenia.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bruck, dnia 20. Maja 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 19.

Ustawa

z dnia 23. Maja 1892 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 80.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce zezwala się zaciągnąć imieniem powiatu wielickiego w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem pożyczkę w kwocie 80.000 zł. w. a. w obligacyach komunalnych.

Art. II.

Pożyczka ta użytą być ma na skonwertowanie reszty pożyczek powiatowych jako to: 5% pożyczki z r. 1882 w galicyjskiej kasie oszczędności w pierwotnej kwocie 25.000 zł. a. w., 6% pożyczek w powiatowej kasie oszczędności w Wieliczce w r. 1889, w kwotach 15.000 zł. i 10.000 zł. zaciągniętych, dalej na umorzenie zaległości biernych, na udotowanie kasy powiatowej funduszem zapasowym, utworzenie funduszu zakładowego dla oddziału zastawniczego przy powiatowej kasie pożyczkowej w Wieliczce, uzyskanie funduszu na udzielanie zaliczek zwrotnych gminnym strażom pożarnym, pokrycie kosztów otynkowania budynku Rady powiatowej, uzyskanie funduszu zapasowego na nieprzewidziane inwestycye, wreszcie na pokrycie kosztów z zaciągnięciem pożyczki połączonych i raty wstępnej.

Art. III.

Wykonanie tej Ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 23. Maja 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 22. Czerwca 1892. **Część VIII.**

Nr. 20.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6644|pr., o ustanowieniu c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu.

§. 1.

Na mocy rozporządzenia c. k Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. Czerwca 1892, l. 2029|M. I., i na podstawie głównych zarysów organizacyi c. k. władz policyjnych, zatwierdzonych Najwyższem postanowieniem z dnia 10. Lipca 1850 r. i rozporządzeniem galicyjskiego c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Czerwca 1851, Dz. u. kr. Nr. 125 ogłoszonych, ustanawia się w Przemyślu c. k. Komisaryat policyi z ograniczonym zakresem działania.

§. 2.

Działalność c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu rozciąga się na miasto Przemyśl i na następujące w przemyskim powiecie politycznym położone gminy, a mianowicie: Bolestraszyce, Buszkowice, Buszkowiczki, Byków, Duńkowiczki, Grochowce, Hureczko, Hurko, Jaksmanice, Krówniki, Kruhel mały, Kruhel wielki, Kuńkowce, Łętownia, Łuczyce, Nehrybka, Orzechowce, Ostrów, Pikulice, Popowice, Prałkowce, Przekopana, Rożubowice, Siedliska, Sielec, Ujkowice, Wilcza, Witoszyńce i Żurawica.

Gminy te stanowią okręg policyjny c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu.

§. 3.

Zakres działania c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu ma obejmować załatwiane obecnie przez c. k. Starostwo w Przemyślu czynności w sprawach policyi obcych, meldunkowych i paszportowych, dalej wydawanie orzeczeń na odszupasowanie i wydalenie w myśl ustawy z 27. Lipca 1871, Nr. 88 Dz. u. p., i te obecnie przez gminy w §. 2. wymienione załatwiane sprawy poruczonego zakresu działania, które w razie zachodzącej potrzeby na zasadzie §. 58. ustawy z 12. Sierpnia 1866, Nr. 19. Dz. u. kr., a względnie §. 52. ustawy z 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. u. kr., c. k. Komisaryatowi policyi do załatwienia będą przydzielone.

§. 4.

C. k. Komisaryat policyi w Przemyślu rozpocznie swą urzędową działalność dnia 1. Lipca 1892 roku.

§. 5.

Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. Marca 1888, L. 2375|pr., Nr. 31. Dzien. u. kr. względem uregulowania przepisów meldunkowych w mieście Przemyślu, zmienia się o tyle, że meldunki i doniesienia przepisane postanowieniami §§. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 i 10 tegoż obwieszczenia, mają być od 1. Lipca 1892 począwszy, wnoszone do c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu.

C. k. Namiestnik
Badeni w. r.

Nr. 21.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6644|pr., o rozszerzeniu zakresu działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na niektóre gminy, które dotąd nie należały do okręgu policyjnego.

§. 1.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. Czerwca 1892, l. 2029|M. I., rozszerza się w §. 2. bliżej okre-

ślony, ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na następujące gminy, położone w politycznych powiatach krakowskim i wielickim, które dotychczas nie należały do okręgu policyjnego, a mianowicie: Batowice, Bibice. Bielany, Bieńczyce, Boleń. Bosutów. Bronowice małe. Bronowice wielkie, Chełm, Cholerzyn. Czyżyny, Dziekanowice, Garlica murowana, Giebułtów, Grębałów, Justowska wola, Kantarowice, Krzesławice, Lubocza, Łęg, Mistrzejowice, Modlnica, Modlniczka. Mogiła, Mydlniki. Olszanica, Pękowice, Pleszów, Prądnik czerwony, Prądnik biały, Przegorzały, Prusy, Raciborowice, Rząska, Śmierdząca, Sulechów. Szczyglice, Tonie. Trojanowice, Węgrzce, Zastów, Zesławice i Zielonki — powiatu politycznego krakowskiego, — dalej Bierzanów, Bodzów. Borek fałęcki. Dębniki. Jugowice, Kobierzyn, Kosocice, Kostrze, Kurdwanów, Łagiewniki, Ludwinów, Opatkowice, Płaszów, Piaski wielkie, Prokocim, Pychowice. Rajsko. Rybitwy. Rząska, Skotniki, Soboniowice, Swoszowice, Wola duchacka, Zabłocie. Zagórze i Zakrzówek — powiatu politycznego wielickiego.

§. 2.

Ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w gminach w §. 1. wymienionych ma obejmować załatwiane obecnie przez c. k. Starostwa w Krakowie i Wieliczce czynności w sprawach policyi obcych, meldunkowych i paszportowych, dalej wydawanie orzeczeń na odszupasowanie i wydalenie w myśl ustawy z dnia 27. Lipca 1871, Nr. 88 Dz. u. p. i te obecnie przez gminy w §. 1. wymienione załatwiane sprawy poruczonego zakresu działania, które w razie zachodzącej potrzeby w myśl §. 58. ustawy z 12. Sierpnia 1866, Nr. 19. Dz. u. k. c. k. Dyrekcyi policyi do załatwienia będą przydzielone.

§. 3.

Powyższe zarządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

C. k. Namiestnik
Badeni w. r.

Nr. 22.

U s t a w a

z dnia 26. Maja 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Przemyśla na pobór opłaty od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Przemyśla zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłatę od czynszów najmu każdej nieruchomości, znajdującej się w obrębie miasta, a podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma 4 centy od każdego zeznanego i w drodze urzędowej stwierdzonego złotego w. a. czynszu najmu.

Art. III.

Opłacie tej nie podlegają mieszkańcy miasta Przemyśla, którzy opłacają roczny czynsz najmu w kwocie poniżej 60 zł. w. a.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru tej opłaty, uchwali Rada miejska.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od pierwszego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lainz, 26. Maja 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 1. Lipca 1892. **Część IX.**

Nr. 23.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Maja 1892, l. 38780.

Jego Cesarska i królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Dobrotworze, od mostu na rzece Bugu;

2. Obszarowi dworskiemu w Bereźnicy królewskiej, od mostu na rzece Dniestrze;

3. Obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku, od mostu na rzece Styrze;

4. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Burzynie, od mostu na rzece Białej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Dobrotworze, powiatu Kamioneckiego, od mostu na rzece Bugu.

2. Obszarowi dworskiemu w Bereźnicy królewskiej, powiatu Żydaczowskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Żurawkowie.

Od każdego z tych dwóch myt pod poz. 1 i 2 wymienionych, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) centy;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku, powiatu Brodzkiego od mostu na rzece Styrze, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct;

c) od pięciu świń lub cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Burzynie, powiatu Tarnowskiego, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Burzynie, wolni są od tej opłaty mytniczej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Maja 1892, L. 38780.

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Przemyślu, od mostu powiatowego na rzece Wiarze w Drozdowicach;

2. Radzie powiatowej w Stanisławowie, na drodze powiatowej Podhajecko-Halickiej;

3. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów;

4. Radzie powiatowej w Białej, na drodze powiatowej Biała-Jawiszowice;

5. Radzie powiatowej w Tarnobrzegu, na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale;

6. Radzie powiatowej w Żydaczowie, na drodze powiatowej Żydaczów-Żurawno;

7. Radzie powiatowej w Jarosławiu, od mostu powiatowego na rzece Lubaczówce w Monasterzu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radom powiatowym w Przemyślu, Stanisławowie, Trembowli, Białej, Tarnobrzegu, Żydaczowie i Jarosławiu, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Przemyślu prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Wiarze w Drozdowicach;

2. Radzie powiatowej w Stanisławowie prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Podhajecko-Halickiej;

3. Radzie powiatowej w Trembowli prawo do pobierania myta drogowego i mostowego, na drodze powiatowej Trembowelsko-Budzanowskiej na jednej stacyi w Budzanowie;

4. Radzie powiatowej w Białej prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Biała-Jawiszowice;

5. Radzie powiatowej w Tarnobrzegu prawo do pobierania myta mostowego w Mokrzyszowie, na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale.

Przy każdej z pięciu (pod poz. 1, 2, 3, 4 i 5) pomienionych dróg, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 14. Marca 1890 (Dz. ust. kraj. Nr. 28), którą nadanem było Radzie powiatowej w Tarnobrzegu prawo do pobierania myta mostowego w Mokrzyszowie na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Stale.

6. Radzie powiatowej w Żydaczowie prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Żydaczów-Żurawno. według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

7. Radzie powiatowej w Jarosławiu prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Lubaczówce w Monasterzu, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 20. Maja 1892, l. 38780.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu c. k. Skarbowi wojskowemu prawa do pobierania myta od mostu na rzece Wiarze w Krównikach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

C. k. Skarbowi wojskowemu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wiarze w Krównikach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Przy poborze myta obowiązywać ma następująca taryfa:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Mieszkańcy gminy w Krównikach wolni są od powyższej opłaty.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 20. Maja 1892, l. 38780.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Chrzanowie

prawa do poboru myta od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie nadaje się, na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami. pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem.

Opłaty mytnicze pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

d) od jednej osoby $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła cieżkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 20. Maja 1892 l. 38780.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892, najmiłościwiej zatwierdzić następującą

uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Jarosław-Sieniawa i Przemyśl-Pruchnik.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drogach gminnych Jarosław-Sieniawa i Przemyśl-Pruchnik, Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez które omycone drogi przechodzą, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta na drodze Jarosław-Sieniawa na dwóch stacyach i na drodze Przemyśl-Pruchnik na jednej stacyi, pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 20. Maja 1892, l. 38780.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Kwietnia 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych od przewozów:

1) Mojżeszowi Steinerowi w Naklu;
2) Obszarowi dworskiemu w Podłężu;
3) Obszarowi dworskiemu w Pałuszycach;
4) Gminie w Tyrawie solnej;
5) Obszarowi dworskiemu w Ujściu jezuickiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem

1) Mojżeszowi Steinerowi w Naklu powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec pod Szczepanowicami, wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od jednej osoby pieszej lub jadącej, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Podłężu powiatu Chrzanowskiego, od przewozu przez rzękę Wisłę w Podłężu, wedle następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Pałuszycach powiatu Dąbrowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec w Pałuszycach, wedle następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (jeden i pół) ct.;

d) od jednej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 3 (trzy) ct.

4) Gminie w Tyrawie solnej powiatu Sanockiego, od przewozu przez rzekę San pod Mrzygłodem, wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.;

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których się myta nie opłaca.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt i koźląt 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Tyrawy solnej wolni są od opłaty myta przewozowego pod Mrzygłodem.

5. Obszarowi dworskiemu w Ujściu jezuickiem powiatu Dąbrowskiego, od przewozu przez rzekę Wisłę w Ujściu jezuickiem, wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (jeden i pół) ct.;

d) od jednej osoby 1½ (jeden i pół) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. Maja 1892.

Badeni w. r.

Nr. 29.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 31. Maja 1892, l. 33384, dotyczące wydzielenia gminy Sorocko z przysiółkami Józefówka i Mytnica z okręgu urzędu podatkowego w Grzymałowie i pozostawienia jej nadal w obrębie urzędu podatkowego w Skałacie.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 9. Grudnia 1891, l. 2008|pr. Dziennik u. p. Nr. 172, dotyczącego utworzenia urzędu podatkowego w Grzymałowie z dnie 15. Grudnia 1891, wyłącza się gminę Sorocko z przysiołkami Jozefówką i Mytnicą z okręgu urzędu podatkowego w Grzymałowie i pozostawia się ją jako należącą do Skałackiego Sądu powiatowego, nadal w obrębie urzędu podatkowego w Skałacie.

Lwów, dnia 31. Maja 1892.

Nr. 30.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Maja 1892, l. 20.656, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Czortków na dalszy pobór 100 prc. dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36 Dz. u. k., gminie miasta Czortkowa na dalszy pobór stu procentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w latach 1893 do 1897 włącznie.

Z Rady Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 10. Maja 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do poboru myta na rzecz utrzymywania drogi gminnej Grzymałów-Sorocko-Trembowla.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Grzymałów-Sorocko-Trembowla, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 32.

Obwieszczenie

Przezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360|pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Maryampolu, od przewozu przez rzekę Dniestr;

2. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach, od mostu na rzece Iłemce;

3. Obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, od mostu na rzece Bystrzycy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Maryampolu, powiatu Stanisławowskiego, od przewozu przez rzekę Dniestr, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.;

d) od jednej osoby pieszej lub jadącej, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

2. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach, powiatu Dolińskiego, od mostu na rzece Iłemce według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta. które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3. Obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, powiatu Stanisławowskiego, od mostu na rzece Bystrzycy, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 33.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Wadowicach, od mostu na rzece Skawie przy drodze powiatowej Wadowicko-Czernichowskiej i od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach;

2. Radzie powiatowej w Podhajcach, na drodze powiatowej Podhajecko-Halickiej;

3. Radzie powiatowej w Mielcu, od mostu nad Nowym Brniem w Ziempniowie;

4. Radzie powiatowej w Gorlicach na drogach komunikacyjnych Ropa-Wysowa, Biecz-Golanka, i Libusza-Lipinki;

5. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radom powiatowym w Wadowicach, Podhajcach, Mielcu, Gorlicach i Kamionce strumiłowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Wadowicach prawo do pobierania myta od mostu na rzece Skawie, przy drodze Wadowicko-Czernichowskiej, według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (jeden i pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Wadowicach prawo do pobierania myta od mostu na rzece Skawie w Zembrzycach, według następującej taryfy:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

3. Radzie powiatowej w Podhajcach prawo do pobierania myta drogowo-mostowego na drodze powiatowej Podhajecko-Halickiej, na dwóch stacyach myta drogowego, a to w Podhajcach i Panowicach, tudzież na stacyi myta mostowego w Zawałowie, na każdej z tych trzech stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

4. Radzie powiatowej w Mielcu prawo do pobierania myta od mostu nad Nowym Brniem w Ziempniowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

5. Radzie powiatowej w Gorlicach prawo do pobierania myta na drogach komunikacyjnych a to: Ropa-Wysowa, Biecz-Golanka i Libusza-Lipinki.

Przy każdej z trzech pomienionych dróg pobierać należy opłatę myta drogowego według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Przy drodze Ropa-Wysowa pobierać należy opłatę myta mostowego według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1 1/2$ (półtora) ct.

Mieszkańcy gminy Rzepiennika Marciszewskiego wolni są od opłaty myta drogowego, na drodze Biecz-Golanka ustanowionego.

6. Radzie powiatowej w Kamionce Strumiłowej prawo do pobierania myta przy drodze powiatowej Jabłonków-Busk-Rakobuty, od mostu na rzece Pełtwi w Busku, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 34.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Ropczycach, od mostu powiatowego na rzece Wielopolce;

2. Radzie powiatowej w Dolinie, od mostu powiatowego na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego w Krehowicach;

3. Radzie powiatowej w Starem mieście, od mostów na drogach powiatowych Topolnica-Turze i Terszów-Ławrów.

4. Radzie powiatowej w Żółkwi, od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art 1.

Radom powiatowym w Ropczycach, Dolinie, Starem mieście i Żółkwi nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Ropczycach prawo do poboru myta od mostu powiatowego na rzece Wielopolce.

2. Radzie powiatowej w Dolinie prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolei w Krehowicach.

Opłaty mytnicze od mostów powyżej pod pozycyami 1 i 2 wymienionych pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) centa.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3. Radzie powiatowej w Starem mieście prawo do poboru myta od mostów na drogach powiatowych Topolnica-Turze i Terszów-Ławrów, a to na każdej z tych dróg przy jednej stacyi, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $1\frac{1}{2}$ (jeden i pół) ct.;

c) od pięciu świn albo cieląt, także od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Radzie powiatowej w Żółkwi prawo do poboru myta od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wole od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 35.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360/pr.

Jego ces. i król Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi do pobie-

rania opłat mytniczych na drodze powiatowej Wielicko-Gdowskiej i do mostu powiatowego na rzece Stradomce pod Zegartowicami.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie:

1. Na drodze powiatowej Wielicko-Gdowskiej według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Od mostu powiatowego na rzece Stradomce pod Zegartowicami, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1891, l. 6360/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Mościskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Hodyńsko Samborskiej i od mostów powiatowych na rzece Wiszni w Podgaci i Słomiance.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie:

1. Na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Podgaci, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt oraz dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Od mostu powiatowego na rzece Wiszni w Słomiance, podług następującej taryfy:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct ;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892

Badeni w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Brzozowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Brzozowsko-Rymanowskiej z odnogą do Krościenka i Brzozowsko-Domaradzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzozowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie:

1. Prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Brzozowsko-Rymanowskiej z odnogą do Krościenka.

Opłatę myta drogowego na dwóch stacyach, a to: w Trzesniowie i w Haczowie, pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Opłatę myta mostowego na jednej stacyi w Haczowie, mianowicie od mostu na rzece Wisłoku, pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt i od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezonego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Włościanie gminy Haczowa wolni są od wszelkiej opłaty, ustanowionej na stacyi drogowo-mostowej w Haczowie.

2. Prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej.

Pobór myta odbywać się będzie przy dwóch rogatkach, a mianowicie: na przejeździe od Sanoka do Brzozowa po połączeniu się dróg z Grabownicy i z Haczowa i przy wyjeździe z Brzozowa do Domaradza, a to w ten sposób, że te dwie rogatki mają być do opłaty myta uważane za jedną rogatkę.

Należytość mytnicza będzie przeto opłacana raz tylko przy wjeździe do Brzozowa, przy wyjeździe zaś nie pobiera się żadnej należytości.

Opłata myta wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, koźląt 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

Przezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1892, l. 6360|pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Maja br. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi bitej Krasne-Gliniany.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce strumiłowej jako władzom zarządzającym drogą bitą, wiodącą od dworca kolei w Krasnem do Glinian, względnie do granicy powiatu przemyślańskiego, nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej koncesyi, prawo do pobierania na niej myta na rzecz tejże drogi.

Gminy i obszary dworskie przyczyniać się mają do kosztów jej utrzymywania prestacyami, o ile są obowiązane do tego w myśl postanowień ustawy drogowej.

Pobór myta odbywać się ma na jednej stacyi mytniczej w terytoryum powiatu Złoczowskiego, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Dochód z myta wpływać ma w $^{76}/_{100}$ częściach do właściwego funduszu drogowego powiatu Złoczowskiego, a w $^{24}/_{100}$ częściach do odnośnego funduszu drogowego powiatu Kamioneckiego.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 39.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 25. Maja 1892, l. 22349, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Kołomyi na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa, wina i moszczu przez lat pięć.

Wydział krajowy zezwala na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889. Nr. 24. Dz. ust. kraj. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Kołomyi na pobór 100% (stoprocentowego) dodatku do podatku kousumcyjnego od mięsa, wina i moszczu w latach 1893, 1894, 1895, 1896, i 1897.

We Lwowie dnia 25. Maja 1892.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Lipca 1892. **Część X.**

Nr. 40.

Ustawa

z dnia 15. Czerwca 1892 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia artykułów 4, 8, 11, 12, 13, 14, 15 i 16 ustawy z dnia 1. Stycznia 1889, Nr. 16. Dz. u. kr. o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Artykuły 4, 8, 11, 12, 13, 14, 15 i 16 ustawy z dnia 1. Stycznia 1889 (Nr. 16 Dz. ust. kraj.) o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają odtąd opiewać:

Art. 4.

Rada szkolna okręgowa odrzuca podania tych kandydatów, którzy skutkiem wyroku karnego są wykluczeni od wybieralności do Reprezentacyi gminnej, oraz takich, na którychby ciążyły postępki niemoralne lub zdrożności, narażające mianowanego nauczyciela na usunięcie z posady.

Z reszty podań układa Rada szkolna okręgowa najdalej w 3 tygodnie po upływie terminu konkursowego listę kompetentów według formularza, przepisanego przez Radę szkolną krajową, i przesyła ją miejscowej Radzie szkolnej do zaopiniowania, zaś w przypadkach art. 2. mającym prawo prezenty do

wykonania tego prawa; poczem przekłada terno (względnie prezentę) wraz z wnioskiem swoim, jakoteż z podaniami wszystkich kompetentów i dokumentami Radzie szkolnej krajowej.

Jeżeli ma być obsadzoną posada nauczyciela kierującego szkoły o dwóch, lub więcej klasach, Rada szkolna okręgowa umieszcza na liście kompetentów tylko tych kandydatów, których uważa za specyalnie uzdolnionych do kierownictwa.

Art. 8.

Do zakresu działania Rady szkolnej krajowej należy posuwanie nauczycieli na wyższe stopnie płacy w szkołach tejsamej kategoryi.

Art. 11.

A. Roczne płace stałych nauczycieli publicznych szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

a) W szkołach pospolitych:

I. klasa we Lwowie i w Krakowie w połowie posad 900 zł., w drugiej połowie 800 zł.;

II. klasa w Białej, Drohobyczu, Jarosławiu Kołomyi, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Stanisławowie, Tarnopolu, Tarnowie 700 zł.;

III. klasa w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Gorlicach, Gródku, Jaśle, Jaworowie, Krośnie, Podgórzu, Sanoku, Śniatynie, Sokalu, Stryju, Trembowli, Wadowicach, Wieliczce, Złoczowie, Żółkwi 600 zł.;

IV. klasa w reszcie miast i miasteczek, w połowie posad każdego powiatu 500 zł., w drugiej połowie 450 zł.;

V. klasa w gminach wiejskich dla 15% posad każdego powiatu 400 zł., dla 20% posad 350 zł., dla 65% posad 300 zł.

b) W szkołach wydziałowych osobnych i w klasach szkół wydziałowych, połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) I. 900 zł.;

II. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) II. 800 zł.;

III. klasa w miastach, wymienionych powyżej pod a) III. 700 zł.;

IV. klasa we wszystkich innych szkołach wydziałowych 600 zł.

B. Płaca stałego młodszego nauczyciela w pierwszych trzech klasach płac szkół pospolitych tudzież we wszystkich klasach płac szkół wydziałowych wynosi 60% płacy nauczyciela starszego szkoły, przy której młodszy nauczyciel pełni służbę. Płaca młodszego nauczyciela w dwóch następnych klasach płac szkół pospolitych wynosi 300 zł. rocznie.

Za podstawę do obliczenia płacy młodszego nauczyciela w szkołach pospolitych pierwszej klasy płac, przyjmuje się płacę starszego nauczyciela w kwocie 800 zł.

C. Wynagrodzenie nauczycieli, tymczasowo ustanowionych, oznacza Rada szkolna krajowa; nie może ono jednak wynosić mniej, niż 250 zł. rocznie, ani przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. 12.

W gminach wiejskich, położonych w promieniu 3 kilometrów od miast Lwowa i Krakowa (razem z Podgórzem) pobierają nauczyciele dodatek miejscowy, do emerytury niewliczalny, w kwocie 100 zł.

W gminach graniczących bezpośrednio z miastami II. klasy płac nauczycielskich, oraz w miejscowościach, uznanych za zdrojowiska, lub uzdrowiska, wreszcie w gminach wiejskich, stanowiących ogniska przemysłu górniczego, pobierają nauczyciele dodatek miejscowy, do emerytury niewliczalny, w kwocie 50 zł. Oznaczenie gmin, które ze względu na przemysł górniczy zasługują na dodatek miejscowy, będzie rzeczą Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową.

Wszelkie inne dodatki miejscowe, o ile one obciążają fundusz krajowy, lub o ile obciążyć by go mogły, uchyla się.

Art. 13.

Oprócz płacy przyznaje Rada szkolna krajowa nauczycielom na przedstawienie Rady szkolnej okręgowej z funduszu szkolnego krajowego dodatek pięcioletni za każde pięć lat nienagannej i skutecznej służby, licząc od dnia stałej nominacyi przy publicznych szkołach ludowych.

Każdy dodatek pięcioletni, zarówno przyznany przed wejściem w życie ustawy z dnia 1. Stycznia 1889, (Dz. u. kr. Nr. 16) jakoteż na przyszłość przyznać się mający, wynosi od wejścia w życie powyższej ustawy dla wszyskich nauczycieli szkół wydziałowych i pospolitych, stale zamianowanych, bez różnicy 50 zł. rocznie.

Dodatek pięcioletni przyznany być może najwięcej razy pięć.

Nauczycielom młodszym mianowanym stale przed wejściem w życie ustawy z dnia 1. Stycznia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 16) pięciolecie liczyć należy od chwili, kiedy ustawa ta weszła w życie. Tylko u tych nauczycieli młodszych, którzy stale zawiadywali szkołą filialną i którym prawo do pięciolecia przyznanem już było na mocy ustawy z dnia 2. Lutego 1885 (Dz. u. kr. Nr. 27) pierwsze pięciolecie liczy się od tego czasu, od którego owe prawo na mocy tej ostatniej ustawy nabyli.

Nauczycielom mianowanym stale przed wejściem w życie ustawy z dnia 2. Maja 1873 (Dz. u. kr. Nr. 251), którzy otrzymali następnie stałe posady z płacą, wymierzoną według co tylko przytoczonej, lub według ustawy z dnia 1. Stycznia 1889 (Dz u. kr. Nr. 16) należy się pierwszy dodatek pięcioletni dopiero z upływem piętnastego roku całej dotychczasowej służby, lub z upływem piątego roku stałej służby na nowym etacie.

Art. 14.

Za kierownictwo pobiera dyrektor szkoły wydziałowej, połączonej ze szkołą pospolitą, dodatek do płacy w kwocie 200 zł., dyrektor każdej osobnej szkoły wydziałowej, jakoteż nauczyciel, kierujący szkołą ludową pospolitą, należącą do I., II., lub III. klasy płacy, takiż dodatek w kwocie 100 zł., zaś nauczyciel kierujący z płacą IV. lub V. klasy 50 zł. rocznie, jeżeli w szkole takiej oprócz niego ustanowiony jest przynajmniej jeszcze jeden nauczyciel etatowy.

Dodatek ten ma być uważany przy wymiarze emerytury tylko stałych dyrektorów, a względnie stałych nauczycieli kierujących, za część ich płacy.

Zastępcy dyrektora, lub nauczyciela kierującego należy się remuneracya w wysokości dodatku za kierownictwo, przywiązanego do tej posady, jeżeli zastępstwo trwa dłużej jak trzy miesiące.

Art. 15.

Jeżeli wskutek niniejszej ustawy nauczyciel w swoich poborach miałby ponosić uszczerbek, zatrzymuje dotychczasowe pobory jako dodatek osobisty dopóty, póki na wyższą posadę przeniesiony nie będzie.

Art. 16.

Każdemu dyrektorowi, kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi, który sam jeden w szkole naucza, należy się stosowne bezpłatne pomieszkanie, ile możności w budynku szkolnym. W braku pomieszkania należy im się z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym przypadku, porozumiawszy się z stronami, obowiązanemi do dostarczenia pomieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele w miastach i miasteczkach pobierają dodatek na mieszkanie, wynoszący 10% ich płacy.

W gminach wiejskich należy wyznaczyć nauczycielowi kierującemu lub samoistnemu przynajmniej jeden morg ziemi ornej dla użytku własnego.

O ile tego gruntu gmina, lub obszar dworski nie dostarczy dobrowolnie, pokryje fundusz szkolny miejscowy koszta wydzierżawienia gruntu dla nauczyciela.

Gdyby w pojedyńczych przypadkach dostarczenie, lub wynajęcie ziemi ornej dla nauczyciela było niemożliwem, co przez Radę szkolną okręgową ma być stwierdzone, nie służy nauczycielowi prawo do żądania z tego tytułu żadnego odszkodowania, lub wynagrodzenia.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. Lipca 1892.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

Wiedeń, dnia 15. Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

Nr. 41.

Rozporządzenie

c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 30. Czerwca 1892, l. 13.512. w sprawie wynagrodzenia, przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych.

Na podstawie art. 11. ustęp *c*) Ustawy z dnia 15. Czerwca 1892 Nr. 40. Dz. u. i rozp. kr., rozporządza c. k. Rada szkolna krajowa w sprawie wynagrodzenia, przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych, co następuje:

§. 1. Jeżeli c. k. Rada szkolna krajowa zezwoli na poruczenie nauczycielowi etatowemu zastępstwa nauczyciela w innej szkole, w takim razie nauczycielowi temu należą się wszystkie pobory przywiązane do posady, którą tymczasowo zajmuje.

§. 2. Nauczyciel, mianowany tymczasowo bądź dla zastępstwa nauczyciela etatowego, bądź na czas opróżnienia posady etatowej, bądź też na posadzie nadetatowej, pobiera:

a) wynagrodzenie, równające się poborom nauczyciela młodszego szkoły do której został powołany, jeżeli posiada egzamin kwalifikacyjny lub co najmniej egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego;

b) wynagrodzenie w kwocie 250 zł. (w miastach i miasteczkach z dodatkiem 25 zł. na mieszkanie, a w gminach wiejskich, wymienionych w art. 12. ustawy, z dodatkiem miejscowym), jeżeli nie posiada egzaminu dojrzałości.

§. 3. Nauczycielowi, któremu tymczasowo poruczono kierownictwo szkoły, należy się przez czas zastępstwa dodatek za kierownictwo i mieszkanie, przywiązane do tej posady, o ile mieszkanie nie służy rzeczywistemu kierownikowi lub wdowie i sierotom po kierowniku (art. 48. ustawy z d 1. Stycznia 1889, Nr. 16. Dz. u. i rozp. kraj.).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od d. 1. Lipca 1892 r.

Lwów, 30. Czerwca 1892.

Badeni w. r.

Nr. 42.

U s t a w a

z dnia 9. Czerwca 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia art. 22. ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873. Nr. 250 D. u. kr. tytuł II. o kosztach zakładania i utrzymywania publicznych szkół ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia art. 22. ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873 Nr. 250. Dz. u. kr. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, przestają obowiązywać w dotychczasowem brzmieniu. Artykuł ten ma opiewać na przyszłość jak następuje:

Art. 22.

Z dochodow funduszu miejscowego mają być przedewszystkiem opłaceni nauczyciele. Na inne cele szkolne można ich użyć jedynie za zezwoleniem Rady szkolnej okręgowej, skoro się okaże nadwyżka w dochodach, albo w razie, gdyby część ich już na mocy zapisu lub ustawy na inne cele przeznaczoną była

Dochody wymienione w art. 15. pod. *c*), mogą być jednak za uchwałą Rady szkolnej miejscowej i zezwoleniem Rady szkolnej okręgowej także użyte na zaopatrzenie ubogich uczniów w odzież i najniezbędniejsze przybory szkolne.

Sposób, w jaki i stosunek, w którym fundusze te na wymienione cele użyte być mają, wskaże szczegółowa instrukcya Rady szkolnej krajowej.

§. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

Budapeszt, dnia 9. Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w, r.

Nr. 43.

Ustawa

z dnia 10. Czerwca 1892 zmieniająca postanowienia §§. 69., 70. i 74. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. k. Nr. 38.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

§§, 69., 70. i 74. krajowej ustawy wodnej z 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38 zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu, i mają opiewać jak następuje:

§. 69.

Wszelkie uszkodzenia i nadwerężenia urządzeń wodnych, przekroczenia ustaw regulujących prawo wodne, jakoteż rozporządzeń i zarządzeń wydanych w celu przeprowadzenia tychże, w szczególności zakładania budowli wodnych dla ochrony lub pożytku, użycie wód bez pozwolenia władzy, o ile to pozwolenie jest potrzebnem, przestawienie albo samowolna zmiana znaków do oznaczania wysokości wody, wreszcie szkodliwe zdrowiu zanieczyszczanie wody, o ile te czyny nie podpadają pod powszechne prawo karne, uznane zostają za przekroczenia wodne i mają być karanymi przez władzę polityczną grzywną od 5 do 150 zł. lub aresztem od jednego dnia do jednego miesiąca.

§. 70.

Osobom przeznaczonym do strzeżenia wód i urządzeń do użycia, sprowadzania i zatrzymywania wody, przysługuje taki sam zakres działania, jaki ustawa przyznaje polowym pod warunkami i ostrożnościami ustawą tą przepisanymi.

§. 74.

Dochodzenie i karanie przekroczeń tej ustawy ustaje wskutek przedawnienia, jeżeli się wykraczającego nie pociągnie do śledztwa w przeciągu sześciu miesięcy od dnia popełnienia wykroczenia.

Przedawnienie nie rozciąga się na obowiązek, który na przekraczającego wkłada §. 72, jakoteż na jego obowiązek do wynagradzania szk dy.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia,

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i handlu.

Budapeszt, dnia 10. Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.
Bacquehem w. r. **Schönborn** w. r,

Nr. 44.

U s t a w a

z dnia 10. Czerwca 1892, zmieniająca postanowienie §. 3. lit. n. ustawy krajowej z dnia 17. Lipca 1876, Dz. u. kr. Nr. 28.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§. 3, lit. n.) ustawy krajowej z dnia 17. Lipca 1876, Dz. u. k. Nr. 28 zostaje uchylonym w dotychczasowem brzmieniu, i ma opiewać jak następuje:

n) Samowolne uszkadzanie lub zanieczyszczanie cudzych sadzawek i rezerwoarów na ryby, zakładów do sztucznego chowu ryb i studzień polnych, o ile takie uszkodzenie lub zanieczyszczanie nie podlega według ustawowych postanowień o prawie wodnem ukaraniu przez władze polityczne.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Budapeszt, 10 Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Lipca 1892. **Część XI.**

Nr. 45.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Lipca 1892., L. 6479/pr., o dodatku do podatków dla funduszów indemnizacyjnych na rok 1892.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8 Czerwca 1892 r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków dla galicyjskich funduszów indemnizacyjnych na rok 1892, a mianowicie dla funduszu indemnizacyjnego wschodniej i funduszu indemnizacyjnego zachodniej części Galicyi w wysokości 29 ct., a dla funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Księstwa Krakowskiego w wysokości 16 ct. od każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich,— co wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Czerwca 1892 L. 12.579 podaje się do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszów indemnizacyjnych.

We Lwowie, dnia 4. Lipca 1892.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Nr. 46.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. Lipca 1892. L. 54050.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20. Czerwca 1892 zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę finansową Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. Kwietnia 1892 r. następującej treści:

„1. Na rok 1892 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 6,673.201 a dochody własne w sumie 937.374 złr. w. a.

2. Na pokrycie wydatków funduszu krajowego pozostałych po strąceniu dochodów własnych pobierane będą w roku 1892 dodatki do podatków rządowych bezpośrednich w wysokości 39 ct. od każdego złotego całej należytości tych podatków.

3. Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w gotówce najwyżej na 4% oprocentowanej w kwocie 1,650.000, złr. w. a."

Co się podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa sparw wewnętrznych z 26. Czerwca 1892, L. 13705.

Lwów dnia 15 Lipca 1892.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Nr. 47.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. Lipca 1892, L. 46483, którem ogłasza się rozporządzenie p. Ministra wyznań i oświecenia z dnia 7. Czerwca 1892, L. 7025, o stopniu ogólnego wykształcenia, wymaganego dla urzędu rabina w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Rozporządzenie

Ministra wyznań i oświecenia z dnia 7. Czerwca 1892, L. 7025, o stopniu ogólnego wykształcenia, wymaganego dla urzędu rabina w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie §. 11. ustęp 3. i 4. ustawy z dnia 21. Marca 1890, Dz. pr. p. N. 57, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Kandydaci na urząd rabina w gminach wyznaniowych: Brody, Brzeżany, Drohobycz, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Kraków, Lwów, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Złoczów i Żółkiew, mają pod względem ogólnego swego wykształcenia wykazać, że ukończyli z dobrym postępem przynajmniej całe wyższe gimnazyum.

§. 2.

Kandydaci na urząd rabina we wszystkich innych w §. 1. nie wymienionych gminach wyznaniowych w Galicyi mają, w celu wykazania swego ogólnego wykształcenia, przedłożyć przynajmniej wystawione według przepisu świadectwo z ukończonej zupełnie i z odpowiednim wynikiem czteroklasowej szkoły ludowej.

§. 3.

Sprawujących obecnie urząd rabina lub zastępujących właściwych rabinów, samoistnych funkcyonaryuszy rabinatu (nauczycieli religii i t. p.), którzy jako tacy przed dniem ogłoszenia powołanej ustawy, to jest przed 15. Kwietnia 1890 byli stale ustanowieni i których ustanowienie w charakterze rabina względnie samoistnego funkcyonaryusza rabinatu podane zostało do wiadomości państwowej władzy wyznaniowej i przez tę władzę przyjęte bez zarzutu do wiadomości, uwalnia się w zastosowaniu przedostatniego ustępu §. 11. powołanej ustawy, od wymienionego w §. 1. względnie §. 2. tego rozporządzenia obowiązku wykazania ogólnego wykształcenia.

§ 4.

Wszyscy inni już obecnie ustanowieni funkcyonaryusze wyznaniowi, którzy bądźto z tytułem rabina bądź też z jakimkolwiek innym tytułem (jak nauczyciela religii i t. p.) samoistnie wykonują funkcye rabinackie, jeżeli zamierzają nadal pozostać rabinami w Galicyi, winni w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dla Galicyi przedłożyć wyżej wspomniany dowód nabytego ogólnego wykształcenia wyjąwszy wypadek, jeżeli na wniesioną prośbę od tego zwolnieni zostaną w myśl następującego §. 5.

§. 5.

Aż do dalszego zarządzenia jest Namiestnik Galicyi upoważniony, w wypadkach uwzględnienia godnych, stosując przepis przedostatniego ustępu §. 11. powołanej ustawy, uwalniać w imieniu Ministra wyznań kandydatów rabinatu w Galicyi w celu ustanowienia ich rabinami w kraju, od przepisanego niniejszem rozporządzeniem przedłożenia dowodu nabytego ogólnego wykształcenia.

Gautsch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 26. Lipca 1892. Część XII.

Nr. 48.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lipca 1892, L. 56881

którem wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. Lipca b. r. L. 15596 republikuje się instrukcyę o cholerze, ogłoszoną w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1886, Część XXIV, Nr. 81.

Za c. k. Namiestnika

Lidl w. r.

Instrukcya o cholerze,

ułożona na żądanie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych przez najwyższą Radę zdrowia, aprobowana i dana do zastosowania się politycznym władzom krajowym reskryptem ministeryalnym z dnia 5. Sierpnia 1886, l. 14.067.

I. Uwagi przedwstępne.

1. Cholera jest chorobą przenośną, rozszerzającą się przez zarazek (jad choleryczny), który udziela się tak przez styczność z osobami jak i rzeczami.

Samoistnie zarazek ten w Europie się nie wytwarza, gdyż udowodniono, że wszystkie epidemie cholery, które dotychczas w Europie występowały, zostały zawleczone.

Jest również faktem bezsprzecznie sprawdzonym, że rozszerzanie się cholery z miejsca na miejsce nigdy prędzej nie następuje, jak dostanie się tamże za pomocą środków komunikacyjnych jest możebne i również nie ma żadnego doświadczenia, aby cholera powietrzem w dal przeniesioną została.

2. Wszelkie spostrzeżenia wskazują na to, że zarazek choleryczny wstępuje do ustroju ludzkiego, jeżeli nie wyłącznie, to przecież przeważnie za pomocą narządów trawienia i że w jelitach cienkich dalej się rozwija i rozmnaża.

Człowiek nawiedziony cholerą jest zatem przenośnikiem zarazku choroby, a gdy ten zarazek tkwi przeważnie w wypróżnieniach a szczególnie pochodzących z jelit chorych na cholerę i biegunkę choleryczną, przeto też za pomocą tych wypróżnień zarazek przewlekany bywa.

Ani w powietrzu wydechowem ani w wyziewach skórnych lub w pocie nie ma zarazku cholerycznego, napotyka się go jedynie w miejscach i na przedmiotach, zanieczyszczonych wypróżnieniami, w szczególności z jelit pochodzących.

Można zatem bez niebezpieczeństwa z chorymi na cholerę obcować, tychże pielęgnować, przestrzegając tylko, by unikać wszelkiego zanieczyszczenia się odchodami cholerycznemi, a w danym razie, by je za pomocą odrażających środków (desinfekcyą) nieszkodliwymi uczynić i ażeby przedmiotami lub rękami w tensposób zanieczyszczonemi nie dotykać środków spożywczych, a tem bardziej ust.

Niebezpieczeństwo zatem bezpośredniego przeniesienia cholery z ludzi na ludzi jest mniejsze jak w wielu innych zakaźnych chorobach n. p. w szkarlatynie, odrze, dyfteryi, durze wysypkowym i innych, u których zarazek chorobowy zawarty jest w powietrzu wydechowem, w śluzie ust, nosa i krtani i w łuskach naskórka i t. d.

3. Jako najznakomitsze przenośniki zarazku cholerycznego w bliższej styczności należy uważać oprócz chorych na cholerę, bieliznę, suknie i inne przedmioty, których chorzy używali i które zanieczyszczone były wydzieliną z chorych pochodzącą, wychodki do których wylewają choleryczne wypróżnienia i któremi są zanieczyszczone, wodę strumyków, rzek i stawów, w których zanieczyszczone rzeczy cholerycznych prano, albo które mają nieczyste dopływy. Woda ze studzien znajdujących się bezpośrednio obok albo w pobliżu dołów kloacznych lub gnojowisk, mianowicie jeżeli zawiera dostateczną ilość istot pożywczych sprzyjających rozwojowi i rozmnażaniu zarazku cholerycznego.

4. Zarazek choleryczny rozmnaża i odradza się bowiem nietylko w ludzkim ustroju, lecz także w ziemi wilgotnej, zawierającej istoty gnilne, w wodzie zanieczyszczonej istotami organicznymi, na potrawach i na zanieczyszczonej wilgotnej bieliźnie.

W ten sposób daje się wytłumaczyć, że cholera rozszerza się nietylko przez bezpośrednie przeniesienie zarazku z człowieka na człowieka, lecz także zarazkiem, który w ziemi lub wodzie lub gdzieindziej się odrodził i z tychże napowrót w ludzkie ciało się dostał. W tych warunkach szczególnie występuje cholera równocześnie u ludzi, znajdujących się w jednakowych stosunkach i tworzy ogniska epidemiczne.

5. Okres wylęgania się, t. j. okres czasu między zarażeniem a wystąpieniem pierwszych objawów chorobowych jest w cholerze ograniczony i rzadko przekracza 5 do 7 dni.

6. Szybkie rozmnożenie się wypadków cholery, jakoteż epidemiczne wystąpienie tejże, zawisło według doświadczenia, również w znacznej części od miejscowych i czasowych stosunków jakoteż od osobistego usposobienia.

Wielokrotne spostrzeżenia wskazują na to, że w wielu miejscach cholera nie dochodzi do znaczniejszego epidemicznego rozszerzenia pomimo, iż z stała zawleczoną nie raz lecz wielokrotnie; gdy tymczasem inne miejscowości niezależnie od przypływu ludzi z upodobaniem przez nią nawiedzone bywają. W takich miejscowościach ma cholera swe ulubione siedziby, w których przy każdej epidemii każdym razem najpierw się pokazuje i najgwałtowniej grasuje. Przeważnie są to mieszkania nisko położone, wilgotne i organicznymi odpadkami przesiąknięte domy i drogi, które szczególnie sprzyjają wytwarzaniu się ognisk cholerycznych.

Ogólnie bywa przyjętem, że cholera nie rozszerza się w miejscowościach lub w częściach tychże, które leżą na twardej dla wody i organicznych odpadków nieprzepuszczalnej opoce lub na suchej piaszczystej ziemi, która nie może zatrzymać wsiąkającą wodę i z nią wprowadzone organiczne istoty; gdy przeciwnie przeważnie ziemia napływowa sprzyja epidemicznemu rozwinięciu się cholery.

Na epidemiczne wystąpienie zarazy wpływają jednakże nietylko same geologiczne własności ziemi, lecz także stan jej fizykalny, stopień wilgoci i ciepłoty, zawartość powietrza, a może i różnorodne przekształcenie istot, które do niej się dostały i rozwojowi zarazka cholerycznego sprzyjają lub temuż przeszkadzają.

Zarazek choleryczny może się przeto pod pewnymi warunkami rozwinąć także na gruncie, który według stopnia zwietrzenia i innych właściwości powierzchownych warstw ziemi, uważany bywa za odporny (immun); ziemia zarazek zawierająca może zaś utracić własności sprzyjające rozwojowi cholery, jeżeli za pomocą drenów, należytą kanalizacyę i wywożenia odprowadzi się z niej materyał odżywiający, pochodzący z kloacznych dołów. W miejscowościach, leżących na gruncie zaraźliwym, nie rozwija się cholera także wówczas, jeżeli w zamian wody studziennej, branej z tejże ziemi, dostarczy się mieszkańcom czystej wody do użytku domowego.

7. Cholera ma z innemi epidemicznie występującemi chorobami także tę wspólną własność, że czasami tak w swem wystąpieniu i rozprzestrzenianiu się okazuje różnice co do nasilenia i rozszerzania się, zkąd należy wnioskować, iż oprócz istniejących miejscowych stosunków, działają także wpływy atmosferyczne, które wzmagają zaraźliwość zarazka chorobowego.

8. Wrażliwości do zachorowania (indywidualnej dyspozycyi) sprzyja wszystko, co zdrowie i w ogóle odporność przeciw niekorzystnym wpływom osłabia; złe powietrze, złe albo niedostateczne pożywienie, niestosowne ubranie, zaniedbanie oczyszczenia ciała, nieregularny sposób życia, nieumiarkowane i rozwiozłe życie.

Szczegółowe usposobienie (predyspozycya) do zachorowania na cholerę wywołane bywa biegunką, towarzyszącą upośledzonemu trawieniu.

II. Środki zapobiegawcze cholerze.

9. Z poprzednich uwag wynikają zasady kierujące, wedle których należy przy zwalczaniu cholery postępować, oraz zarządzenia, które zaprowadzać należy, ażeby z jednej strony o ile można przeszkodzić zawleczeniu zarazka cholerycznego i rozszerzeniu tegoż przez ruch osobowy, a z drugiej strony odebrać już zawleczonemu zarazkowi sprzyjające warunki do rozwoju i ubezwładnić go. Trzeba już na tem miejscu podnieść, że korzystny wynik wszystkich zapobiegawczych środków zależy przeważnie od chętnego i rozumnego współdziałania ludności, której przeto przedstawić trzeba, że każdy człowiek o siebie i o swoich najlepiej dba, jeżeli wspomaga dobro ogółu przez poparcie władz i lekarzy w ich usiłowaniu ochrony od zarazy i ściśle wykonuje zarządzone środki także w własnym domu.

A. **Zarządzenia przeciw zawleczeniu cholery lądem przez granice państwa.**

10. Zamknięcie i kontumacyjne zarządzenia granicy lądowej okazały się — kiedykolwiek i gdziekolwiek próbowane — bezskutecznemi.

Już międzynarodowa konferencya sanitarna w r. 1866 w Konstantynopolu orzekła, że kordony sanitarne, użyte pośród gęstego i licznego zaludnienia, niepewny a nawet szkodliwy wynik dają, a międzynarodowa konferencya sanitarna w r. 1874 w Wiedniu i w r. 1885 w Rzymie uznały kwarantany lądowe i kordony sanitarne wprost jako nieużyteczne środki zamknięcia.

Zarządzeń ochronnych tak daleko sięgających, nie godzi się jeszcze i z tej przyczyny ustanawiać na granicy państwa lub naokoło okolic kraju cholerą zapowietrzonych, ponieważ ograniczenia w obrocie tak daleko sięgające, szkodzą w najdotkliwszy sposób gospodarczym i zarobkowym stosunkom

wielkiego okręgu ludności i wywołują bezrobocie, wskutek tego nędzę i upadek warunków bytu u tych warstw ludności, których odporność przeciw chorobom i tak jest małą, właśnie w tym czasie, gdy zdrowie ludności tak silnie jest zagrożone.

11. Dozwolone środki ochronne, których przeciw zawleczeniu cholery użyc należy, nie dadzą się zresztą przepisać wedle modły ógólnie zastosować się dającej na sposób recepty, ponieważ zarządzenia mające być skuteczne, muszą się zastosować do właściwości, istniejących pod względem epidemiologicznym w różnych miejscowościach i okolicach, przeciw którym są skierowane, przyczem trzeba wziąć pod rozwagę także stosunki zdrowotne, urządzenia i zarządzenia, które w tych miejscowościach i krajach istnieją, przeciw którym środki ochronne są potrzebne i tych miejscowości i krajów, które obronione być mają.

12. Środki ochronne mające być zarządzone, aby przeszkodzić zawleczeniu cholery z zagranicy, polegają w nadzorze ruchu kolejowego na stacyach pogranicznych (wchodowych), dróg, żeglugi rzecznej, a względnie w nadzorze, a nawet zamknięciu przejść i przesmyków w okolicach górskich.

Chociaż przy teraźniejszych bardzo skomplikowanych stosunkach ruchu, zupełny nadzór prawie osiągnąć się nie da i zarządzić się mające środki bezwzględnego skutku nie zapewniają, mylną byłoby przecież rzeczą z tego powodu wszelkich zarządzeń na granicach państwa zaniechać i ufać w to, że zarządzonymi środkami we wnętrzu kraju można osiągnąć dostateczną ochronę przeciw rozwojowi i rozszerzeniu się dalszemu cholery. Chociaż się nie uda usunąć wszystkich przyczyn, które mogą zawleczenie zarazy spowodować, to przecież osiągnie się stanowczy skutek, jeżeli najczęstsze i najważniejsze powody zawleczeniu zarazka już na granicy państwa odwrócone zostaną.

13. W tym celu należy na stacyach kolejowych, położonych na granicy państw ościennych, z których zawleczenie choroby grozi, ustanowić lekarzy, którzyby mieli zadanie podróżnych i ich rzeczy poddawać sanitarnej rewizyi i odbierać raporta od towarzyszącej pociągowi służby kolejowej, o ich spostrzeżeniach co do zdrowia podróżnych

Osoby chore na cholerę lnb o takową podejrzane, mają być wykluczone od dalszej podróży. Osoby, które w czasie podróży się rozchorowały, mają być na podstawie orzeczenia lekarza oddane pieczy gminy najbliżej położonej, która ma być telegraficznie uwiadomiona o przybyciu takiego chorego.

Dalsze przewiezienie takiego chorego aż do odleglejszej stacyi (wysiadania) tylko w takim wypadku może być dozwolone, jeżeli lekarz ze względu na stan chorego uzna je za możebne i jeżeli również jest rękojmia, że przewiezienie chorego przy zachowaniu wszelkich potrzebnych do tego ostrożności nastąpić może i jeżeli nie będą narażone sprawy zdrowotne na dalsze nie-

bezpieczeństwa. W czasie podróży ma być taki chory odosobniony, a współpodróżnym i znajdującym się w tym samym przedziale (coupé) wozu, należy inne miejsca wskazać.

Dotyczący wagon ma być wykluczony od obrotu, odrażony według przepisu, wyczyszczony i przez kilka dni należycie przewietrzony, zanim napowrót do użytku wzięty będzie.

14 Rewizya zdrowotna rzeczy ma być przy ocleniu w tym kierunku przedsiębrana, aby w wypadku znalezienia bielizny, sukni lub innych przedmiotów, któreby być mogły, sądząc ze sposobu zawalania przenośnikami zarazku, poddać takowe odrażeniu i oczyszczeniu, a w razie gdyby były bez wartości, spaleniu.

15. Według tych samych zasad, ma być nadzorowanym ruch osób na granicy państwowej, na okrętach płynących na jeziorach i rzekach.

16. Jeżeli cholera pojawi się w ościennem państwie w miejscach położonych bliżej granicy, to mają być strzeżone gościńce i drogi, na których ruch się odbywa, a polityczna władza powiatowa ma uczynić wniosek co do zaprowadzenia odpowiednich środków ochronnych, stosownie co do właściwości stosunków miejscowych.

17. Ponieważ nie każdy wypadek chorobowy wzbudzający podejrzenie cholery może być poznanym już przy lekarskiej rewizyi na granicy, przeto należy szczególną uwagę zwracać na stan zdrowia osób, pochodzących z okolic dotkniętych cholerą także w każdoczasowym ich miejscu pobytu.

Należy zatem zobowiązać właścicieli hoteli i zajazdów, a w ogóle osoby, które przejezdnych obcych na mieszkanie przyjmują, ażeby o przyjeździe takich obcych, o ich stanie zdrowia miejscowej władzy policyjnej donosili, a w razie pojawienia się podejrzanych objawów chorobowych, niezwłocznie władzę o tem uwiadamiali. Władza ta ma się starać, aby domy zajezdne podlegały szczególnemu zdrowotnemu nadzorowi, aby w razie zachorowania zapewniono choremu potrzebne umieszczenie, leczenie i pielęgnowanie, oraz w ogóle, aby wszystko zarządzono, co do zniszczenia zarazka i do przeszkodzenia jego dalszemu zawleczeniu według okoliczności jest potrzebnem.

B. Zarządzenia celem przeszkodzenia dalszego rozszerzania się cholery w krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

18. Środki zapobiegawcze, których użyć należy przeciw wybuchowi i rozszerzeniu się cholery w kraju, należą po większej części nie tylko do policyi pomorowej, lecz tworzą także najważniejsze zadanie publicznej pieczy o zdrowie, której wymogom należy zadosyć uczynić już w zwykłej porze, nawet wówczas, gdy się żadnej epidemii nie spodziewamy, które wymogi atoli mają być tem energiczniej i dokładniej wykonane, im większe niebez-

pieczeństwo zagraża Wszystko na tem polega: by początkowi się oprzeć i zapobiedz, by zarazek choleryczny nie znalazł sprzyjającego gruntu pożywczego, na którymby mógł bujnie rozwijać się i rozmnażać.

19. Należy zatem z całym naciskiem w tym kierunku działać, ażeby już przed wybuchem zarazy oczyszczono ziemię, domy, zlewy i t. p., ażeby przezto w razie pojawienia się pierwszych wypadków cholery, które zawsze są zawleczone, odciągnąć zarazkowi cholerycznemu sprzyjające warunki do epidemicznego rozszerzenia się.

20. Z tych to powodów należy nalegać, aby oczyszczono drogi, place i zabudowania ze zgniłych i do gnicia zdolnych istot, aby w stosowny sposób usuwano odpadki gospodarcze i zakładów przemysłowych, a w szczególności odpadki z rzeźni. Jeżeli nie można wody z pomyj i spłuczyn należyce odprowadzić, to należy urządzić obfite spłukanie wodą w oczyszczonych kanałach odpływowych Zakładanie dołów do wsiąkania pomyj obok mieszkań albo w pobliżu tychże, należy najsurowiej zabronić.

21. Dopóki cholera jeszcze nie wybuchła, mają być doły kloaczne częściej wypróżniane, przyczem należy starać się o to, ażeby błędnie założone albo jako przepuszczające uznane, należycie odnowiono. Po wybuchu epidemii, należy wyprzątanie dołów zarządzić tylko w razie niezbędnej potrzeby, zapobiegając jednakże przelewaniu się treści. Jeżeli wyprzątanie musi być dokonane, to należy wpierw odrażoną (desinfekcyonowaną) treść dołów wywieźć na pola w znaczniejsze oddalenie od domów mieszkalnych. a osobliwie od studni, rezerwoarów wodnych i wodociągów i tam zakopać. Pod żadnym warunkiem nie można dozwolić, aby kał wyrzucono do strumieni, stawów lub na gnojowiska. Wychodki dostępne dla ogółu, w których zachodzi obawa, że są używane przez chorych na cholerę lub na biegunkę choleryczną, mają być regularnie odrażane.

22. Szczególne staranie należy zwrócić na dostarczenie czystej wody do picia i do używania. W miejscowościach nawiedzonych cholerą w których są wodociągi, nie należy używać wody czerpanej ze studzień. W każdym zaś razie należy niezwłocznie zamknąć studnie, znajdujące się w sąsiedztwie wychodków lub dołów kloacznych jakoteż i w domach, gdzie są wypadki choleryczne. W otoczeniu miejsca, skąd się wodę bierze, należy w czasie panowania cholery zakazać wszelkiego zanieczyszczenia, mianowicie odpadkami domowego gospodarstwa, a szczególniej prania bielizny i mycia sprzętów domowych.

Jeżeli brak wody w jakiej miejscowości zmusza do używania wody studziennej podejrzanej jakości, to należy ją używać dopiero po przegotowaniu i oziębieniu.

23. Również zachodzi potrzeba nadzorowania, czyszczenia i utrzymania w czystości domów i podwórzy, mieszkań i zakładów przemysłowych. Nawóz

i gnojowiska mają być w ten sposób utrzymywane, ażeby nie zanieczyszczały ziemi, a w szczególności studni.

24. Ścisłej kontroli wymagają stosunki zdrowotne w zajazdach, gospodach i mieszkaniach uboższych warstw ludności. Największą uwagę trzeba zwracać na te domy i dzielnice, które w czasie poprzednich epidemij cholerycznych najsilniej i najczęściej były nawiedzone cholerą.

Jeżeliby użycie jakiego mieszkania połączone było z rzeczywistem niebezpieczeństwem dla zdrowia i gdyby wad tych nie można usunąć, takie mieszkanie ma być zamkniętem, a lokatorowie odpowiednio rozmieszczeni. O ile to na mocy zarządzeń policyjnych stać się może, nie należy dozwalać przepełnienia mieszkań.

25. Jak najostrzej należy wykonywać sanitarno-policyjny nadzór nad środkami spożywczemi, zważając przytem nietylko na jakość towaru ale także i na to, by w lokalach sprzedaży, najstaranniejszą utrzymano czystość; nadto należy usuwać bezpośrednią komunikacyę lokalów sprzedaży z ubikacyami mieszkalnemi i zabronić utrzymywanie zapasów wiktuałów w mieszkaniach. Jeżeli zdarzył się przypadek zachorowania na cholerę, to należy nalegać, aby sprzedający z chorym w żadnej zupełnie styczności nie był, w razie zaś, gdyby tego nie można przeprowadzić, należy lokal sprzedaży zamknąć.

Wystawę wiktuałów przed drzwiami wchodowemi i w oknach lokalu sprzedaży można dozwolić tylko wówczas, jeżeli artykuły spożywcze przez szczelne zamknięcie szklanne są ochronione od kurzu i zanieczyszczenia.

26. W czasie cholerycznym unikać należy wszelkiego tłumnego nagromadzania się ludzi, a te lokale, w których szczególnie zgromadza się ludność, mają podlegać szczególnemu sanitarno-policyjnemu nadzorowi.

Względem wielkich zakładów obrotowych, kolei żelaznych i stacyj parowców w wewnętrznym ruchu, potrzebne zarządzenia zdrowotno-policyjne mają być osobno wydane.

27. Co do nadzoru stanu zdrowia osób, przybywających z okolic cholerą nawiedzonych albo bezpośrednio przez nią zagrożonych, należy te same rozporządzenia zastosować, które powyżej przeciw podróżnym z zagranicy w podobnych stosunkach podano.

28. Jak tylko niebezpieczeństwo zawleczenia cholery do jednego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych groźniejszem się okaże, polityczna władza krajowa ogłosi to za pomocą obwieszczenia w dzienniku ustaw krajowych i w urzędowej gazecie krajowej i za pomocą tego obwieszczenia uwiadomi również zwierzchności gminne o tych środkach, które wedle istniejących praw i rozporządzeń, a wszczególności wedle postanowień zawartych w tej instrukcyi, zwierzchność gminna obowiązaną jest bezzwłocznie wykonać. W szczególności mają być gminy zobowiązane, aby jeżeli

to możebne we wszystkich, a w każdym razie w więcej zaludnionych nieczystych domach, w hotelach zajezdnych, gospodach, przytuliskach i t. d, dokładną sanitarną inspekcyę zaprowadziły, by na niezwłoczne usunięcie znalezionych usterek nalegały i w terminie nieprzekraczającym dni 14 odbyły powtórną inspekcyę dla zapewnienia się, że usterki usunięto.

29. Oprócz tego jest rzeczą nader ważną, aby już w czasie zbliżania się epidemii postarano się o odosobnione lokale dla takich chorych, którzy w swych mieszkaniach należytej pieczy nie znajdą albo którzy ze względu na innych współmieszkańców wśród nich nie mogą być zostawieni, również należy się postarać o pomieszczenie dla zdrowych, na wypadek niezbędnych przeprowadzeń, które przy zupełnem zachowaniu względów humanitarnych przedsiębrać należy; w końcu należy postarać się o potrzebne urządzenie tych lokalności.

Przy wyborze takich lokalów należy na to uważać, ażeby miały o ile możności wolne, zdrowe położenie, by były oddalone od większego ruchu, lecz także by ze względu na transportowanie chorych nie były zanadto oddalone. Wszyscy mieszkańcy mają się z tych lokalów usunąć. W szpitalu cholerycznym lub w bezpośrednim pobliżu tegoż muszą znajdować się potrzebne urządzenia i sprzęty do odrażania (desinfekcyi) chorych (wanny kąpielowe) sukni i rzeczy jakoteż bielizny i wypróżnień. Wynoszenie wypróżnień nie desinfekcyonowanych do wychodków, zostających w połączeniu z mieszkalnemi domami, których zatem wychodków także zdrowi używają, ma być wzbronione.

30. Należy się niezwłocznie postarać o dostateczny zapas środków odrażających, a w większych miastach o urządzenie publicznych zakładów do odrażenia.

Pożądaną jest rzeczą, aby ubogim udzielać środków do odrażania wraz z stosownem pouczeniem o sposobie używaniu tychże wedle potrzeby bezpłatnie.

31. Celem oględnego przeprowadzenia wszystkich powyższych i innych dalej idących miejscowych koniecznych zarządzeń, potrzeba w każdej gminie komisyę sanitarną utworzyć, wybierając do tego szczególnie uzdolnionych mieszkańców, oraz miejscowych a rozporządzalnych lekarzy i techników. Komisya ta, której przewodniczącym jest przełożony gminy lub jego zastępca, jest umocowaną do nadzoru, zarządzenia i przeprowadzenia potrzebnych środków zaradczych.

W większych miastach należy podzielić komisyę na sekcye, którym wykonanie pewnego rodzaju zarządzić się mających środków ostrożności poruczyć należy.

Polityczne władze mają przestrzegać dokładnego wykonywania wszelkich z powodu epidemii wydanych przepisów, a osobliwie najdokładniej do-

zorować sanitarno-policyjną działalność gmin i oto się starać, aby środki uznane za niezbędne przez komisye sanitarne, o ile nie sprzeciwiają się istniejącym ustawom i niniejszej instrukcyi, w gminie należycie były uwzględnione. Osobliwie są rządowi lekarze powiatowi obowiązani gminy dozorować i z całą ścisłością kontrolować wykonanie zarządzonych środków a w razie znalezionych usterek albo zaraz ich usunięcie zarządzić albo zwłaszcza w wypadkach ociągania się (renitencyi) o tem donieść Starostwu powiatowemu.

C. Środki w razie wybuchu cholery.

32. Skoro w miejscowości pierwszy przypadek cholery się pojawi, albo już wygasła epidemia na nowo wybuchnie, ma przełożony gminy o tem donieść Starostwu powiatowemu telegraficznie, albo jeżeli to nie jest możebne w najkrótszej drodze.

Równocześnie ma przełożony gminy niezwłocznie zwołać sanitarną komisyę i co potrzeba celem odosobnienia chorych i t. d. zarządzić. Gminy z własnym statutem uczynią temu obowiązkowi donoszenia zadość, składając relacyę politycznej władzy krajowej.

Lekarz powiatowy ma zaraz po nadejściu doniesienia udać się na miejsce celem sprawdzenia choroby i jeżeli wybuch cholery stwierdzonym zostanie, to obowiązkiem jego jest niezwłocznie udzielić potrzebnych wskazówek, celem zwalczenia zarazy.

33. Jest rzeczą najważniejszą, najpierwsze wypadki cholery dokładnie rozpoznać, ponieważ przez niewłaściwe rozpoznanie z jednej strony najlepszy czas bywa stracony do zaprowadzenia potrzebnych środków, z drugiej zaś strony gdyby nie był rzeczywisty wypadek cholery, można przez należyte rozpoznanie uniknąć całkiem nieusprawiedliwionego zaniepokojenia ludności i bezpotrzebnego zaprowadzenia zarządzeń. Należy zatem przynajmniej z początkiem epidemii przy każdym podejrzanym o cholerę wypadku śmierci wykonać sanitarno-policyjną obdukcyę zwłok, a jeżeli objawy sekcyjne nie wykluczą w sposób zupełnie niewątpliwy istnienie cholery, to należy także zarządzić bakteryologiczne badanie treści jelit cienkich.

Polityczne władze krajowe mają zatem potrzebne zarządzenia poczynić, ażeby drobnowidowe badanie wykonywane było przez znawców zupełnie w tym kierunku biegłych.

34. Skoro w jakiej miejscowości wypadek cholery sprawdzono, obowiązany jest każdy właściciel domu lub wynajmujący mieszkanie natychmiast uwiadomić zwierzchność gminną o każdym wypadku cholery między domownikami.

Ten obowiązek donoszenia cięży także na ordynującym lekarzu. Zwierzchność gminna ma miejscową ludność o tym obowiązku w sposób w miejscu używany uwiadomić, a o tem uwiadomieniu pisemne urzędowe poświadczenie przesłać politycznej władzy powiatowej.

Scisłe wykonywanie obowiązku donoszenia musi być z wszelkim naciskiem wymagane, gdyż wszelka policya pomorowa staje się iluzoryczną bez obowiązku donoszenia, które nietylko nakazane lecz w rzeczywistości wykonywane być musi. Nie może być cierpianem, by dla drobnostkowych przyczyn narażać cały kraj na niebezpieczeństwo i jest rzeczą błędną dozwolić by nieszczęście się wzmogło, zanim się je przyzna i zwalczy.

Na podstawie zebranych doniesień o wypadkach cholery, należy wedle załączonego wzoru ./· ułożyć zestawienia i przesyłać je w terminach oznaczyć się mających Starostwu powiatowemu, celem przedkładania sprawozdań władzy krajowej.

35. Chorych na cholerę należy w ich mieszkaniu odosobnić; jeżeli zaś niekorzystne domowe stosunki odosobnienia nie dozwalają, należy nalegać na przewiezienie chorego do szpitala cholerycznego. Jeżeli zaś zachodzą takie stosunki, że ze względów zdrowotnych byłoby korzystniej gdyby chory w własnem mieszkaniu pozostał, wówczas należy zdrowych z domu wydalić.

36. Wozów służących do publicznego obrotu nie wolno używać do transportu chorych; gdyby pomimo tego takie wozy użyto, należy je desinfekcyonować.

37. Osoby, które z cholerycznymi, ich rzeczami albo z ciałami zmarłych na cholerę się stykały i wypróżnieniami tychże zanieczyścić się mogły, mają się poddać starannemu oczyszczeniu, zanim z ludźmi wejdą w styczność a osobliwie przed każdem jedzeniem, mają swe ręce rozczynem karbolu odrazić.

38. Środków spożywczych nie wolno umieszczać w lokalach, w których znajdują się chorzy choleryczni; również nie powinni zdrowi w takich lokalach jeść i pić.

O tem należy pouczyć nie tylko rodzinę chorego, lecz także tegoż posługaczy i inne osoby, które z chorym są w styczności jako to: służbę i t. d.

39. Szczególną uwagę zwracać należy na odrażenie desinfekcyę i czyszczenie sukien, bielizny i pościeli chorych i zmarłych. Przed odbytem odrażeniem nie wolno tych przedmiotów jak w ogóle wszystkich innych, które wypróżnieniami zanieczyszczono, z izb dla chorych wynosić, czego tem surowiej trzeba przestrzegać, gdyż najczęściej zaraza przewleczoną bywa przez wynoszenie takich przedmiotow do innych miejscowości. Przedewszystkiem należy pouczyć praczki, aby bieliznę od cholerycznych jako też i od obcych w czasie cholerycznym nigdy inaczej jak tylko w odrażonym stanie do pra-

nia przyjmowały i należy je szczególnie zobowiązać, aby taką bieliznę przenosiły w naczyniach li tylko na ten cel przeznaczonych, i ją osobno od innej bielizny prały.

Pralnie należy w tym względzie policyjnie dozorować.

40. Przesyłka używanego ubrania, bielizny, pościeli i innych ruchomości chorych albo zmarłych na cholerę w nieoczyszczonym i nieodrażonym stanie z miejsca cholerycznego jest zakazaną. Należy zwrócić uwagę odbiorców takich przedmiotów, aby je nie używali, zanim się na pewne nie przekonają o wykonanem odczyszczeniu i odrażeniu, albo dopóki te przedmioty dla większej pewności odrazić nie każą. Zbieranie i transport szmat, znoszonego ubrania i t. p. w okolicach cholerą nawiedzonych, ma być na czas trwania epidemii zakazanem.

41. Mieszkania, w których choleryczni przebywali, mają być zaraz po wydaleniu chorych najstaranniej odczyszczone i przewietrzone a w miarę potrzeby także odrażone, na każdy zaś sposób przed sprowadzeniem się zdrowych.

42. W czasie panowania cholery w jakiej miejscowości nie wolno w tejże i w okolicy nic takiego przedsiębrać, coby większy napływ ludzi do tego miejsca za sobą pociągało. Uroczystości, procesye, odpusty, zgromadzenia ludowe, jarmarki i t. d. odprawiać, pociągi spacerowe urządzać, jest zakazane.

43. Wedle okoliczności należy zamknąć szkoły w miejscach, gdzie cholera panuje. Do szkół w miejscowościach cholerą nawiedzonych, nie wolno uczęszczać dzieciom pozamiejscowym, również należy niedopuścić dzieci z miejsca cholerycznego do szkoły, znajdującej się w miejscu jeszcze wolnym od choroby.

44. Zwłoki zmarłych na cholerę mają być jak najprędzej z domostwa wyniesione, a mianowicie wtedy, gdy niema odpowiedniego miejsca do ich umieszczenia. Wystawianie zwłok cholerycznych na widok publiczny jest zakazane, jak również przystęp tak zwanych żałobników do mieszkania zmarłego; pogrzeb ma być o ile się da przyspieszonym, a orszak pogrzebowy według możności ograniczonym.

W miejscowościach, gdzie niema trupiarni, mają być tymczasowe na cmentarzach urządzone. Dla miejscowości, które nie mają własnego cmentarza, albo do których zwykłego cmentarza można się dostać li tylko przez inne miejscowości lub przez zbyt uczęszczane drogi, musi być cmentarz choleryczny wybrany i założony.

Przewożenie ciał zmarłych na cholerę do oddalonych miejsc, jest na czas trwania epidemii i po jej wygaśnięciu zabronione.

45. Komisye sanitarne mają także w czasie panowania epidemii być czynnymi. Szczególniejsze staranie trzeba mieć o ubogich i w tym względzie korzystać z prywatnej dobroczynności, aby dietetyczna i lekarska pomoc,

tak przy epidemiach potrzebna, a przechodząca granicę zwyczajnej opieki nad ubogiemi, mogła być udzieloną osobom, znajdującym się w nędzy, bez konieczności odnoszenia się do gminy, w celu niesienia pomocy ubogim.

D. Osobiste środki ochronne.

46. Dla koniecznego uzupełnienia ogólnych zarządzeń przeciw cholerze przeprowadzić się mających, należy w końcu wydać pouczenie, dla wszystkich warstw ludności zrozumiałe i odpowiedne. Przypuścić należy, iż przy należytem zrozumieniu zarządzeń władz, ludność również będzie odpowiednio współdziałać. Bardzo wiele z tych zarządzeń, które mają na celu ochronę osób pojedynczych, przebrzmiałyby nieuwzględnione, gdyby wyraźnie na nie uwagi nie zwracano.

Nie powinno się atoli za daleko posuwać z zapobiegawczemi środkami ochronnemi i nie należy wydawać zarządzeń, które wywołują po większej części przeszkody ruchu i które w stosunkach zarobkowych i gospodarczych sprowadzają trudności, nie zostające w żadnym stosunku do zamierzonego celu i które dla ubogich warstw ludności podnoszą cenę najniezbędniejszych artykułów do życia, albo też nabycie ich czynią niemożliwem, nie należy zaś wydawać takich zarządzeń, szczególnie wówczas, gdy przy użyciu środków łatwo dających się wykonać, ten sam cel może być osiągnięty.

Pouczenie dla ludu powinno zatem zawierać wskazówki o roztropnym sposobie życia, osobliwie ze względu na spożywanie zepsutych potraw, napojów, na wybór i obchodzenie się z najczęściej używanymi najzwyklejszymi środkami spożywczymi, o unikaniu wszelkiego niepotrzebnego stykania się z chorymi cholerycznymi i z miejscowościami nawiedzonymi cholerą, o zachowaniu się przy pielęgnowaniu chorych cholerycznych, o czystem utrzymywaniu i odrażaniu rąk, o obchodzeniu się z zanieczyszczonymi sukniami i bielizną, o niebezpieczeństwie powstającem w czasach cholerycznych z przesyłki i prania rzeczy ludzi chorych na cholerę, w końcu o innych rzeczach, które muszą być pozostawione trosce pojedynczych ludzi, lub przy których władza sanitarna potrzebuje poparcia publiczności.

W szczególności musi to pouczenie także zawierać przestrogę, żeby środków pożywienia, których pochodzenia się nie zna, albo które nawet z domów nawiedzonych cholerą pochodzą, nie spożywać inaczej, jak tylko gotowane, żeby pić tylko gotowane mleko, z powodu tak często zdarzającego się dolewania podejrzanej wody studziennej, żeby jarzyn wyhodowanych w inspektach w czasie trwania epidemii cholery, w surowym stanie nie spożywać.

Dotyczy to również używania wody nie tylko do picia lecz także do użytku domowego, która wydzielinami chorych cholerycznych, mogła być zanieczyszczona.

Nikt nie powinien do domów cholerycznych, do cudzych albo dla ogółu przystępnych wychodków, bez potrzeby i ostrożności wstępować.

Gdy zaburzenia w trawieniu i skłonność do biegunki zwiększają osobiste usposobienie do zachorowania na cholerę, to winien każdy, tym słabościom ulegający, zawczasu lekarskiej porady szukać, żądając dla siebie prawideł zachowania się odpowiednio do swego stanu zdrowia.

Niekorzystną rzeczą jest, że większa część ludzi podobnych przepisów nie przestrzega, nie rozumie lub sobie wyobraża, że je lepiej rozumie, że je konsekwentnie nie przeprowadza lub nie jest w możności je przeprowadzić. Przemysłowiec, robotnik, który podróżować lub zdala od ojczyzny pracować musi, nie może sobie stworzyć zdrowotnych stosunków, musi w gospodach mieszkać, musi jeść co i jak mu podadzą, nie może wody do picia badać i gotować. Opierając się na wielostronnem spostrzeżeniu, że w kwasie soku żołądkowego jakoteż w roczczynach kwasu solnego (1.2000), zarazek choleryczny ginie, zaleca się dla osób, żyjących w takich stosunkach, zażywać bezpośrednio po każdem jedzeniu i piciu 8 do 10 kropli kwasu solnego rozcieńczonego w wodzie, aż do stępienia mocniej kwaśnego smaku, i odtąd co godzinę dalszą dawkę kwasu solnego aż do ukończenia trawienia (4 do 6 godzin) przyjmować. W każdym razie winien każdy używający tego środka, zażądać od lekarza dokładnej wskazówki.

Zadaniem władzy krajowej będzie powyższe wskazówki w odpowiedniem przedstawieniu i formie rozszerzyć, osobliwie w tych warstwach ludności, w których wskazówki o zachowaniu się w czasie cholery, sprzyjające pole znajdują.

III. Przepisy o odrażaniu (desinfekcyi).

47. Przy odrażaniu, wydzielinami cholerycznymi zanieczyszczonych, albo o zanieczyszczenie podejrzanych przedmiotów, należy w następujący sposób postępować:

Wypróżnienia chorych i podejrzanych o cholerę, o ile one dadzą się ująć, mają być z pięcioprocentowym roczczynem karbolu zmięszane i to w takiej ilości, aby ten roczczyn przynajmniej piątą część wypróżnienia stanowił. Najpewniej jest roczczyn karbolu wylać do nocnika lub na miednicę, użytą do zebrania wypróżnień, aby wydzieliny odrazu do roczczynu karbolu dostawały się.

Mniej więcej pięcioprocentowy roczczyn karbolowy uzyskuje się, mięszając jedną miarę płynnego kwasu karbolowego czystego, z 18 miarami wody.

48. Do odrażania wychodków i nocników, można używać także surowego kwasu karbolowego, lecz tego potrzeba najmniej 2 części na 18 części wody.

49. Z wielu stron zalecane używanie sublimatu jest pomimo bardzo energicznego działania tegoż środka na kultury bakteryj z tego powodu mniej pewne, ponieważ sublimat przy zetknięciu się z wielką ilością ciał organicznych a w szczególności ciał białkowatych, tworzy stałe połączenia, które nie mają żadnych lub tylko mało odrażających własności, z drugiej strony wlany do naczyń, mających metalowe części składowe, rozkłada się i przestaje być skutecznym; nareszcie, że w wysokim stopniu trujące własności sublimatu, nie dozwalają pozostawiać go w rękach niedoświadczonych.

50. W izbach, gdzie chorzy się znajdują, ma być kubeł przygotowany z pięcioprocentowym roczynem karbolu, do którego bieliznę i pościel zanieczyszczone wypróżnieniami zaraz należy wkładać i celem zupełnego odrażenia najmniej przez 12 godzin pozostawić. Rozczynu karbolowego należy tyle dolewać, aby bielizna była zupełnie w nim zamoczona. Dopiero po upływie 12 godzin, może być bielizna do pralni do wyczyszczenia oddaną.

51. Suknie, jakoteż pościel, łóżka i inne rzeczy, z któremi w ten sposób obchodzić się nie można, mają być poddane działaniu gorącej pary wodnej

Większym miejscowościom należy zalecić nabycie do tego celu urządzonych przenośnych aparatów, tak, ażeby odrażanie w podwórzu domu cholerycznego odbywać się mogło, ażeby przeto było zbytecznem, przenoszenie przedmiotów przeznaczonych do odrażania do lokalu desinfekcyjnego.

Gdzie takich aparatów nie ma, należy używać zamkniętej skrzyni, w którejby przedmioty pozawieszać, albo na kracie ustawić można. Dno ma być zaopatrzone rurą, przez którą para z kotła parowego się wprowadza. Górną część skrzyni należy zaopatrzyć w szczelnie zamykającą się nakrywkę, z rurą do wypuszczania pary. Rura ta nie może być grubszą jak rura wprowadzająca parę.

Jak długo przedmioty mają być na działanie prądu pary wystawione, zależy od łatwiejszego lub trudniejszego przenikania pary przez te przedmioty. Suknie muszą być najmniej przez godzinę, gęściejsze przedmioty, poduszki, materace najmniej przez 2 do 3 godzin działaniu pary poddane. Po wyjęciu z skrzyni parowej, należy te przedmioty przewietrzyć i po wysuszeniu wydać.

Gdzie niema kotła parowego do rozporządzenia, można użyć większego kotła do prania albo alembika po zdjęciu hełmu, nad którymi stawia się beczkę drewnianą szczelnie do kotła przystającą jako naczynie do odrażania, dolne dno beczki ma być zastąpione kratą. W górnym dnie znajduje się większy otwór do uchodzenia pary. W otworze tym może być zawieszony

termometr, ażeby się według ciepłoty wydobywającej się pary, która około 100° Cel. mieć winna, zapewnić, iż zarazek istotnie zniszczony został.

52. Słomę z łóżka, morską trawę i inne przedmioty małej wartości, należy spalić, zamiast je odrażać, gdyż i tak stałyby się potem nieużytecznymi.

53. Z bielizną, pościelą i ubraniem posługaczy chorych, należy w ten sposób jak z bielizną chorych cholerycznych postępować.

54. Takie przedmioty, których bez znaczniejszego uszkodzenia ani gorącą parą, ani rozczynem karbolu albo innymi skutecznymi środkami odrażać nie można, jako to: wysłania meblowe, kanapy, powozy, które służyły do transportu chorych, mają być przez dłuższy czas, nie używając ich w ciepłem przewiewnem od deszczu ochronionem miejscu postawione, jeżeliby się nie okazało jako więcej celowi odpowiadające, zdjęcie obicia i poddanie tegoż desinfekcyi i oczyszczeniu.

Podłogi, ściany drewniane i meble drewniane, zanieczyszczone wypróżnieniami, mają być szmatami zmaczanymi w pięcioprocentowym rozczynie karbolowym zmyte. Szmaty po użyciu należy spalić.

55. Pokoje mieszkalne, w których choleryczni leżeli, mają być opróżnione, ściany wapnem wybielone i potem przez kilka dni aż do wyschnięcia wietrzone. W miarę potrzeby należy wysuszanie przyspieszać przez silne ogrzewanie.

56. Wszystkie osoby, które miały styczność z chorymi na cholerę albo z ich rzeczami, mają bezpośrednio potem dokładnie umyć i oczyszcić ręce i inne zanieczyszczone części ciała pięcioprocentowym rozczynem karbolu a potem mydłem.

57. Rozczyn karbolowy przepisany do odrażania, ma być sporządzony pod kierunkiem i dozorem lekarza, albo z fabryk pod zaręczeniem żądanego zgęszczenia, albo z apteki sprowadzony; w ostatnim wypadku nie wolno rachować oznaczonej w cenniku leków ceny, która jest tylko dla kwasu karbolowego jako środka leczniczego, lecz ma się aptekarz zwykłą ceną targową zadowolić.

58. Zwłok myć nie wolno, lecz mają być owinięte w prześcieradło namoczone pięcio-procentowym rozczynem karbolu i do trumny włożone.

59. Do odrażania wszystkich dla ogółu dostępnych wychodków, jako też i tych w domach cholerycznych, należy używać surowego kwasu karbolowego. Po każdorazowem wypróżnieniu zbiorników wychodkowych należy je napełnić mięszaniną z jednej części surowego kwasu karbolowego i dziewięciu części wody w ten sposób, aby mniej więcej piąta część pojemności zbiornika tą mieszaniną napełnioną była. W razie braku kwasu karbolowego, można użyć do odrażania wychodków siarkanu zelazawego (Eisenvitriol) lub chlorku manganu, tam gdzie go łatwo mozna dostać z fa-

bryk wapna do blichowania. Z tych soli tyle należy brać do odrażania wychodków, aby treść dołu kloacznego zawsze kwaśno oddziaływała. Liczy się na dzień i osobę około 25 do 30 gramów. Osobliwszą uwagę oprócz na odrażanie, trzeba zwracać na czystość i wietrzenie wychodków. Wielostronnie używają do spłukiwania wychodków a osobliwie do wypłukania lejka, tak zwanego wiedeńskiego rozczynu, składającego się z 100 gramów surowego kwasu karbolowego i 200 gramów siarkanu żelazawego, rozpuszczonych w dwóch litrach gorącej wody. Trzeba na to zważać, że działanie odrażających soli metalicznych jest nieznaczne, lecz że one skuteczniej jak to jest w stanie uczynić kwas karbolowy, przeszkadzają wydobywaniu się przykrej woni przez połączenie powstających przy gniciu lotnych istot rozkładowych.

60. Ustępy, pissoary można desinfekcyonować przez posypywanie silnym chlorkiem wapna. Równoczesne użycie kwasu karbolowego sprzeciwiałoby się dla tego celowi, że te ciała na siebie chemicznie działają i wytworzony produkt posiada bardzo przykrą woń, która się przedmiotów uporczywie czepia i nawet nie da się usunąć po najdłuższem wietrzeniu.

Odrażanie wychodków i pokoi dla chorych środkami gazowemi przedewszystkiem gazem siarkowym, kadzenie chlorem i w najnowszym czasie zalecone wywiązywanie pary bromowej okazało się niepewnem a po największej części bezskutecznem.

Należy się postarać, aby w każdej epidemią nawiedzonej gminie, potrzebny zapas środków odrażających zawsze był pod ręką.

IV. Składanie sprawozdań epidemicznych.

Zwrot kosztów sanitarnych.

61. Peryodyczne raporta i sprawozdanie końcowe należy według istniejących przepisów przedkładać. Szczególną uwagę trzeba poświęcić na wywiady aitiologicznych momentów, i uwzględniać początek, pochód i sposób rozszerzenia się epidemii — niemniej jej zagnieżdżenie się w pewnych miejscowościach, grupach domów, lub pojedyńczych domach i okoliczności które przy tem współdziałały.

62. Co do pokrywania kosztów należy się zachowywać wedle istniejących norm.

Koszta powstałe w skutek zarządzonych środków na granicy celem odparcia cholery, jakoteż i koszta wysłania specyalnych lekarzy pomocniczych do biednych gmin, nie posiadających lekarzy, ponosi skarb państwa.

63. Dla bardzo ubogich, na granicy państwa położonych gmin, które nie są w stanie podołać nałożonym na nie ustawą z dnia 30. Kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68 obowiązkom w czasie panowania epidemii, ponieważ ich położenie obok granicy nakłada na nich szczególne, częściowo sprawom całego państwa służące wydatki można przedstawić wniosek o pomoc z funduszów państwowych.

Szpitalom tymczasowym cholerycznym, zawczasu przez gminy wystawionym, może być na czas trwania epidemii przyznane prawo publicznych szpitali.

Doniesienie o wydarzonych przypadkach cholery dnia ....

Kraj ______________________________

Powiat ______________________________

Gmina i miejscowość	Mieszkanie, ulica Nr. domu, piętro	Przybył kiedy? zkąd? krajowiec jest w robocie za granicą gdzie?	Ilość partyi mieszkańców zapowietrzonego domu	chorego					Dzień		z liczby poprzednio wykazanych chorych		Uwaga*)
				imię	stan lub zatrudnienie	płeć		wiek	zachorowania	śmierci	wyzdrowiało	umarło	
						męzka	żeńska						

*) W tej rubryce należy umieścić wskazówki o właściwościach i hygienicznym stanie domu, mieszkań wychodków, wody i stosunków w jakich chory z mieszkańcami w miejscu albo po za obrębem się znajdował, a w szczególności czy się stykał z chorymi na cholerę albo z ich rzeczami.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Sierpnia 1892. **Część XIII.**

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem z dnia 13 lipca 1892 l. 32.228 wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brody na pobór w roku 1892 dodatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½% i od wina w wysokości 100%.

Wydział krajowy zezwala w myśl §. 86 ust. z dnia 13 marca 1889 L. 24 dz. ust. kraj. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Brodów na pobór w roku 1892 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 73½%, tudzież dodatku do podatku konsumcyjnego od wina w wysokości 100%, z tem zastrzeżeniem, że gminie miasta Brodów nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych dodatków za czas przed ogłoszeniem nininiejszego zezwolenia.

We Lwowie dnia 13 lipca 1892.

Zastępca Marszałka krajowego
Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 50.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Jarosławia prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Jarosławia prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującemi warunkami.

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach.

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska;
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna;
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie;
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą;
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama;
6. na drodze gminnej prowadzącej przez Szwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego, i koni wierzchowych po 1 (jednym) ct.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ ct. (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta i kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czy i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z 7 Lipca 1885. przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy, pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przy-

musowe, wskazane ustawą drogową z 7 Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24 września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic, i dróg miejskich, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 28 ustęp 5 ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 25 Czerwca 1892.

Franciszek Józef w. r.

T a a f f e w. r

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 10. Września 1892. **Część XIV.**

Nr. 51.

U s t a w a

z dnia 20. Lipca 1892 r. obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Puszczanie buhajów do cudzego bydła jest każdemu dozwolone pod warunkiem przestrzegania postanowień niniejszej ustawy.

§. 2.

Tylko licencyonowany buhaj może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

§. 3.

Licencyonowanym jest taki buhaj, którego okręgowa komisya licencyonująca zdolnym do rozpłodu uzna.

§. 4.

Wydział krajowy ustanawia w każdym powiecie politycznym co najmniej jedną okręgową komisyę licencyonującą. W razie ustanowienia w jednym powiecie więcej niż jednej komisyi, Wydział krajowy oznaczy dla każdej komisyi okręg, na który jej działalność ma się rozciągać.

Komisya licencyonująca składa się z trzech członków.

Jednego członka, który jest zarazem przewodniczącym komisyi, mianuje Wydział krajowy na przedstawienie komitetu centralnego Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, a względnie Towarzystwa rolniczego krakowskiego. Drugiego członka mianuje właściwy Wydział Rady powiatowej. Trzeciego członka mianuje oddział Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, a względnie okręgowe Towarzystwo rolnicze. Jeżeliby w powiecie nie istniał oddział (okręgowe Towarzystwo), mianuje trzeciego członka komitet centralny właściwego Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego).

Wszyscy trzej członkowie komisyi licencyonującej mają zastępców, w ten sam sposób do komisyi powołanych.

Jeżeli w skład komisyi lincecyonującej nie wchodzi z wyboru wetyrynarz, w takim razie powoływać będzie komisya do swych narad—według możności weterynarza z głosem doradczym.

Mandat członków komisyi trwa trzy lata.

Urząd członków komisyi jest bezpłatny.

Mają oni wszakże prawo do zwrotu kosztów podróży i dyet.

Dyety i koszta podróży przewodniczącego komisyi i weterynarza ponosi fundusz krajowy, innych członków komisyi fundusz powiatowy. Wydział krajowy wyda normy obowiązujące co do wymiaru dyet i kosztów podróży.

§. 5.

Miejsce i czas oglądania buhajów, ogłaszać będzie komisya przynajmniej sześć tygodni naprzód przez naczelników gmin i przełożonych obszarów dworskich.

Licencyonowanie główne odbywać się będzie raz do roku. W razie potrzeby, odbywać się może licencyonowanie dodatkowe. Gdyby kto pragnął w innym czasie, lub miejscu buhaja przedstawić do licencyonowania, poniesie wszystkie koszta komisyi.

§. 6.

O zdatności buchaja do rozpłodu, roztrzyga komisya licencyonująca większością głosów. Od orzeczenia komisyi nie ma odwołania.

Wydział krajowy w porozumieniu z komitetami centralnymi obu krajowych Towarzystw gospodarskich wyda dla komisyi licencyonujących instrukcyę, zawierającą zasady ocenienia zdolności rozpłodowej buhajów.

W instrukcyi tej będą uwzględnione właściwości i potrzeby różnych okolic kraju, celem ujednostajnienia w tych okolicach hodowli co do ras i zawodów.

§. 7.

Jeżeli komisya uzna buhaja odpowiednim do rozpłodu, wyda właścicielowi, a względnie posiadaczowi jego licencyę ważną na jeden rok i opiętnuje buhaja.

Komisya prowadzić będzie rejestr licencyonowanych buhajów, ogłaszać wykazy miejscowości, w których są licencyonowane buhaje, z podaniem nazwisk ich właścicieli.

Rejestra te i wykazy składać będzie komisya w Wydziale powiatowym, w c. k. Starostwie powiatowem, tudzież w właściwym Oddziale Towarzystwa gospodarskiego, a względnie okręgowem Towarzystwie rolniczem.

§. 8.

Komisya licencyonująca orzeka, ile licencyonowanych buhajów znajdować się powinno w jednej, lub w sąsiadujących kilku gminach, a to stosownie do ilości krów i jałowic.

§. 9.

Jeżeli w gminie nie ma oznaczonej przez komisyę ilości licencyonowanych buhajów (§. 8.), wówczas gmina jest obowiązaną brakowi temu zaradzić czy to przez zawarcie ugody z prywatnym właścicielem, lub spółką, czyli też przez zakupienie i utrzymywanie jednego, a w razie potrzeby i więcej własnych gminnych buhajów.

Sąsiadujące gminy, mające małą ilość bydła rozpłodowego, mogą się łączyć celem wspólnego utrzymania buhaja, z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia 29. Lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37).

Umowa gmin, w tym celu się łączących, wymaga zatwierdzenia komisyi licencyonującej.

§. 10.

Koszta zakupna i utrzymania buhaja gminnego, o ile z innych źródeł nie byłyby pokryte, Zwierzchność gminna rozłoży co roku na wszystkich właścicieli krów i jałówek, którzy swoich własnych buhajów nie utrzymują, a to w stosunku do liczby posiadanych krów i jałowic i ściągnie je w taki sposób jak dodatki gminne.

Rozkład kosztów i wykaz dokonanego ich ściągnięcia przedłoży Zwierzchność gminna bezzwłocznie Wydziałowi Rady powiatowej.

§ 11.

Gdyby gmina zaniedbała dopełnić obowiązków według §. §. 9 i 10 niniejszej ustawy na niej ciążących, władza polityczna powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym zarządzi na koszt i niebezpieczeństwo gminy środki zaradcze — przyczem należy co do rozłożenia kosztów postąpić według ustępu 1go §. 10.

§ 12.

Jeżeli licencyonowany buhaj prywatny przejdzie w posiadanie innej osoby, lub zginie, właściciel, a względnie posiadacz buhaja natychmiast zawiadomi o tem Zwierzchność gminną, która doniesie o tem bezzwłocznie komisyi licencyonującej. Tożsamo uczyni Zwierzchność gminna co do buhaja gminnego.

§ 13.

Według instrukcyi i pod dozorem komisyi licencyonującej czuwa Zwierzchność gminna nad należytem, umieszczeniem, żywieniem i hodowaniem licencyonowanego buhaja bez różnicy, czy on jest własnością gminy, czy też przez właściciela prywatnego za umową z gminą na cele hodowli bydła w gminie używany.

§. 14.

Każdy utrzymujący licencyonowanego buhaja prowadzi „regestr stanowienia“.

§. 15.

Zwierzchność gminna i c. k. żandarmerya są obowiązane o wszelkich przekroczeniach niniejszej ustawy donosić politycznej Władzy powiatowej i Wydziałowi powiatowemu.

§. 16.

Właściciel, a względnie posiadacz nielicencyonowanego i niepiętnowanego buhaja, którym cudza krowa, lub jałówka pokrytą została, podlega grzywnie od jednego do dziesięciu zł w. a. bez względu, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, lub za opłatą, czy z zezwoleniem właściciela, czy też tylko przez brak należytego nadzoru. Równą grzywnę zapłaci właściciel a względnie posiadacz krowy, lub jałowicy, która za wiedzą właściciela nielicencyonowanym cudzym buhajem pokrytą została.

§. 17.

Kary za przekroczenia niniejszej ustawy, orzeka Władza polityczna właściwego powiatu. Od orzeczenia takiego, służy stronom prawo wniesienia re-

kursu do politycznej Władzy krajowej w przeciągu 14 dni od doręczenia orzeczenia.

Przeciw orzeczeniu politycznej Władzy krajowej, nie ma dalszego odwołania.

Dochód z grzywien wpływa do funduszu powiatowego i będzie przez Wydział powiatowy używany na cele podniesienie hodowli bydła w powiecie, w pierwszym zaś rzędzie na pokrycie wydatków Wydziału powiatowego, wykonaniem niniejszej ustawy spowodowanych.

§. 18.

Wydziały powiatowe i Władze polityczne powiatowe użyczać będą wszelkiej pomocy komisyom licecyonującym.

Wydziały powiatowe i Władze polityczne powiatowe będą czuwać nad tem, ażeby Zwierzchności gminne ściśle przestrzegały postanowień niniejszej ustawy i spełniały obowiązki tą ustawą na nie nałożone. W wykonaniu tego nadzoru, używać będą Wydziały powiatowe i polityczne Władze powiatowe tych środków zaradczych i dyscyplinarnych, jakie im ustawa gminna co do nadzoru nad gminami nadaje.

§. 19.

Wydział krajowy może rozwiązać komisyę licencyonującą przed wpływem trzechlecia.

§. 20.

Celem ułatwienia gminom nabywania własnych buhajów, zostanie utworzony krajowy fundusz hodowlany, z którego mogą być udzielane pożyczki na zakupno buhajów gminnych.

Warunki, pod jakimi pożyczki te udzielane będą, określi instrukcya, przez Wydział krajowy wydana.

§. 21.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat sześć, służy Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem prawo przyznawania poszczególnym gminom, okolicom, lub powiatom wyjątkowych ulg w wymaganiach stawianych przy licencyonowaniu buhajów co do ich zdolności rozpłodowej, a nawet zawieszenie postanowień §. 2 i 3 niniejszej ustawy co do licencyonowania i §§. 8 i 9 co do przymusu utrzymywania buhajów. Wyjątkowo te postanowienia odnosić się mogą tylko do takich gmin, okolic, lub powiatów, w których udowodnionym będzie miejscowymi warunkami hodowli uzasadniony brak dostatecznej liczby buhajów, wszelkim warunkom li-

cencyonowania odpowiadających, oraz stwierdzonem będzie wielkie ubóstwo gmin i nadmierna trudność w nabywaniu z innych okolic odpowiednich buhajów.

Postanowienia takie wydać może Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem tylko na wniosek komisyj licencyonujących po zasięgnięciu opinii Wydziału Rady powiatowej i komitetu centralnego właściwego Towarzystwa gospodarskiego.

Wydział krajowy zawiadomi o tem równocześnie c. k. Namiestnictwo, właściwy oddział Towarzystwa gospodarskiego, a względnie Towarzystwo okręgowe rolnicze i inne stowarzyszenia, mające na celu podniesienie gospodarstwa, oraz Wydział Rady powiatowej, celem użycia możliwych środków podniesienia hodowli bydła w tych miejscowościach, okolicach, lub powiatach.

§. 22.

Ustawa niniejsza ma zastosowanie do obszarów dworskich o tyle, że także i na obszarach dworskich tylko licencyonowany buhaj może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

§. 23.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w 3 miesiące po jej ogłoszeniu.

§. 24.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Ischl, 20. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 52.

U s t a w a

z dnia 25. Lipca 1892 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie m. Kalwarya Zebrzydowska w powiecie Wadowickim na pobór opłat od napojów spirytusowzch i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie Kalwarya Zebrzydowska, dozwala się pobierać od dnia wejścia tej ustawy w życie do końca r. 1896 opłaty od napojów poniżej wyszczególnionych, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od litra piwa	1	ct.	czyli	od	hektolitra	1	złr.
2. „ „ wódki do 65 Tralesa	7	„	„	„	„	7	„
3. „ „ okowity nad 65 Tralesa (oków. spir.)	10	„	„	„	„	10	„
4. „ „ araku	6	„	„	„	„	6	„
5. „ „ miodu	4	„	„	„	„	4	„

6. „ „ słodzonych napojów $4^5/_{10}$ ct. czyli od hektolitra 4 zł 50 ct.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kalwarya Zebrzydowska.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, 25. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 53.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. Lipca L. 33.962 wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sanoka na pobór 80% dodatku do podatku konsucyjnego od mięsa i wina przez lat pięć.

Wydział krajowy zezwala na mocy §. 86 ust. z dnia 13. Marca 1889 L. 24 dz. u. kr. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Sanoka na pobór 80% (ośmdziesiąt) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg pięciu lat począwszy od r. 1893 do roku 1897 włącznie.

We Lwowie dnia 22. Lipca 1892.

Zastępca Marszałka krajowego:
Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego
Wereszczyński w. r.

Nr. 54.

Ustawa

z dnia 31. Lipca 1892 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o uwolnieniu budynków nowych na pomieszkania dla robotników przeznaczonych, od wszelkich dodatków krajowych, powiatowych i gminnych do podatków państwowych, od których z mocy ustawy państwowej z dnia 9. Lutego 1892 Dz. u. p. cz. XVI. N. 37 ex 1892 rzeczone budynki uwolnione będą.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Budynki przeznaczone na pomieszkanie dla robotników, a uwolnione z mocy ustawy państwowej z dnia 9. Lutego 1892 (Dz. u. p cz. XVI. Nr. 37. ex 1892) od państwowych podatków, wolne będą od wszelkich dodatków krajowych, powiatowych i gminnych do tych podatków, od których je uwalnia powołana ustawa państwowa.

§. 2.

Wyrażone w §. 1. niniejszej ustawy uwolnienie od dodatków trwa tak długo, jak długo obowiązywać będzie odnośne uwolnienie od podatków państwowych.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Ischl, 31. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Steinbach** w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 14. Sierpnia 1892 L. 63469.

Jego Cesarska i Kkrólewska Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Krośnie koncesyi do pobierania myta na drodze powiatowej Komborsko-Żmigrodzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Krośnie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powia-

towej Komborsko-Żmigrodzskiej, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie.

Opłaty mytnicze pobierać należy:

1. Na stacyi w Korczynie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

2. Na stacyi w Zręcinie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 14. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 56.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1892 L. 54671.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23. Czerwca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Żółkwi na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

3. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce.

4. Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Rychcice-Dobrowlany.

5. Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn.

6. Radzie powiatowej w Lisku na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska.

Art. 1.

Radom powiatowym w Żółkwi, Kolbuszowej, Czortkowie, Drohobyczu, Kołomyi i Lisku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Żółkwi, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

3. Radzie powiatowej w Czortkowie, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce.

4. Radzie powiatowej w Drohobyczu, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Rychcice-Dobrówlany.

Przy każdej z czterech wyżej pod poz. 1, 2, 3, 4 wymienionych dróg, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

5. Radzie powiatowej w Kołomyi, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn.

6. Radzie powiatowej w Lisku, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Ustrzyki-Lutowiska w Zamłyniu.

Przy każdej z dwóch powyżej pod poz. 5. i 6. wymienionych dróg, pobierać należy opłaty mytnicze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 20. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 57.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1892 L. 54671.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23. Czerwca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzecz Bystrzycy w Urożu i mostów w Podbużu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania mostu na rzece Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania siedmiu mostów w Podbużu.

Gminy i obszary dworskie, w których terytoryum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy:

A) od mostu na rzece Bystrzycy w Urożu według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;
2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, muła, osła 1 (jeden) ct.;
b) od pięciu świń albo cielat 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

B) od siedmiu mostów w Podbużu według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
c) od pięciu świń lub cieląt lub od 10 owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myt lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 20. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 58.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892 L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Czaplach od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach.

2. Obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni od dwóch mostów na rzece Wiszni, w Sądowej Wiszni.

3. Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli od mostów na rzece Lubaczówce.

4. Gminie w Babinie od mostu na rzece Strwiążu w Babinie.

5. Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach od mostu na rzece Strypie w Denysowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporzadzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu w Czaplach powiatu Samborskiego, od mostu na rzece Strwiążu w Czaplach, według następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2) Obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni powiatu Mościskiego, od dwóch mostów, a to jednego na rzece Wiszni, drugiego na odnodze tejże przy drodze gminnej od gościńca rządowego do Dmytrowiec prowadzącej, przy każdym moście oddzielnie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od pięciu świń i cieląt, od 10 owiec $1/2$ (pół) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego, tudzież od bydła na most nie wstępującego, lecz w bród idącego, nie należy się opłata mostowa.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3) Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli powiatu Jarosławskiego, od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli, podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Nowej Grobli wolni są zupełnie od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przyzwolonego.

4) Gminie w Babinie powiatu Samborskiego, od mostu na rzece Strwiążu w Babinie, według następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

5) Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach powiatu Tarnopolskiego od mostu na rzece Strypie w Denysowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. Sierpnia 1891.

Badeni w. r.

Nr. 59.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie i dwóch mostów na drogach gminnych prowadzących do Piasków i Łanów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Wydziałowi powiatowemu w Mościskach, jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania dwóch mostów na rzece Wiszni w Małnowie. Gmina i obszar dworski, w których terytoryum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy podług następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 4 (cztery) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) ct.;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) ct.

2. Wydziałowi powiatowemu we Lwowie jako władzy nadzorującej. na rzecz utrzymania dwóch mostów na drogach gminnych, prowadzących do Piasków i Łanów. Gmina i obszar dworski, w których terytoryum omycane mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Sanok-Mrzygłód i Wygnanka-Pobużna.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się prawo do pobierania odłat mytniczych, a mianowicie:

1. Na drodze gminnej Sanok-Mrzygłód Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Na drodze gminnej Wygnanko-Probużna, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.;

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu Brzeźnicy Radwańskiej wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie koncesyi do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiołku Pasieka

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omycanego w dobrym stanie i własnym kosztem obszarowi dworskiemu w Brzeźnicy Radwańskiej powiatu Wadowickiego wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie powiatu Krakowskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiołku Pasieka, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 5 (pięć) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) ct.;
d) od jednego wału na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 5 (pięć) ct.;
e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) ct.

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów, opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

Art. II.

Przy poborze przewozowego mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 62.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok pod Strzyżowem i na drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej.

Zgodnie z uchwała Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem

utrzymywania przedmiotow omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie:

1. Prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok pod Strzyżowem, podług następującego wymiaru:

a) od każdej osoby, bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego, od wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

2. Prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Domaradzko-strzyżowskiej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego.

Co się podaje niniejszem do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892

Badeni w. r.

Nr. 63.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 18. Sierpnia 1892, L. 63743.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 14. Lipca 1892, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu

krajowego o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów:

1. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach.
2. Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach.
3. Gminie w Gniewczynie tynieckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego od przewozu przez rzekę Dunajec, pomiędzy Niedomicami a Glowem, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.;
d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 3 (trzy) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego, od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami, według następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 4 (cztery) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bakała i trzylatki 2 (dwa) ct.;
e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

3. Gminie w Gniewczynie tynieckiej powiatu Łańcuckiego od przewozu przez rzekę Wisłok w Gniewczynie tynieckiej, według następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.;
b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego albo zaprzęgonego 2 (dwa) ct.;
c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bakała i trzylatki 2 (dwa) ct.;
e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się podaje niniejszem po powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 64.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 27. Sierpnia 1892 L. 65060 o przyznaniu utrzymywanemu przez austr.-węgierską kolonię w Kairze szpitalowi imienia Arcyksięcia Rudolfa uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Utrzymywanemu przez austryacko-węgierską kolonię w Kairze tamtejszemu szpitalowi imienia Arcyksięcia Rudolfa przyznają się względem zwrotu kosztów leczenia austryackich obywateli z funduszu krajowego te same uprawnienia, jakie w myśl obowiązujących przepisów przysługują publicznym szpitalom powszechnym w austryacko-węgierskiej Monarchii.

Lwów, dnia 27, Sierpnia 1892.

Badeni w. r.

Nr. 65.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. Sierpnia 1892, L. 67596, wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym w sprawie unormowania wynagrodzenia akuszerek gminnych i okręgowych.

Według rozporządzenia wykonawczego do §. 17 ustawy krajowej o organizacyi służby zdrowia w gminach i obszarach dworskich (Dz. u. kr. Nr. 17 i 82 ex 1891) ma być najniższy wymiar wynagrodzenia dla akuszerek gminnych i okręgowych osobnem rozporządzeniem ustanowiony.

W myśl tego postanowienia po zasięgnięciu opinii c. k. krajowej Rady zdrowia i w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządza się co następuje:

1. Najniższa stała roczna płaca akuszerki gminnej lub okręgowej wynosi 100 złr. w. a.

2. Wynagrodzenie za niesioną pomoc jednej ubogiej rodzącej wraz z pierwszą kąpielą dziecka nie może być niższe jak 2 złr.

3. Obydwa powyższe sposoby wynagrodzenia mogą być skombinowane tak, iżby akuszerka gminna lub okręgowa w połowie pobierała pensyę stałą, a w drugiej połowie od każdego porodu była płatną, a więc co najmniej 50 złr. rocznie i 1 złr. od porodu.

4. Pożądanem jest, by tam, gdzie kilka gmin i obszarów dworskich ma konkurować do płacy akuszerki, płacę tę i to zarówno roczną jak i za każdy poród (w takich razach w okresach kwartalnych), wypłacano z funduszu powiatowego za zwrotem od przynależnych gmin i obszarów dworskich.

Tam, gdzie akuszerka jest ustanowioną dla jednej gminy, pobierać ma należytość w prost z kasy gminnej.

5. Dla akuszerki gminnej i okręgowej obowiązaną jest gmina dostarczyć podwody tam i napowrót, jeżeli odległość mieszkania akuszerki od mieszkania rodzącej jest większą jak 3 kilometry.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Września 1892. **Część XV.**

Nr. 66.

Ustawa

z dnia 21. Lipca 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu osady Wulka Turebska ze związku gminy Turbia w powiecie Tarnobrzeskim i utworzeniu z tej osady samoistnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Osada Wulka Turebska zostaje wyłączoną ze związku gminy Turbia w powiecie Tarnobrzeskim i ma odtąd stanowić samoistną gminę.

§. 2.

Granica tej gminy będzie biedz od północy granicą katastralną gminy Żabno i Woli rzeczyckiej, od wschodu granicą katastralną gminy Dąbrowa rzerzycka i brzegiem Sanu, od zachodu granicą katastralną gminy Majdan zbydniowski, od południa pomiędzy parcelami gruntowemi:

Nr. 2244 a $293/_2$; 1142 a $293/_2$; 1142 a 1141; $1144/_2$ a 1141, 1140 a 1141; $293/_1$ a $293/_2$; 283 a 20; 284 a 20; 284 a 282; 285 a 282; 280 a 282; 276 a 281; 276 a 20; 275 a 20; 272 a 20; $271/_1$ a 20; $271/_2$ a 20; $271/_2$ a 268; 269 a 268; 267 a 268; 267 a 20; $266/_1$ a 20; $266/_2$ a 20; $266/_2$ a 264; $266/_1$ a 264; $266/_1$ a 265; $293/_1$ a 265; 314 a 265; 314 a 251; $315/_1$ a $315/_2$ a 317; $315/_2$ a 249; $315/_2$ a $318/_1$; $315/_1$ a $318/_1$; $315/_1$ a 319; $315/_1$ a 321, $313/_2$ a 321; 311 a 321; 322 a 321; $2967/_1$ a $2967/_3$; $2967/_1$ a 344; $2967/_1$ a $341/_1$; $2967/_1$ a 340, $2967/_1$ a $337/_2$; 332

a $337/_2$; 332 a $337/_1$; $336/_2$ a $337/_1$; 338 a $337/_1$; 338 a $337/_3$; 338 a 339; 338 a $341/_2$; 338 a 342; 338 a 350; 338 a 2966; 784 a $2962/_2$; 785 a $2962/_2$; $2962/_1$ a $2962/_2$; 778 a $783/_3$; 780 a $783/_3$; 782 a $783/_3$; 782 a $783/_1$; 782 a $783/_2$; 782 a $421/_1$; 782 a $421/_2$; 781 a $421/_2$; 773 a $421/_2$; $2963/_1$ a $421/_2$; $2963/_1$ a $2963/_2$; 750 a 433; 749 a 433; 735 a 433; $734/_1$ a 433; $734/_1$ a 432; $734/_1$ a $438/_2$; 733 a $438/_2$; 733 a 439; 732 a 439; $2958/_1$ a $2958/_2$; 622 a $2958/_2$; 621 a $2958/_2$; 620 a $2958/_2$; 615 a $2958/_2$; 613 a 2965; 2957 a 2965; 2957 a 450; 451 a 450; 451 a 460; 458 a 460; 458 a 465; 455 a 465; 555 a 465; aż do brzegu rzeki Sanu.

§. 3.

Do trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszej ustawy zostanie rozwiązaną dotychczasowa Rada gminna gminy Turbi, a zarządzone i przeprowadzone zostaną wybory do Rad gminnych nowych gmin Turbi i Wulki Turebskiej.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, 21. Lipca 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 67.

U s t a w a

z dnia 4. Sierpnia 1892 o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Stryja w powiecie Turczańskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich Huściaków, Róg i Diwczy w dorzeczu Stryja w powiecie Turczańskim ma być wykonane po myśli §. 4 ustawy z dnia 30. Czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 począwszy od roku 1892, jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1891, preliminujący koszta robót na 10.738 złr. w. a. Wydział krajowy jest jednak upo-

ważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości po pięćdziesiąt procent preliminowanych kosztów, t. j. kwotą po 5369 złr. a. w.

§. 4.

Datki kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po skończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45 ustawy krajowej z dnia 14. Marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskutecznionym według postanowień §. 66 powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Ischl, 4. Sierpnia 1892.

Franciszek Józef w. r.

Falkenhayn w. r.

Nr. 68.

U s t a w a

z dnia 4. Sierpnia 1892, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Skawy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Skawy ma być wykonane począwszy od roku 1892 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1891, preliminujący koszta robót na 103.938 złr.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tych robót ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 116) takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych

§. 5.

Bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Sposób utrzymania wykonanych robót i pokrycia kosztów tego utrzymania, oznaczy osobna ustawa krajowa, która będzie wydaną po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Ischl, 4. Sierpnia 1892.

Franciszek Józef w. r.

Falkenhayn w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 20. Października 1892. **Część XVI.**

Nr. 69.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 28. Sierpnia 1892 l. 66454, dotyczące wydzielenia gminy Lipowce z przysiółkiem Majdan Lipowiecki z okręgu urzędu podatkowego w Glinianach i pozostawienia jej nadal w obrębie urzędu podatkowego w Przemyślanach.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 9. Grudnia 1891 l. 2008/pr. (Dz. u. kr. Nr. 81) dotyczącego utworzenia urzędu podatkowego w Glinianach z dniem 15. Grudnia 1891, wyłącza się gminę Lipowce z przysiółkiem Majdanem Lipowieckim z okręgu urzędu podatkowego w Glinianach i pozostawia się ją jako należącą do Przemyślańskiego Sądu powiatowego nadal w obrębie urzędu podatkowego w Przemyślanach.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 28. Sierpnia 1892.

Korytowski w. r.

Nr. 70.

U s t a w a

z dnia 4. Września 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu przysiółka Bendiuchy ze związku gminy Poturzyca w powiecie sokalskim i utworzeniu zeń samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przysiółek Bendiuchy w powiecie sokalskim wyłączony zostaje ze związku gminy Poturzyca i stanowić ma odtąd samoistną gminę administracyjną.

Art. II.

W trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy rozwiązana ma być Rada gminna w Poturzycy i przeprowadzone wybory do Rad gminnych w Poturzycy i Bendiuchach.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 4. Września 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 71.

U s t a w a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi do pobierania myta na drodze powiatowej Dębniki-Kobierzyn i od mostu gościńcowego żelaznego na rzece Wiśle pod Krakowem pomiędzy Zwierzyńcem a Dębnikami.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na lat dwadzieścia prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Dębniki - Kobierzyn wraz z odnogami Kapelanka - Podgórze i Dębniki - Podgórze, jakoteż prawo do pobierania myta mostowego od mostu gościńcowego żelaznego na rzece Wiśle pod Krakowem pomiędzy Zwierzyńcem a Dębnikami.

Art. II.

Rada powiatowa w Wieliczce pobierać ma myto drogowe przy jednej zaporze mytniczej na stacyi w Kapelance i myto mostowe przy jednej zaporze mytniczej w Dębnikach, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Reprezentacya powiatowa w Wieliczce przyjmuje na siebie obowiązek tak omyconą drogę wraz z odnogami i znajdującymi się na nich objektami sztucznymi, równie jak wyżej opisany most żelazny wraz z drogami dojazdowymi wiodącymi do tego mostu utrzymywać w dobrym stanie własnym kosztem. Powyższy most ma być utrzymywany podług instrukcyi wydanej przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Art. V.

Obowiązek powiatu wielickiego do utrzymania omyconego mostu ustaje, a względnie przysługujące mu prawo do pobierania myta gaśnie, jeżeliby most ten wskutek elementarnych lub wojennych wypadków uległ zniszczeniu,

albo też wskutek pomienionych wypadków tak dalece został uszkodzony, iżby nie mógł wcale służyć do użytku publicznego.

Art. VI.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie dnia 1. Stycznia 1893, w którym to dniu traci moc obowiązującą koncesya nadana ustawą z dnia 14. Marca 1890 (Dz. u. kr. Nr. 26) Radzie powiatowej w Wieliczce od mostu gościńcowego żelaznego na rzece Wiśle pod Krakowem pomiędzy Zwierzyńcem a Dębnikami, tudzież koncesya nadana jej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Marca 1890 (Dz. u. kr. Nr. 28) do pobierania myta od mostu na rzece Wildze przy drodze powiatowej Podgórsko-Kobierzyńskiej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 10. Września 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 72.

Ustawa

z dnia 1. Września 1892 o regulacyi rzeki Biały z dopływami i uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Dunajca.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Biały z dopływami, tudzież uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Wisły, mają być wykonane począwszy od roku 1892 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi z obwałowaniem służyć mają projekta techniczne Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego z roku 1890,

które preliminują koszta robót w górnem dorzeczu Biały, powyżej Grybowa na 154.000 złr. w. a., koszta zaś robót rzecznych i wałowych na 1,635.000 złr. w. a., razem na 1,789.000 złr. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tych projektach w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższych sum kosztorysowych.

§. 3.

Koszta regulacyi i obwałowania włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

1 z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884 D. u. p. Nr. 116 w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów (1,789.000 złr. w. a.) w kwocie 894.500 złr. w. a., tudzież z datku państwowej dotacyi budowli wodnych w wysokości dziesięciu procent kosztów preliminowanych na regulacyę łożyska rzeki Biały (1,212.000 złr. w. a.) w kwocie 121.200 złr. w. a., razem w kwocie 1,015.700 złr. w. a., które to datki państwowe mają być wypłacone z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

2. z datku funduszu krajowego w wysokości trzydziestu procent kosztów preliminowanych na regulacyę rzeki Biały (1.212.000 złr. w. a.) w kwocie 363.600 złr. w. a., dalej, czterdziestu procent kosztów preliminowanych na obwałowanie rzeki Biały i Dunajca, tudzież regulacyę dopływów rzeki Biały (423.000 złr w. a.) w kwocie 169.200 złr. w. a., wreszcie pięćdziesięciu procent kosztów preliminowanych na roboty w górnem dorzeczu Biały (154.000 złr. w. a. w kwocie 77.000 złr. razem w kwocie 609.800 złr. w. a.

3. z datków funduszów interesowanych powiatów w wysokości dziesięciu procent kosztów robót rzecznych i wałowych, jakie będą wykonane w obrębie każdego powiatu, razem w kwocie 163.500 złr. w. a.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych gruntów i zakładów, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków państwa, kraju i powiatów interesowanych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacyi i obwałowania, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracyą państwa, której podobnie jak Reprezentacyom interesowanych powiatów, przyznanym zostaje odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót, ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulacyę gruntów, jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania, administracyi funduszu konserwacyjnego i innych zarządzeń, potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa. spraw wewnętrznych i skarbu.

Schönbrunn, dnia 1. Września 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r. **Steinbach** w. r.

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 21. Września 1892 l. 69797, dotyczące omycenia gościńców rządowych w Galicyi.

W porozumieniu z c. k. Namiestnictwem podaje się do powszechnej wiadomości, że począwszy od 1. Stycznia 1893 pobierać się będzie w myśl ustawy z dnia 26. Sierpnia 1891 Dz. p. p. ex 1891 Nr. 140 myto drogowe na gościńcach rządowych w Galicyi na stacyach mytniczych w załączonym wykazie wymienionych.

Lwów dnia 21. Września 1892.

Korytowski w. r.

Wykaz

stacyj mytniczych w Galicyi, z podaniem odległości w kilometrach i należytości taryfowych, według których myto drogowe od 1. Stycznia 1893 będzie się pobierać.

Liczba porządkowa	Nazwa		Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki		
	gościńca	stacyi mytniczej		bydła pociągowego w zaprzęgu	bydła pędzonego	
					cięż-kiego	lek-kiego
				c e n t ó w		
1	Krakowski	Lipnik	8	2	1	1/2
2	"	Kozy	8	2	1	1/2
3	"	Czaniec	16	4	2	1
4	"	Inwałd	16	4	2	1
5	"	Barwałd dolny	16	4	2	1
6	"	Izdebnik	16	4	2	1
7	"	Dolna wieś	16	4	2	1
8	"	Gdów Nr. I	16	4	2	1
9	"	Kolanów	16	4	2	1
10	"	Jadowniki podgórne	16	4	2	1
11	"	Łukanowice	16	4	2	1

Liczba porządkowa	Nazwa gościńca	Nazwa stacyi mytniczej	Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki: bydła pociągowego w zaprzęgu	Należytość od sztuki: bydła pędzonego ciężkiego	Należytość od sztuki: bydła pędzonego lekkiego
				c e n t ó w		
12	Krakowski	Ładna	16	4	2	1
13	"	Pilzno	16	4	2	1
14	"	Zawada	16	4	2	1
15	"	Sędziszów	16	4	2	1
16	"	Świlcza	16	4	2	1
17	"	Krasne	16	4	2	1
18	"	Głuchów	16	4	2	1
19	"	Przeworsk	16	4	2	1
20	"	Munina	16	4	2	1
21	"	Dunkowice	16	4	2	1
22	"	Gnojnice	16	4	2	1
23	"	Jaworów	16	4	2	1
24	"	Jazów nowy	16	4	2	1
25	"	Janów	16	4	2	1
26	"	Rzęsna ruska	8	2	1	1/2
27	Podtatrzański	Lipnik Leszczyny	16	4	2	1
28	"	Pietrzykowice	16	4	2	1
29	"	Okrajnik	16	4	2	1
30	"	Kuków	16	4	2	1
31	"	Maków	16	4	2	1
32	"	Jordanów	16	4	2	1
33	"	Raba niżna	16	4	2	1
34	"	Kasina wielka	16	4	2	1
35	"	Zamieście	16	4	2	1
36	"	Siekierczyna	16	4	2	1
37	"	Chełmiec	16	4	2	1
38	"	Cieniawa	8	2	1	1/2
39	"	Biała niżna	16	4	2	1
40	"	Gorlice	16	4	2	1
41	"	Biecz	16	4	2	1
42	"	Niegłowice	16	4	2	1
43	"	Potok	16	4	2	1
44	"	Miejsce	16	4	2	1
45	"	Besko	16	4	2	1
46	"	Dąbrówka ruska	16	4	2	1
47	"	Postołów	16	4	2	1
48	"	Olszanica	16	4	2	1
49	"	Berehy dolne	16	4	2	1
50	"	Starzawa	8	2	1	1/2

Liczba porządkowa	Nazwa gościńca	Nazwa stacyi mytniczej	Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	Należytość od sztuki bydła pędzonego ciężkiego	Należytość od sztuki bydła pędzonego lekkiego
				c e n t ó w.		
51	Podbeskidzki	Kułaczyn	16	4	2	1
52	„	Orelec	16	4	2	1
53	„	Borszczów	16	4	2	1
54	„	Kołomyja	16	4	2	1
55	„	Iwanowce	16	4	2	1
56	„	Szewelówka	16	4	2	1
57	„	Nadwórna	16	4	2	1
58	„	Horocholina	16	4	2	1
59	„	Drohomirczany	16	4	2	1
60	„	Pawelcze	16	4	2	1
61	„	Wistowa	16	4	2	1
62	„	Hołyń	16	4	2	1
63	„	Dolina	16	4	2	1
64	„	Hoszów	16	4	2	1
65	„	Morszyn	8	2	1	$^1/_2$
66	„	Bratkowce	16	4	2	1
67	„	Gaje wyżne	16	4	2	1
68	„	Raniowice	16	4	2	1
69	„	Bronica	8	2	1	$^1/_2$
70	„	Horodyszcze	16	4	2	1
71	„	Sambor (Powodowa)	16	4	2	1
72	Podolski	Zaleszczyki stare	16	4	2	1
73	„	Torskie	16	4	2	1
74	„	Muchawka	16	4	2	1
75	„	Czortków	16	4	2	1
76	„	Kopyczyńce	16	4	2	1
77	„	Mszaniec	16	4	2	1
78	„	Krowinka	16	4	2	1
79	„	Czartoryja	16	4	2	1
80	„	Zagrobela	16	4	2	1
81	„	Jezierna	16	4	2	1
82	„	Zborów	16	4	2	1
83	„	Zarwanica	16	4	2	1
84	„	Lackie małe (Kołtuwiec)	16	4	2	1
85	„	Słowita	16	4	2	1
86	„	Kurowice	16	4	2	1
87	„	Podbereźce	8	2	1	$^1/_2$
88	„	Winniki	8	2	1	$^1/_2$
89	Przemyski	Dukla	16	4	2	1

Liczba porządkowa	Nazwa gościńca	Nazwa stacyi mytniczej	Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki: bydła pociągowego w zaprzęgu	bydła pędzonego: cięż- kiego	bydła pędzonego: lek- kiego
				c e n t ó w		
90	Przemyski	Iskrzynie	16	4	2	1
91	„	Domaradz	16	4	2	1
92	„	Wesoła Ujazdy	16	4	2	1
93	„	Chodorówka	8	2	1	1/2
94	„	Dubiecko	16	4	2	1
95	„	Korytniki	16	4	2	1
96	„	Przemyśl Nr. II i Nr. IV	16	4	2	1
97	„	Szechynie	16	4	2	1
98	„	Laszki gościńcowe	16	4	2	1
99	„	Sądowa Wisznia	16	4	2	1
100	„	Gródek	16	4	2	1
101	„	Bartatów	8	2	1	1/2
102	„	Zimna-Woda	8	2	1	1/2
103	Brzeżański	Mykietyńce	16	4	2	1
104	„	Kłubowce-Taborzysko	16	4	2	1
105	„	Niźniów	16	4	2	1
106	„	Berezówka	16	4	2	1
107	„	Holhocze	16	4	2	1
108	„	Mużyłów	16	4	2	1
109	„	Potutory	8	2	1	1/2
110	„	Brzeżany	16	4	2	1
111	„	Narajów	16	4	2	1
112	„	Janczyn	16	4	2	1
113	„	Przemyślany	16	4	2	1
114	Stryjski	Klimiec	16	4	2	1
115	„	Orawa	16	4	2	1
116	„	Świętosław ad Skole	16	4	2	1
117	„	Synowódzko wyżne	16	4	2	1
118	„	Hurnie	16	4	2	1
119	„	Stryj	16	4	2	1
120	„	Wolica-Pietniczany	16	4	2	1
121	„	Rozwadów	16	4	2	1
122	„	Rakowiec	16	4	2	1
123	„	Sokolniki	8	2	1	1/2
124	Nadwiślański	Komorowice	16	4	2	1
125	„	Jawiszowice	16	4	2	1
126	„	Monowice	16	4	2	1
127	„	Spytkowice	16	4	2	1
128	„	Zelczyna	16	4	2	1

Liczba porządkowa	Nazwa gościńca	Nazwa stacyi mytniczej	Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	bydła pędzonego ciężkiego	bydła pędzonego lekkiego
				c e n t ó w		
129	Nadwiślański	Borek fałęcki	16	4	2	1
130	„	Krzyszkowice	16	4	2	1
131	„	Szarów	16	4	2	1
132	Dobromilski	Sianki	16	4	2	1
133	„	Borynie	16	4	2	1
134	„	Turka (Osady Słoboda)	16	4	2	1
135	„	Jasienice Zamkowe	16	4	2	1
136	„	Terszów	16	4	2	1
137	„	Polana	16	4	2	1
138	„	Hubice	8	2	1	1/2
139	„	Niżankowice	16	4	2	1
140	„	Przemyśl Nr. I i Nr. III	16	4	2	1
141	Zakliczyński	Gdów Nr. II	8	2	1	1/2
142	„	Łapanów	16	4	2	1
143	„	Królówka	16	4	2	1
144	„	Tymowa	16	4	2	1
145	„	Zakliczyn	16	4	2	1
146	„	Bogoniowice	16	4	2	1
147	„	Mszana	16	4	2	1
148	„	Sokół	16	4	2	1
149	„	Bednarka	16	4	2	1
150	Pokucki	Czerhanówka	8	2	1	1/2
151	„	Kossów-Wierzbowiec	8	2	1	1/2
152	„	Utoropy	16	4	2	1
153	„	Werbiąż wyżny	16	4	2	1
154	„	Podhajczyki	16	4	2	1
155	„	Soroki	16	4	2	1
156	„	Horodenka	16	4	2	1
157	„	Siemakowce	16	4	2	1
158	Żółkiewski	Bełzec	16	4	2	1
159	„	Hrebenne	16	4	2	1
160	„	Kamionka wołoska	16	4	2	1
161	„	Wola wysocka	16	4	2	1
162	„	Kulików	8	2	1	1/2
163	„	Grzybowice	8	2	1	1/2
164	Dukliański	Barwinek	16	4	2	1
165	„	Dukla	16	4	2	1
166	„	Foki	16	4	2	1
167	„	Jasło (Ulaszowice)	16	4	2	1

Liczba porządkowa	Nazwa gościńca	Nazwa stacyi mytniczej	Myto drogowe pobierać się będzie za klm.	Należytość od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	bydła pędzonego ciężkiego	bydła pędzonego lekkiego
				c e n t ó w.		
168	Duklański	Klecie	8	2	1	1/2
169	„	Jaworze	8	2	1	1/2
170	Bursztyński	Podhorki	16	4	2	1
171	„	Seredne	16	4	2	1
172	„	Bursztyn	16	4	2	1
173	„	Wierzbiłowce	16	4	2	1
174	„	Firlejów	8	2	1	1/2
175	Żywiecki	Zwardoń	16	4	2	1
176	„	Cisiec	16	4	2	1
177	„	Kocierz ad Moszczanica	16	4	2	1
178	Myślenicki	Spytkowice	16	4	2	1
179	„	Skomielna biała	16	4	2	1
180	„	Lubień	16	4	2	1
181	Rożniatowski	Lachowce	16	4	2	1
182	„	Rosólna	16	4	2	1
183	„	Łdzany	16	4	2	1
184	Delatyński	Jabłonica	8	2	1	1/2
185	„	Tatarów	16	4	2	1
186	„	Jamna	8	2	1	1/2
187	„	Dora	8	2	1	1/2
188	Brodzki	Folwarki wielkie	8	2	1	1/2
189	„	Brody	16	4	2	1
190	„	Podhorce	16	4	2	1
191	„	Sassów	8	2	1	1/2
192	Samborski	Sambor (Zawidówka)	16	4	2	1
193	„	Koniuszki siemianowskie	16	4	2	1
194	„	Zawidowice	8	2	1	1/2
195	Kętski	Babice ad Oświęcim	16	4	2	1
196	„	Kańczuga	8	2	1	1/2
197	Izdebnicki	Izdebnik	16	4	2	1
198	„	Gaj	8	2	1	1/2
199	Solny	Praszówki	16	4	2	1
200	Warszawski	Bibice	8	2	1	1/2

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 1. Listopada 1892. **Część XVII.**

Nr. 74.

U s t a w a

z dnia 4. Września 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o warunkach zatwierdzenia i zaprzysiężenia publicznej straży dla ochrony kultury krajowej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1

Straż publiczna po myśli ustawy państwowej z d. 16. Czerwca 1872 r. D. u. p. Nr. 84 ma być zatwierdzoną i zaprzysiężoną do służby strażniczej dla ochrony kultury krajowej w ogóle bez różnicy, czy strażnika ustanowiono dla ochrony jednego, lub też kilku działów kultury krajowej (ochrona lasów, polowania, pól, rybołostwa i innych uprawnień wodnych i t. p.)

§. 2.

Jako strażnika publicznego do ochrony kultury krajowej zaprzysiądz można tego, kto: 1. posiada prawo obywatelstwa w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie Państwa, i 2. ukończył 20-ty rok życia.

§. 3.

Osób skazanych za zbrodnię, albo za przekroczenie kradzieży lub sprzeniewierzenie, albo za udział w tychże, za oszustwo, albo za wymienione w §. 1. ustawy z 28. Maja 1881 r. D. u. p. Nr. 47 i w §. 1. ustawy z 25. Maja 1883 D. u. p. Nr. 78 przestępstwa, względnie przekroczenia, nie

należy zatwierdzać i zaprzysięgać do publicznej służby strażniczej przed upływem czasu oznaczonego w ustawie z 15. Listopada 1867 r. D. u p. Nr. 131.

§. 4.

Należy odmówić zatwierdzenia i zaprzysiężenia osobom takim, które z powodu fizycznych lub umysłowych wad, jakoteż stwierdzonej niemoralności, albo z powodu zupełnego braku obznajomienia z prawami i obowiązkami straży publicznej do służby strażniczej nie są zdatne, jak również takim, które nie zasługują na zupełne zaufanie.

§. 5.

Osoby zaprzysiężone do publicznej służby strażniczej tracą w razie, gdy zajdzie jeden z wymienionych w § 3. powodów, osiągnięte przez zaprzysiężenie prawa straży publicznej i nie mogą tychże odzyskać przed upływem czasu w §. 3 oznaczonego.

Prawa te mogą być również przez władzę polityczną powiatową strażnikowi na zawsze lub na pewien czas odjęte, jeżeli która z okoliczności przytoczonych w §. 4. zajdzie, lub stanie się wiadomą dopiero po dokonanem zaprzysiężeniu, w obu wypadkach odebrać należy legitymacyę (§. 10).

§. 6.

Zaprzysiężony strażnik do ochrony kultury krajowej nie traci swych praw jako taki ani przez zmianę osoby służbodawcy, ani przez przeznaczenie go do innego okręgu ochronnego.

§. 7.

Strażnik usunięty przez służbodawcę ze służby strażniczej, nie może wykonywać praw strażnika publicznego. Skoro jednak ponownie do służby strażniczej powołany zostanie, nie potrzebuje nowego zatwierdzenia i zaprzysiężenia dla odzyskania praw strażnika publicznego, lecz wystarcza zgłoszenie, uczynione po myśli §. 11. niniejszej ustawy, właściwej politycznej władzy powiatowej.

§. 8.

O dopuszczalności zatwierdzenia i zaprzysiężenia strażnika publicznego, nie mniej o utracie i odjęciu praw uzyskanych wskutek zaprzysiężenia, orzeka ta władza polityczna powiatowa, w której okręgu leży przydzielony strażnikowi okręg ochronny.

Jeżeli jednak okręg ochronny położony jest w okręgach kilku polity-

cznych władz powiatowych, do wydawania tych orzeczeń kompetentną jest ta władza powiatowa, w której okręgu znajdować się będzie siedziba mieszkania strażnika jako takiego.

§. 9.

Przeciw temu orzeczeniu może ten, komu polityczna władza powiatowa zatwierdzenia i zaprzysiężenia odmówiła, albo prawa strażnika publicznego odjęła (§. 5.) wnieść odwołanie do politycznej władzy krajowej w ciągu dni czternastu od dnia doręczenia.

Dalsze odwołanie miejsca mieć nie może.

§. 10.

Zaprzysiężenie strażnika nastąpić ma według roty przysięgi, której wzór znajduje się w dodatku A.

Zaprzysiężonemu strażnikowi wydać należy legitymacyę, wystawioną według wzoru, w dodatku B. zawartego.

§. 11.

Służbodawcy ustanawiający strażników obowiązani są pod karą porządkową od 1 do 20 zł. donieść w ciągu czterech tygodni właściwej politycznej władzy powiatowej o każdej zmianie w stanie zaprzysiężonego personalu strażniczego, jakoteż o przydzielonych temuż okręgach ochronnych i dołączyć do doniesienia legitymacyę.

Zgłoszenie zmiany uwidoczni polityczna władza powiatowa w legitymacyi.

§. 12.

Polityczne władze powiatowe prowadzić mają dokładne wykazy wszystkich zatwierdzonych i zaprzysiężonych, w obrębie powiatu służbę strażniczą wykonujących osób i utrzymywać je stale w ewidencyi.

§. 13.

Przepisy zostające w sprzeczności z postanowieniami niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą, co jednak nie narusza praw uzyskanych wskutek zaprzysiężenia do służby strażniczej według dotychczasowych przepisów.

Strażnicy zatwierdzeni już i zaprzysiężeni według dotychczasowych przepisów dla ochrony poszczególnych działów kultury krajowej, jeżeliby następnie mieli być ustanowieni do ochrony innych działów, albo przeznaczeni do innego okręgu ochronnego, mogą być zatwierdzeni i zaprzysiężeni do służby strażniczej dla ochrony kultury krajowej w ogóle tylko według postanowień niniejszej ustawy.

Również mogą oni na żądanie służbodawców ponownie być zatwierdzeni i zaprzysiężeni do służby strażniczej według przepisów niniejszej ustawy, choćby nie zaszła zmiana co do służby odwrotnej, lub co do okręgu ochronnego.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 4. Września 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r.

Dodatek A.

Rota przysięgi.

Przysięgam, że ochronę kultury krajowej, jaka mi kiedykolwiek w którymkolwiekbądź przydzielonym mi okręgu ochronnym będzie powierzona, sprawować będę zawsze z największą troskliwością i wiernością, że o wszystkich, którzyby oddane mojej pieczy prawa i przedmioty w jakikolwiek sposób naruszać usiłowali, albo istotnie naruszali, z pominięciem osobistych względów sumiennie donosić będę, że według potrzeby będę zajmował rzeczy i przytrzymywał osoby, że niewinnych fałszywie oskarżać ani w podejrzenie podawać nie będę; że będę wszelką szkodę wedle możności powstrzymywać, a dokonane uszkodzenia według najlepszej wiedzy i sumienia podawać i szacować i domagać się będę zapobieżenia im w prawnej drodze; że od ciążących na mnie obowiązków bez wiedzy i pozwolenia moich przełożonych, względnie bez nieuniknionej przeszkody nigdy uchylać się nie będę i w każdej porze z powierzonego mi dobra zdam rachunek.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Dodatek B.

Strona 1.

Legitymacya[1].)

[2])

Dla służby strażniczej ku ochronie kultury krajowej.

Imię i nazwisko strażnika . . . .

Opisanie osoby tegoż . . . .

Własnoręczny podpis strażnika . . . .

Do umieszczenia na 2. i 3. na 4. i 5. i na 6. i 7. stronnicy legitymacyi.

Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania ustanawiającego straż	Miejsce zamieszkania strażnika	Okręg ochrony	Dział kultury krajowej dla którego ochrony strażnik jest ustanowiony	Data i liczba zatwierdzenia i zaprzysiężenia dla ochrony kultury krajowej	Uwaga	Podpis politycznej władzy powiatowej

[1]) Legitymacya sporządzona być ma z mocnego papieru, w twardej okładce w rozmiarze 12 cm. wszerz, 20 cm. wzdłuż.

[2]) Odcisk odznaki służbowej, przepisanej dla personalu strażniczego ku ochronie kultury krajowej ustawą z 29. Maja 1889 D. u. kr. Nr. 42, względnie rozporządzeniami z 28. Listopada 1887 D. u. kr. Nr. 65 i 4. Maja 1888 D. u. kr. Nr. 54.

Strona 8.

Wyciąg z ustawy państwowej z 16. Czerwca 1872 D. u. p. Nr. 84 o służbowem stanowisku personalu strażniczego ustanowionego dla czuwania nad szczególnymi działami kultury krajowej.

§. 2.

Dozorcy służbę swoją pełniący i noszący przytem przepisany mundur i oznakę służbową, uważani będą jako straż publiczna i te same prawa służyć im będą, które ustawy przyznają członkom zwierzchności i straży cywilnej. Przepisy prawne o świadectwie zaprzysiężonych sług państwa, tyczącem się onychże spostrzeżeń służbowych w sprawach karnych, będą także stosowane do świadectw tegoż samego rodzaju, danych przez dozorców.

§. 3.

Dozorca może aresztować jedynie w celu odstawienia do właściwej władzy do dalszego postępowania i tylko w następujących przypadkach:

1. Jeżeli ten, którego dozorca złapie w chwili popełnienia uczynku karygodnego na przedmiotach jego pieczy poruczonych

a) jest mu nieznajomy lub nie ma stałej siedziby w gminie, albo w gminach stanowiących okręg jego nadzorowi podlegający, albo

b) stawi opór jego służbowemu wezwaniu, zelży go lub rzuci się na niego, albo

c) zrządził znaczną szkodę lub postąpił z szczególną złośliwością;

2. Jeżeli dozorca spotka nieznajomego na cudzym gruncie, lub w pobliżu przedmiotów nad którymi ma dozór, a okoliczności temu towarzyszące wznieca silne podejrzenie, że nieznajomy popełnił lub usiłował popełnić czyn karygodny na wzmiankowanych przedmiotach.

§. 4.

Jeżeli osoba, która na zasadzie §. 3. może być aresztowaną, ocala się za pomocą ucieczki, dozorca mocen jest ścigać tę osobę nawet po za granicami swojego okręgu i aresztować takową po za obrębem tegoż.

§. 5.

Rzeczy za pomocą czynu karygodnego osiągnięte, tudzież do popełnienia onego potrzebne, mogą być osobom na gorącym uczynku schwytanym, odebrane,

§ 6.

Oprócz przypadku schwytania na gorącym uczynku, dozorca mocen jest osobom, o popełnienie lub przygotowanie czynu karygodnego na przedmiotach jego dozorowi poruczonych mocno podejrzanym, odebrać rzeczy według wszelkiego prawdopodobieństwa zapomocą czynu karygodnego osiągnięte lub do takowego przeznaczone, jeżeli posiadanie tych przedmiotów nie będzie usprawiedliwione.

§. 7.

Dozorca winien osoby aresztowane i rzecze zajęty odstawić niezwłocznie do władzy przeznaczonej do onych odebrania, chybaby osobne ustawy co innego przepisywały.

Co się tyczy osób aresztowanych, 48 godzinny termin oddania onych właściwej władzy do dalszego postępowania w §. 4. ustawy z dnia 27. Października 1862 (D. u. p. N. 87) wyznaczony, w żadnym wypadku przekroczonym być nie może.

Nr. 75.

U s t a w a

z dnia 10. Października 1892, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu przysiółka Dobrucowej w powiecie jasielskim ze związku gminy Zimnowody i przyłączenia go do gminy Tarnowiec, w tymże powiecie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Dobrucowa w powiecie jasielskim, tworzący osobną gminę katastralną, zostaje wyłączony ze związku gminy Zimnowody i przydziela się go pod względem administracyjnym do gminy Tarnowiec w tymże powiecie.

Art. II.

W trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych ma być rozwiązana Rada gminna w Zimnowodzie

i Tarnowcu i przeprowadzone wybory celem ukonstytuowania się nowych Rad gminnych.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 10. Października 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 25. Listopada 1892. **Część XVIII.**

Nr. 76.

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 3. Października 1892 do l. 41957 co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1892 do końca Marca 1893.

Jezdne pocztowe od konia i za miriametr ustanawia się na czas od 1. Października 1892 do końca Marca 1893 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdy			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	złr.	ct.	złr.	ct
Sanok, Tarnów, Wadowice	1	4	—	87
Kraków, Lwów, Nowy Sącz	1	2	—	85
Brzeżany, Czortków, Rzeszów, Stanisławów, Tarnopol	1	1	—	84
Kołomyja, Przemyśl, Stryj, Złoczów, Żółkiew	1	—	—	83
Sambor	—	97	—	81

Należytość za wóz kryty wynosi połowę za niekryty czwartą część jednego za jednego konia i miriametr.

Czestne za pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów 3. Października 1892.

Seferowicz w. r.

Nr. 77.

U s t a w a

z dnia 19. Października 1892, o uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami wraz z regulacyą potoków Srawy, Drwiny, Zabawy i Podłężówki ma być wykonane począwszy od roku 1892 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1891, preliminujący koszta robót na 218.000 zł.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, D. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp kr. Nr. 38., według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w § 3. pod *c)* wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut przez władzę polityczną wydać się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzonym oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. Z kwoty osiągniętej ze sprzedaży gruntów uzyskanych przy regulacyi wymienionych w §. 1. potoków, jako kapitału zakładowego;

2. Z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla konserwacyi wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy,

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego spółdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, jak niemniej czasu budowy, terminów i sposobu uiszczenia zasiłków krajowych i państwowych, tudzież datków konkurencyjnych, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 19. Października 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Falkenhayn** w. r. **Steinbach** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1892. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1892. **Część XIX.**

Nr. 78.

U s t a w a

z dnia 18. Listopada 1892 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatowych w Stryju i Żydaczowie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gmina Machliniec ma być przeniesioną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Stryju do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Żydaczowie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1go Stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy, poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 18. Listopada 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 79.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26. Listopada 1892, l. 4496|pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz i depozytów sądowych w miejscowościach: Andrychów, Czarny Dunajec, Komarno, Kuty, Łopatyn, Maków, Mikołajów, Pruchnik, Sądowa Wisznia, Zabłotów i Żabno.

Na mocy Najwyższych postanowień z dnia 8. Lutego 1892 i z dnia 7. Września 1892, zostały utworzone nowe urzędy podatkowe oraz i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach: Andrychów, Czarny Dunajec, Komarno, Kuty, Łopatyn, Maków, Mikołajów, Pruchnik, Sądowa Wisznia, Zabłotów i Żabno.

Nowe urzędy podatkowe rozpoczną swoją czynność z dniem 1. Grudnia 1892.

Każdy z wyżej wymienionych 11 nowych urzędów podatkowych, ma oprócz spraw należących do niego jako urzędu podatkowego, zawiadywać depozytami sądowymi c. k. sądu powiatowego, znajdującego się w jego siedzibie, względnie spełniać także czynności wspólnych kas sierocych w całym swoim okręgu urzędowym.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych nowych urzędów podatkowych wyłącza się z dniem 1. Grudnia 1892:

1) gminy położone w powiecie sądowym Andrychów, mianowicie: Andrychów, Frydrychowice, Głębowice z Łazami, Inwałd, Nidek, Ponikiew z Kozieńcem, Kaczyną i Hobotem. Roczyny z Brzezinką, Rzyki, Sułkowice, Targanica, Wieprz ad Andrychów, i Zagórnik — z okręgu głównego urzędu podatkowego w Wadowicach i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Andrychowie;

2) gminy położone w powiecie sądowym Czarny Dunajec, mianowicie: Chochołów, Ciche, Czarny Dunajec, Długopole, Dział, Dzianisz, Międzyczerwienne, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone z Koniówką, Ratułów, Stare Bystre, Witów, Wróblówka i Załużne — z okręgu urzędu podatkowego w Nowym Targu i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Czarnym Dunajcu;

3) gminy położone w powiecie sądowym Komarno, mianowicie: Andrychów, Brzeziec, Buczały z Hermanem, Burcze, Chłopy, Czułowice, Horożanna mała, Horożanna wielka, Honiatycze, Hołodówka, Jakimczyce, Kahujów, Katarynice z Horbulą, Klicko, Kołodruby, Komarno miasto, Koniuszki

królewskie, Koniuszki tuligłowskie z Krukawcem, Litewka z Horbulą, Łówczyce, Małpa, Monasterzec, Mosty z Dniestrzykiem i Świniuszą, Nowawieś z Jasinowem, Mielnicznem, Piłami, Podolinami i Świniuszą, Podolce, Podwysokie z Nowosiółkami, Podzwierzyniec, Pohorce z Ostrowem, Porzecze zadwórne z Gruntem, Powerchów, Rumno, Ryczychów, Saska dominikalna, Susułów, Tatarynów, Tuligłowy z Jasinowem, Terszaków, Werbiż z Sajkowem i Dębiną — z okręgu urzędu podatkowego w Rudkach i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Komarnie;

4) gminy położone w powiecie sądowym Kuty, mianowicie: Barwinkowa, Białoberezka, Chorocowa, Dołhopole, Fereskul, Hołowy, Hryniawa, Jabłonica, Kobaki, Krasnoiła, Kuty miasto, Kuty stare, Perechrestne, Polanki, Rostoki, Rożen mały, Rożen wielki, Rybno, Słobudka, Stebne, Tudiów, Uścieryki — z okręgu urzędu podatkowego w Kosowie, i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Kutach;

5) gminy położone w powiecie sądowym Łopatyn, mianowicie: Baryłów, Batyjów, Chmielno, Hrycowola z Pódmanasterkiem, Kustyń i Rudenko ruskie, Laszków, Łopatyn, Manastyrek, Mikołajów z Adamówką i Sterkowcami, Romanówka, Ruda z Węglarkami i Mamczurami, Rudenko lackie, Smarzów z Barszczowem, Stanisławczyk z Bordulakami, Stołpin z Kasztelanami, Strzemilcze z Zahałką, Szczurowice, Toporów z Łętkowem i Toporowskiem, Trójca z Kętami trójeckiemi i Łętkowem, Turza z Baczką, Bażanami, Huciskiem i Lasowem, Uwin i Zawidcze z Brandysówką — z okręgu głównego urzędu podatkowego w Brodach i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Łopatynie;

6) gminy położone w powiecie sądowym Maków, mianowicie: Biała, Bieńkówka, Budzów, Grzechynia, Jachówka, Juszczyn, Kojszówka, Maków, Skawica, Zawoja i Żarnówka — z okręgu urzędu podatkowego w Myślenicach i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Makowie;

7) gminy położone w powiecie sądowym Mikołajów, mianowicie: Brzezina, Czernica, Demnia, Drohowyż, Iłów, Krupsko, Malechów, Mikołajów miasto z Prynią i Radziejowem, Nadiatycze, Piaseczna, Rozdół miasto z Olchowcem, Rozwadów, Rudniki z Gościńcem, Stulsko z Wolą małą i Wolą wielką, Trościaniec, Uście i Weryń — z okręgu urzędu podatkowego w Żydaczowie i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Mikołajowie;

8) gminy położone w powiecie sądowym Pruchnik, mianowicie: Bystrowice, Chorżów, Cząstkowice, Czelatycze, Czudowice, Hawłowice dolne, Hawłowice górne, Jodłówka, Kramarzówka z Holuczem, Pruchnik miasto i wieś, Rączyna, Rokietnica, Rozbórz długi, Rozbórz okrągły, Rzeplin, Świebodna, Tuligłowy z Piaskami, Tyniowice, Węgierka, Więckowice, Wola rzeplińska, Wola węgierska — z okręgu urzędu podatkowego w Jarosławiu i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Pruchniku;

9) gminy położone w powiecie sądowym Sądowa Wisznia, mianowicie: Bortiatyn, Chorośnica i Nowosielica, Czyżowice, Dmytrowice i Koniuszki, Dołhomościska, Dydiatycze, Królin, Księży most, Kulmatycze, Makuniów, Mistycze, Mokrzany małe, Mokrzany wielkie, Nikłowice, Orchowice z Hołodówką i Kocierzynem, Podliski, Sanniki, Sądowa Wisznia z Przedmieściem i Kątami, Słomianka ze Słaboczem, Stojańce, Szeszerowice, Tuligłowy i Piaski, Twierdza, Wiszenka, Wojkowice, Wola arłamowska, Wołostków, Wołczyszczowice, Zagrody, Zarzycze i Zawadów — z okręgu urzędu podatkowego w Mościskach i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Sądowej Wiszni;

10) gminy położone w powiecie sądowym Zabłotów, mianowicie: Borszczów, Chlebiczyn polny, Demycze, Dżurów, Ilińce, Kielichów, Nowosielica, Oleszków, Popielniki, Rożnów, Rudniki, Trójca z Cuculinem, Trościaniec, Tuczapy, Tułuków, Zabłotów — z okręgu urzędu podatkowego w Śniatynie i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Zabłotowie;

11) gminy położone w powiecie sądowym Żabno, mianowicie: Bieniszowice, Biskupice z Zawierzbiem, Borusowa, Chorążec, Dęblin z Nowopolem, Gręboszów, Gorzyce z Adamirzem, Dąbrówką i Pilczą, Hubenice, Jadowniki mokre, Jagodniki, Karsy, Kozłów, Kłysz, Konary, Laskówka partyńska vel Chorążec, Lubiczko, Miechowice małe, Miechowice wielkie, Nieciecza, Odporyszów z Laskówką, Otfinów z Czyżowem, Gruszowem, Janikowcem i Pierszycami, Pałuszyce, Pasieka, Pilcza żelichowska z Dąbrówkami i Niwkami, Podlasie dębowe, Podlipie, Siedliszowice, Sieradza, Sikorzyce, Uście jezuickie, Wietrzychowice z Simaszowicami i Pasieką, Wola gręboszowska, Wola rogowska, Wola żelichowska, Żabno z Targowiskiem i Zakirchalem, Zalipie z Kozubicami i Niwkami, Żelazówka, Żelichów z Zapasternicami — z okręgu urzędu podatkowego w Dąbrowie i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Żabnie.

Wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20go Listopada 1892 l. 43.007, podaje się niniejsze obwieszczenie do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 26 Listopada 1892.

Nr. 80.

Ustawa

z dnia 21. Listopada 1892, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatowej we Lwowie i Gródku.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Mają być przeniesione gminy i obszary dworskie: Domażyr, Zielów i Żorniska z okręgu Reprezentacyi powiatowej we Lwowie do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Gródku.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. Stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lwów, dnia 21. Listopada 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 81.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3. Grudnia 1892 l. 12041|pr, o zmianie postanowień karnych, zawartych w przepisach meldunkowych dla niektórych miejscowości, położonych w okolicy Krakowa i Przemyśla.

§. 1.

Postanowienia §. 4. tutejszego obwieszczenia z 24. Grudnia 1887 L. 387, Dz. u. k. Nr. 3 ex 1888, którem ogłoszono przepisy meldunkowe dla gmin w tem obwieszczeniu wymienionych, uchyla się.

Natomiast mają obowiązywać nadal następujące postanowienia:

„§. 4. Przekroczenie tych przepisów karanem będzie według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858 (Dz. p. p. Nr. 51)“.

§. 2.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik

Badeni w. r.

Nr. 82.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3. Grudnia 1892 L. 12041|pr., o zmianie postanowień karnych, zawartych w przepisach meldunkowych dla miejscowości, będących siedzibą c. k. Starostw z wyjątkiem Lwowa, Krakowa i Przemyśla, tudzież dla miejscowości Podwołoczyska, powiatu skałackiego.

§. 1.

Postanowienia §. 4. tutejszego obwieszczenia z dnia 24. Grudnia 1887 L. 387, Dz. u. kr. Nr. 4. ex 1888, którem ogłoszono przepisy meldunkowe dla wszystkich miejscowości Galicyi, będących siedzibą c. k Starostw prócz miast Lwowa, Krakowa i Przemyśla oraz dla miejscowości Podwołoczyska powiatu skałackiego, uchyla się.

Natomiast mają obowiązywać nadal następujące postanowienia:

„§. 4. Przekroczenie tych przepisów karane będzie według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 51)“.

§. 2.

Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik

Badeni w. r.

Nr. 83.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7. Grudnia 1892, L. 13.876/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. Listopada 1892 L. 22.747, o ustanowieniu nowego c. k. Sądu powiatowego w Żabiu.

C. k. Namiestnik

Badeni w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 17. Listopada 1892, L. 22.747, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Żabiu w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z 11. Czerwca 1868, L. 59 Dz. u. p., ustanawia się w okręgu c. k. Sądu obwodowego w Kołomyi dla gmin i obszarów dworskich: Żabie, Krzyworównia i Jasienów górny, Sąd powiatowy z siedzibą w Zabiu.

Z dniem rozpoczęcia działalności tego Sądu, ktory będzie później postanowiony i do wiadomości podany, odłączone zostaną wyżej wymienione gminy z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Kosowie.

Schönborn w. r.

Nr. 84.

Ustawa

z dnia 6. Grudnia 1892, o zaciągnięciu pożyczki, celem skonwertowania obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

W celu spłacenia nie wylosowanych dotychczas 5% obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krajowej w 4prc. obligacyach krajowych z 50-letnim terminem umorzenia w takiej wysokości, jaka będzie potrzebną do uzyskania gotówki w sumie 26,925.000 zł. w. a. (53,850.000 koron).

Art. II.

Wszelkie aktywa i passywa wymienionych w art. I. funduszów indemnizacyjnych, przechodzą po dokonanej konwersyi obligacyj indemnizacyjnych na fundusz krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi skarbu i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

We Wiedniu, dnia 6. Grudnia 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Steinbach** w. r.

Nr. 85.

U s t a w a

z dnia 28. Listopada 1892, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miejskiej Jordanów w powiecie Myślenickim na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, oraz od piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miejskiej Jordanów w powiecie Myślenickim, zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1895 opłatę gminną od wyszczególnionych poniżej napojów spirytusowych, oraz od piwa i miodu według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra piwa	— zł.	70 ct.
2. od jednego hektolitra spirytusu	11 „	— „
3. od jednego hektolitra wódki	5 „	— „
4. od jednego hektolitra miodu	4 „	— „
5. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych i od araku	4 „	— „

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborczy stanowi gmina miejska Jordanów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 28. Listopada 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 86.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. Grudnia 1892, l. 101.667.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 12. Listopada 1892, zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę Sejmu krajowego z 21. Września 1892, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, na rzecz utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce, Wydziałowi powiatowemu w Brodach na rzecz funduszu konserwacyjnego tegoż dojazdu, do utrzymywania którego obowiązane są zresztą strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881, (Dz. ust. kraj. Nr. 46), względnie ustawy z dnia 9. Marca 1888 (Dz. ust. kraj. Nr. 38).

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu tychże opłat.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Badeni w. r.

Nr. 87.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. Grudnia 1892, l. 101.667.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 12. Listopada 1892 zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę Sejmu krajowego z 21. Września 1892, o u dzieleniuRadzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca.

Art. I.

Radzie powiatowej w Drohobyczu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca, pod warunkiem utrzymywania omyconej drogi kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych obowiązywać ma następująca taryfa:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tej opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Badeni w. r.

Nr. 88.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 15. Grudnia 1892, l. 101.667.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 12. Listopada 1892. zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę Sejmu krajowego z 21. Września 1892, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów na rzece Sole w Hecznarowicach i w Nowej wsi pod Staremmiastem, tudzież od mostu, względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Hecznarowicach i obszarowi dworskiemu w Nowej wsi powiatu Bialskiego od przewozów na rzece Sole, a to pierwszemu z nich w Hecznarowicach, zaś drugiemu pod Staremmiastem według następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

2. Gminie w Kaniowie starym powiatu Bialskiego od mostu względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym, według następującej taryfy:

a) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

b) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałówki, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

d) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.;

e) wyłącznie tylko przy przewozie: od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze powyższych opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Badeni w. r.

Nr. 89.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskim z dnia 29. Listopada 1892, l. 58.423, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Dąbrowa na dalszy pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888. Nr. 36 Dz. ust. kraj. gminie Dąbrowa na dalszy pobór ośmdziesięcio-procentowego (80%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na czas od 1. Stycznia 1893 do 31. Grudnia 1897.

Lwów, dnia 29. Listopada 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. J. Wereszczyński w. r.